

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله

د حضرت متی زېرے

پېژندگلو

د حضرت متی زېرے د انجیل شریف اولنې کتاب دی. د حضرت متی دا زېرے تقریباً دوه زره کاله وړاندې په یونانی ژبه کښې د حضرت متی رسول په وسیله لیکلې شوی دی، څوک چې د حضرت عیسیٰ مسیح گواه او شاگرد وو. په دې زېرې کښې هغه واقعات درج دی چې حضرت عیسیٰ مسیح څنگه معجزې وکړې، مثالونه یې بیان کړل، او د خدای پاک د لارو تعلیمات یې ورکړل او دا هم بیانوی چې په هغه مځبرې څنگه وشوه او څنگه په سولې مړ شو. هغه بیا دوباره ژوندی شو او خپلو شاگردانو ته یې حکم وکړو چې زېرے خور کړئ. حضرت متی دا بیان وکړو چې حضرت عیسیٰ څنگه مسیح دی، هم هغه چې خدای پاک غوره کړی دی چې خلقو ته د گناهونو نه خلاصون ورکړی. حضرت متی د زېرې لوظنامې نه پیرې حوالې استعمال کړې دی چې دا خبره ثابته کړی چې حضرت عیسیٰ څنگه په خپل وجود کښې د مسح کړی شوی په حقله د پېشگویی لوظونه پوره کوی. حضرت عیسیٰ مسیح چې د بادشاهانو بادشاه دی هغه د دې اعلان کولو دپاره راغلو چې د خدای پاک بادشاهی نزدې ده. حضرت عیسیٰ لوظ کړی شوی خلاصونکے

دے، او د هغه لوظ پوره کوونکے دے کوم چې حضرت
 ابراهيم سره خدای پاک کړے وو چې د دنیا ټولو قومونو له
 به هغه برکت ورکوی. حضرت عیسیٰ په خپل خدمت کښې،
 تر مرگه پورې او د مرو نه بیا ژوندی کېدو کښې هغه د
 صداقت ژوند تېر کړو، او مونږ ته د دې اظهار کوی چې په
 خپله نېکې او تابعدارۍ مونږ صادق نه شو جوړېدلې بلکې دا
 چې مونږ په خدای پاک باور وکړو چې د ایمان په وسیلې
 سره مو هغه صادقان وگرځوی. د سختو مشکلاتو باوجود
 حضرت متی خلقو ته هدایت ورکوی چې د مخالفینو په
 مقابله کښې ټینګ ودرېږی. او په ډېر سکون سره دې خپل
 حفاظت د خدای پاک په بادشاهی کښې محسوس کړی.
 حضرت متی د دې خبرې اظهار کړے دے چې د دنیا هر یو
 امت، قوم، قبيله او د هر نسل او هرې ژبې خلق په حضرت
 عیسیٰ مسیح کښې خلاصون حاصلولې شی. د حفظ کولو
 دپاره ۱۱:۲۸ آیت "اے تاسو ټول چې خواری کوئ او پنډ مو
 دروند دے، ما له راشی او زه به آرام درکړم."

د حضرت عیسیٰ نسب نامه

۱) د عیسیٰ مسیح نسب نامه، نسل د داؤد، نسل د
 ابراهيم. ۲) ابراهيم د اسحاق پلار وو، اسحاق د یعقوب،
 یعقوب د يهوداه او د هغه د ورونيو پلار وو. ۳) او يهوداه د
 فارص او زارح پلار وو، د دوی مور تamar وه. فارص نه
 حصرون او حصرون نه رام پیدا شو. ۴) د رام نه
 عمی نداب پیدا شو. د عمی نداب نه نحشون پیدا شو او د

نحشون نه سلمون، (٥) د سلمون نه بوعز، د ده مور راحب
 وه، د بوعز نه عوبيد پيدا شو، د ده مور روت وه. د عوبيد نه
 يسي، (٦) او د يسي نه داؤد بادشاه پيدا شو. داؤد د سليمان
 پلار وو، د هغه مور اول د اورياه بنځه وه، (٧) د سليمان
 زوى رحبعام وو، د رحبعام زوى ابياه، د ابياه زوى آسا. (٨)
 د آسا زوى يهوسفت، د يهوسفت زوى يورام او د يورام زوى
 عزيا، (٩) او د عزيا زوى يوتام او د يوتام زوى احاز، د
 احاز زوى حزقياه، (١٠) د حزقياه زوى منسى، د منسى زوى
 امون، د امون زوى يوسياه، (١١) د يوسياه زوى يكونيا، او د
 هغه وروڼه په هغه زمانه كښې پيدا شول چې بابل ته جلاوطن
 كړې شو. (١٢) د جلاوطنۍ او بابل ته د دوى د بوتلو نه پس
 د يكونيا نه شلتى اېل پيدا شو او شلتى اېل د زربابل پلار وو،
 (١٣) زربابل د ابيهود، او ابيهود د الياقيم او الياقيم د عازور
 پلار وو. (١٤) او د عازور نه صدوق پيدا شو، صدوق د اخيم
 پلار وو، اخيم د اليهود، (١٥) اليهود د الى عزر، الى عزر د
 متان، متان د يعقوب، (١٦) او يعقوب د يوسف پلار وو.
 يوسف د مريم خاوند وو چې عيسى ترې پيدا شو څوك چې
 مسيح بللې كېږي. (١٧) د ابراهيم نه تر داؤد پورې ټولې
 څوارلس پېړۍ دى، او د داؤد نه بابل ته د جلاوطنۍ پورې
 څوارلس پېړۍ، او د جلاوطنۍ نه تر مسيح پورې څوارلس
 پېړۍ دى.

د حضرت عيسى پېدايښت

(١٨) نو د عيسى مسيح د پېدايښت قيصه داسې ده چې هرکله
 چې د هغه مور مريم يوسف ته كوژدن شوه نو د واده نه

وړاندې دا پته ولگېده چې د هغې اُمیدواری د رُوحِ القُدس نه ده. (١٩) یوسف د هغې چنغول یو نېک سرے وو، نو هغه د هغې د بدنامۍ نه د بچ کولو دپاره په پرده کښې د کوژدن ماتولو اراده وکړه. (٢٠) هغه دا اراده کړې وه چې په دې کښې د مالکِ خُدای یوه فرشته په خوب کښې ورته راغله او وې فرمائیل چې، ”اے د داؤد زویه یوسفه، د مریم سره د واده کولو نه مۀ یربړه ځکه چې د هغې اُمیدواری د رُوحِ القُدس په قدرت ده. (٢١) د هغې به زوی وشی او تۀ پرې عیسیٰ نوم کېږده، ولې چې هغه به خپل اُمت د گناهونو نه خلاصوی.“ (٢٢) دا هر څۀ ځکه وشول چې مالکِ خُدای د پېغمبر په وسیله څۀ فرمائیلی ؤو هغه پوره شی، (٢٣) ”گوره، یوه پېغله به اُمیدواره شی او زوی به یې وشی او د هغه نوم به عمانوایل کېږدی، چې مطلب یې دے، خُدای پاک زمونږ مل دے.“ (٢٤) هرکله چې یوسف د خوبه بېدار شو نو د مالکِ خُدای د فرستې حکم یې ومنلو او مریم سره یې واده وکړو او کور ته یې راوسته. (٢٥) نو بیا هغه تر هغه وخته پورې د هغې سره ملاو نۀ شو ترڅو چې د هغې زوی پېدا شوے نۀ وو. نو هغه پرې عیسیٰ نوم کېښودو.

نذراني پېش کول

٢ (١) د هیروډیس بادشاه په ورځو کښې د یهودیه په بیت لحم کښې عیسیٰ پېدا شو. د هغه د پېداېښت نه پس یروشلم ته د نمرخاته طرف نه د ستورو علم لرونکی راغلل (٢) او وئیل یې چې، ”هغه د یهودیانو بادشاه کېدونکے ماشوم چې پېدا شوے دے چرته دے؟ ځکه چې مونږ د

نمرخاتہ نہ د هغه ستورے په راختو ليدلے دے او د هغه
 عبادت کولو له راغلی یو. (۳) هيروديس بادشاه او د
 يروشلم ټول خلق په دې اورېدو سره پرېشانه شول. (۴) هغه
 د يهوديانو ټول مشران امامان او د شرعې عالمان راوبلل او
 د هغوی نه يې دا تپوس وکړو چې، ”مسيح به چرته پېدا
 کېږي؟“ (۵) هغوی ووئيل چې، ”د يهوديه په بيت لحم کېږي.“
 او هغوی د هغې پېشگويي حواله ورکړه چې په کېښې د نبی په
 وسيله ليکله شوی دی چې، (۶) ”اے د يهوداه د زمکې
 بيت لحم ښاريې. ته د يهوداه په لويو ښارونو کېښې هيڅکله هم
 ورکوټې نه يې، ځکه چې ستا نه به هغه سردار راوځي چې
 زما د خلقو بني اسرائيلو شپون به وي.“ (۷) هيروديس بيا د
 ستورو علم لرونکي په پرده کېښې راوبلل او د ستوري د
 راختو وخت يې ترې معلوم کړو. (۸) هغه بيا دوی بيت لحم
 ته ولېږل او ورته يې ووئيل چې، ”لاړ شئ او د هغه ماشوم په
 حقله پوره پوره تلاش وکړئ، او چې يې بيا مومئ نو ما خبر
 کړئ چې زه هم ورشم او ورته سجده وکړم.“ (۹) د بادشاه
 په حکم هغوی روان شول او هغه ستورے چې دوی په راختو
 ليدلے وو د دوی په وړاندې روان وو او آخر په هغه ځای
 ودرېدو چرته چې ماشوم پروت وو. (۱۰) هغوی د ستوري په
 ليدو ډېر زيات خوشحاله شول. (۱۱) کور ته په ننوتو يې
 ماشوم د خپلې مور مريم په غېږ کېښې وليدو او ورته په
 سجده پرېوتل. پس له هغې يې خپلې تيلې پرانستلې او هغه ته
 يې نذرانې پېش کړې چې په کېښې سره زر، او د خوشبويي
 دپاره لويان او د مړ چير وو. (۱۲) ځدای پاک هغوی ته په
 خوب کېښې دا خبردارے ورکړو چې هيروديس بادشاه له
 واپس مه ځئ، نو هغوی بيا په بله لار خپل ملک ته واپس

مِصر ته هِجرت کول

﴿١٣﴾ کله چې هغوی رُخصت شول نو یوسف ته د مالک خدای یوه فرېشته په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې، ”پاڅه، ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او مِصر ته هِجرت وکړه، او تر هغې هلته ایسار شه چې زه درته ووايم، ځکه چې هيروديس د دې ماشوم په تلاش کښې دے چې قتل یې کړی.“ ﴿١٤﴾ نو یوسف د خوبه بېدار شو او شپه په شپه یې ماشوم او د هغه مور مِصر ته بوتلل، ﴿١٥﴾ او هلته د هيروديس تر مرگه پورې ایسار وو. دا د مالک خدای هغه وینا پوره کول ؤو چې هغه د نبی په وسیله فرمائیلی ؤو چې، ”ما خپل زوی د مِصر نه راویلولو.“

د ماشومانو قتل

﴿١٦﴾ هر کله چې هيروديس د ستورو علم لرونکو په دوکه پوهه شو نو سخت په قهر شو او حکم یې وکړو چې د بیت لحم او د خوا او شا هغه ټول ماشومان چې عمر یې دوه کاله یا د دې نه کم وی، قتل یې کړی. نو د ستورو د علم لرونکو د معلوماتو په مطابق هغه دا د وخت اندازه لگولې وه. ﴿١٧﴾ دغه رنگ هغه پېشگوټې چې د یرمیاه پېغمبر په وسیله شوې وه پوره شوه چې، ﴿١٨﴾ ”په راما کښې د چغو آواز واورېدلے شو، د لوی ماتم او ژړا آواز. راحیل په خپلو بچو ژړا کوی، هیڅ قسم تسلی نه قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان مړه شوی دی.“

١٩ نو د هیرودیس د مرگ نه وروستو، د مالک خدای فرېسته په مصر کښې یوسف له په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې، (٢٠) ”پاخه. ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او د دوئ سره د بنی اسرائیلو ملک ته لاړ شه، ځکه چې د چا نه چې د دې ماشوم سر ته خطر هغه مړ شوې دے.“ (٢١) نو هغه پاڅېدو، ماشوم او مور یې د ځان سره روان کړل او د بنی اسرائیلو ملک ته راغلل. (٢٢) خو کله چې یوسف دا واورېدل چې د خپل پلار هیرودیس په ځای ارخلاوس د یهودیه بادشاه شوې دے، نو هلته د تلو نه وویرېدو. نو کله چې بیا په خوب کښې ورته دا خبردارې ورکړې شو نو هغه د گلیل علاقې ته لاړو، (٢٣) هلته هغه په ناصرت نومې ښار کښې ډېره شو. دا د نبیانو په وسیله د وئیلې شوې هغه پېشگوټې تر سره کول وؤ چې، ”هغه ته به ناصری وئیلې شی.“

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی وعظ کول

٣ (١) په دغه ورځو کښې بیتسمه ورکونکې یحییٰ راغے چې د یهودیه په بیابان کښې یې دا بیان کولو چې، (٢) ”توبه گار شی ځکه چې د آسمان بادشاهی نزدې راغلي ده.“ (٣) دا هغه څوک دے چې د یسعیاہ نبی په وسیله یې ذکر شوې دے، یعنی، ”په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې د مالک خدای لاره جوړه کړئ او د هغه لارې نېغې کړئ.“ (٤) د یحییٰ جامې د اوبښ د وړې وې او د څرمې پټې یې د ملا نه

تڙي وه او مُلخان او حُنكلي شات پي خوراک وو. (٥) د
 يروشلم، يهوديه، او د اُردن د گيرچا پيره وطن ٽول خلق هغه
 ته راتول شوي وُو. (٦) هغه هغوي ته د خپلو گناھونو په
 اقرار کولو سره د اُردن د سيند په اوبو بپتسمه ورکړه. (٧)
 خو کله چې يحيى وليدل چې ډېر فريسيان او صدوقيان د
 بپتسمې دپاره راځي نو ورته پي وفرمائيل، ”اے د مارانو بچو،
 تاسو ته چا دا خبرداري درکړو چې د راتلونکي غضب نه
 وتبنتي؟“ (٨) او داسې کارونه وکړي چې ورنه ستاسو د توبي
 ايستلو پته ولگي. (٩) تاسو ځان سره داسې سوچ مه کوئ
 چې گني تاسو د ابراهيم اولاد يئ، ځکه چې زه درته دا وایم
 چې خدای پاک د دې کانو نه هم د ابراهيم دپاره اولاد پيدا
 کولې شي. (١٠) اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولې شوې
 دے او هره هغه ونه چې بڼه مېوه نه نيسي هغه به پرې کړي
 شي او د اور لمبو ته به واچولې شي. (١١) زه تاسو له د
 توبي دپاره په اوبو بپتسمه درکوم خو څوک چې به زما نه
 وروستو راځي هغه زما نه ډېر زورور دے. زه د هغه د خپلو
 پورته کولو جوگه هم نه يم. هغه به تاسو له په روح القدس او
 په اور بپتسمه درکوي. (١٢) بناخي د هغه په لاس کبني ده.
 هغه به خپل درمند په بڼه شان پاکوي او غنم به په خپله خمبه
 کبني جمع کوي، خو بوس به په هغه اور کبني سوزوي چې
 هيڅکله نه مري.“

د حضرت عيسى بپتسمه

(١٣) بيا عيسى د گليل نه د اُردن د سيند خوا ته راغلو چې د
 يحيى نه بپتسمه واخلي. (١٤) خو يحيى هغه منع کړو او ورته

یې وفرمائیل چې، ”ما ته په کار دی چې زه ستا نه بیتسمه
واخلم او ته ما له راغلي؟“ (۱۵) عیسی ورته وفرمائیل چې،
”په دې وخت هم داسې کول په کار دی ځکه چې مونږ له دغه
شان د خدای پاک صداقت پوره کول مناسب دی.“ او بیا
یحیی دا ومنله. (۱۶) د بیتسمې نه پس عیسی د اوبو نه
سمدستی راوختلو او په هغه وخت ورته آسمان کولاو شو او
د خدای پاک روح یې ولیدو چې د کونترې په شکل په هغه
راکوزېدو. (۱۷) او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”دا زما
خوږ زوی دے چې زه ترې راضی یم.“

د حضرت عیسی آزمېښت

۴ (۱) روح القدس هغه وخت عیسی بیابان ته بوتلو چې د
ابلیس په لمسون کښې آزمایلی شى. (۲) هغه څلوېښت
ورځې او څلوېښت شپې روژه ونيوله او په آخر کښې هغه نار
نهوړ شو. (۳) بیا ابلیس ورغلو او ورته یې ووئیل، ”که ته د
خدای پاک زوی یې نو دې کانیو ته ووايه چې روتې شى.“ (۴)
عیسی جواب ورکړو، ”صحیفې وائی چې، بنی آدم تش په
روتې نه پائی خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د خدای پاک
د خولې نه راوځی.“ (۵) بیا ابلیس هغه مقدس ښار ته بوتلو
او د خدای د کور په مناره یې ودرولو (۶) او ورته یې ووئیل
چې، ”که ته د خدای پاک زوی یې نو خپل ځان دلته نه ښکته
وغورزوه، ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به ستا په حقله
خپلو فرښتو له حکم ورکړی، او هغوی به تا په خپلو لاسونو
کښې پورته کړی هسې نه چې په کانی تیندک وخورى.“ (۷)

عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”صحیفې دا هم وائی چې، تاسو په خپل مالک خدای پاک آزمېښت مه کوئ.“ (۸) بیا ابلیس هغه د یو ډېر اوچت غره څوکې ته وخېژولو او د دنیا ټولې بادشاهۍ او د هغې شان او شوکت یې وربنکاره کړل (۹) او ورته یې ووئیل چې، ”دا هر څه به تا له درکړم خو که تۀ راته صرف سجده وکړې او زما عبادت وکړې.“ (۱۰) خو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ورک شه ابلیسه. صحیفې وائی چې، تۀ تش مالک خدای پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغه عبادت کوه.“ (۱۱) نو ابلیس هغه پرېښودو او فرېښتې راغلې او د هغه په خدمت کېنې حاضرې شوې.

د حضرت عیسیٰ په گلیل کېنې خدمت شروع کول

(۱۲) هرکله چې عیسیٰ واورېدل چې یحییٰ گرفتار شوی دے نو هغه گلیل ته واپس راغلو. (۱۳) ناصرت یې پرېښودو او په کفرنحوم ښار یې کېنې ډېره شو چې د دریاب په غاړه دے چې د زبولون او نفتالی په سرحد کېنې دے. (۱۴) دا د یسعیاہ نبی خبرې پوره کول ؤو یعنې، (۱۵) ”د زبولون او د نفتالی علاقه، د دریاب طرف ته د اردن نه په خوا کېنې، د غبریهودیانو گلیل، (۱۶) کوم خلق چې په تیارة کېنې ناست ؤو، هغوی یوه لویه رڼا ولیدله، او څوک چې په زمکه د مرگ په سوری کېنې ناست ؤو، پرې رڼا وځلېده.“ (۱۷) د هغې ورځې نه عیسیٰ دا بیان شروع کړو چې، ”توبه گار شی ځکه چې د خدای پاک بادشاهۍ ستاسو مینغ ته راغلې ده.“

څلورو ماهيگرو ته د حضرت عيسى دعوت

١٨ عيسى د گليل درياب په غاړه گرځېدو چې دوه وروڼه يې وليدل، يو شمعون چې د پطروس په نوم ياديږي او د هغه ورور اندرياس. هغوى په درياب کښې جال اچولو ځکه چې هغوى ماهيگر وو. (١٩) عيسى ورته وفرمائيل چې، ”ما پسي راځئ او زه به تاسو آدمگير جوړ کړم.“ (٢٠) هغوى سمدستي خپل جالونه پرېښودل او په هغه پسي روان شول. (٢١) کله چې عيسى د دې ځاي نه وړاندې لاړو نو دوه وروڼه يې وليدل، يعقوب د زبدي زوى او د هغه ورور يوحنا چې په کشتۍ کښې يې د خپل پلار زبدي سره جالونه مرمت کول. هغوى يې راويلل. (٢٢) هغوى سمدستي کشتۍ او خپل پلار پرېښودل او په هغه پسي روان شول.

د حضرت عيسى تعليم، بيان او بيمارانو ته شفا

ورکول

٢٣ عيسى په ټول گليل کښې گرځېدو، د يهوديانو په عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د خدائ پاک د بادشاهۍ د زيرى بيان يې کولو او د خلقو هر رنځ او بيمارى يې روغوله. (٢٤) د هغه آواز په ټول شام کښې خوره شوه او د هر رنځ بيماران چې په عذاب آخته وو، يعنې هغوى چې پيريانو نيولى وو، ميرگو نيولى او شل يې ورله راوستل نو هغه روغ کړل. (٢٥) ډېر خلق ورپسي روان شول چې د گليل، د دېکپولس، د يروشلم، د يهوديه او د اردن د پورې غاړې اوسېدونکي وو.

په غر دپاسه د حضرت عيسى بيان

- ٥ ١) كله چې عيسى گڼ خلق وليدل نو غره ته وختلو او هلته كښېناستو. او كله چې د هغه مريدان ورته راټول شول،
- ٢) نو هغه ورته داسې تعليم شروع كړو، ٣) ”بختور دى هغوى چې د روح غريبان دى ځكه چې د آسمان بادشاهى د هغوى ده. ٤) بختور دى هغوى چې غمژن دى، هغوى به تسلى ومومى. ٥) بختور دى هغوى چې حليمان دى ځكه چې دوى به د زمكې وارثان شى. ٦) بختور دى هغوى چې د صداقت اوږى تږى دى، دوى به ماږه كړې شى. ٧) بختور دى هغوى چې رحم كوى، په هغوى به رحم وكړې شى. ٨) بختور دى هغوى چې زړونه يې پاك دى، هغوى به د خدائ پاك ديدن وكړى. ٩) بختور دى د امن راوستونكى، خدائ پاك به هغوى ته خپل زامن ووائى. ١٠) بختور دى هغوى چې د خدائ پاك د رضا پوره كولو دپاره زورولې كېږى، د آسمان بادشاهى د هغوى ده. ١١) تاسو بختور يئ كله چې خلق درته سپكې سپورې وائى، او زوروى مو او زما له وجې خلق ستاسو په حقله هر قسم دروغژنې بدې خبرې كوى. ١٢) دا هر څه تاسو په خوشحالى او روڼ تندى وزغمئ ځكه چې په آسمان كښې ستاسو دپاره لوى اجر دى، ځكه چې ستاسو نه وړاندې هم دغه رنگ دوى نبیان وزورول. ١٣) تاسو د دنيا دپاره مالگه يئ. كه مالگه بې خونده شى، نو بيا به څنگه مالگينه شى؟ دا بيا د هيڅ څيز دپاره په كار نه راځى او بهر وغورزولې شى او د پښو لاندې كولو جوگه شى. ١٤) تاسو د ټولې دنيا دپاره رڼا يئ. كوم ښار چې په غره آباد وى هغه پټېدې نه شى. ١٥) چې دپوه بله شى نو څوك پرې

لوښي نه ږدي، بلکې د ډيوټ د پاسه کېښودلې شي چرته چې
 د کور ټولو خلقو ته رڼا ورکوي. (۱۶) او تاسو هم دغه رنگ د
 خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې دپاره چې هرکله هغوی
 ستاسو ښه کارونه وويني نو هغوی به ستاسو د آسماني پلار،
 لوی بيان کړي. (۱۷) دا خيال مه کوئ چې گنې زه د دې
 دپاره راغلي يم چې شريعت او د نبیانو کتابونه منسوخ کړم.
 زه د هغوی منسوخ کولو له نه يم راغلي بلکې پوره کولو له
 راغلي يم. (۱۸) زه تاسو ته رښتيا وایم، ترڅو پورې چې
 آسمان او زمکه ختم شوی نه وي نو د شريعت يو حرف يا د
 حرف نه يو زبر قدرې به ختم نه شي، ترڅو چې دا هر څه سر
 ته رسېدلي نه وي. (۱۹) نو که څوک ورنه د شريعت يوه ذره
 شان هم مات کړي او نورو خلقو ته د داسې کولو تعليم
 ورکړي نو د آسمان په بادشاهي کېښي به د دوی ځای د ټولو
 نه لاندې وي. خو هغه څوک چې په شريعت عمل وکړي او
 نورو ته يې تعليم هم ورکوي، هغه به د آسمان په بادشاهي
 کېښي لوی بيا مومي. (۲۰) زه تاسو ته دا وایم، ترڅو چې تاسو
 په صداقت کولو کېښي د فريسيانو او د شرعې د عالمانو نه
 زيات نه یئ نو تاسو بيا هيڅکله هم د آسمان په بادشاهي
 کېښي داخلېدې نه شئ. (۲۱) تاسو اورېدلي دي چې زمونږ
 پلار نيکه ته وئيلې شوی ؤو چې، قتل مه کوئ. هغه څوک
 چې قتل وکړي هغه ته به ضرور په عدالت کېښي سزا
 ورکولې شي. (۲۲) خو زه تاسو ته دا وایم چې هر څوک چې
 يو ورور ته غصه هم وکړي، هغه ته به په عدالت کېښي ضرور
 سزا ورکړې شي. او که هغه ورته کم عقل ووايي نو هغه به
 ضرور عدالت ته جواب ورکوي، او که چېرې ورته ليونې
 ووايي نو هغه ته به د دوزخ د اور خطرې وي. (۲۳) که چېرې

تاسو د قربانی ځای ته کوم څیز راوړئ او په دې وخت کېښې
درته رایاد شی چې ستا ورور په څه خبره درنه خفه دے، (۲۴)
نو خپله قربانی په هغه ځای پرېږده. لار شه، اول خپل ورور
رضا کړه او بیا راشه او خپل نذر وړاندې کړه. (۲۵) که د چا
سره ستا مقدمه وی نو زر ورسره روغه جوړه وکړه، کله چې
ورسره عدالت ته په لاره روان یې. هسې نه چې هغه دې
قاضی ته پېش کړی او قاضی سپاهی ته، او ته قېد شې. (۲۶)
زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نه شی ترڅو چې
مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نه وی. (۲۷) تاسو
اورېدلی ؤو چې هغوی ته وئیلے شوی ؤو چې، زنا مه کوئ.
(۲۸) خو زه تاسو ته دا وایم چې که یو سرے یوې ښځې ته په
بد نیت سره وگوری نو هغه په خپل زړه کېښې د هغې سره زنا
کړې ده. (۲۹) که چېرې ستا ښی سترگه تا گناه ته ولمسوی
نو وې باسه او وې وغورزوه. ستا دپاره به دا ښه وی چې د
خپل وجود یو اندام بائیلې، نه چې ستا ټول وجود دوزخ ته
وغورزولے شی. (۳۰) او که چېرې ستا ښی لاس د گناه
سبب شی نو پرې یې کړه او وې غورزوه. ستا دپاره دا بهتره
ده چې د خپل وجود یو اندام بائیلې، نه دا چې ستا ټول وجود
دوزخ ته لار شی.

د طلاق په حقله تعلیم

(۳۱) هغوی ته وئیلے شوی ؤو، کوم سرے چې خپله ښځه
طلاقه کړی نو ضرور دې هغې له طلاق نامه ورکړی. (۳۲)
خو زه درته دا وایم چې کوم سرے چې د زناکاری د جرم نه
په بله څه وجه خپله ښځه طلاقه کړی نو په هغې باندې زنا

کوی، او هر څوک چې طلاقي شوې بنځې سره واده وکړي هغه زنا کوي. (۳۳) بيا به تاسو دا اورپدلی وی چې زمونږ پلار نيکه ته وئيلے شوی ؤو چې، خپل قسم مۀ ماتوی خو خپل قسم د مالک خدای دپاره ضرور پوره کوی. (۳۴) خوزه تاسو ته دا وایم چې هيڅکله هم قسم مۀ خورئ، نۀ په آسمان، ځکه چې دا د خدای پاک تخت دے، (۳۵) او نۀ په زمکه ځکه چې دا د هغه د پښو چوکۍ ده، او نۀ په يروشلم ځکه چې دا د لوی بادشاه ښار دے، (۳۶) او نۀ په خپل سر ځکه چې تۀ د دې يو وېښتۀ هم په خپله مرضۍ نۀ سپينولے او نۀ تورولے شې. (۳۷) تاسو يواځې د ”آو“ په ځای ”آو“ او د ”نه“ په ځای ”نه“ جواب ورکوی. د دې نه زيات چې دے هغه د اېليس کار دے.

د بدل په حقله تعليم

(۳۸) تاسو خبر يئ چې دا وئيلے شوی ؤو چې، د سترگې په بدل کښې سترگه او د غاښ په بدل کښې غاښ. (۳۹) خوزه تاسو ته دا وایم چې د هغه سړی خلاف مۀ ودرېږئ څوک چې درسره بد کوي. که څوک درله په ښی مخ څپېره درکړي نو گس مخ هم ورواړوه. (۴۰) که چېرې يو سړے ستا په قميص دعوی وکړي نو تۀ خپل کوټ هم ورله ورکړه. (۴۱) که چېرې يو اختيار لرونکے تا يو ميل په بيگار بوځي نو تۀ ورسره دوه ميله لاړ شه. (۴۲) چې څوک درنه څۀ وغواړي هغه ورکړه او د داسې سړی نه مخ مۀ اړوه څوک چې درنه قرض غواړي.

د دشمن سره مينه کول

٤٣) تاسو خبر يئ چې وئيلے شوی ؤو چې، د خپل گاونډی سره مينه ساتئ او د خپل دشمن نه کرکه. ٤٤) خو زه درته دا وایم چې د خپلو دشمنانو سره مينه کوئ، او څوک چې تاسو زوروی د هغوی دپاره دُعا کوئ، ٤٥) چې په دې تاسو د خپل آسمانی پلار زامن شی، څوک چې په بدو او په بنو يو شان نمر راخېژوی او په نېکو او بدو خلقو يو شان باران وروی. ٤٦) که تاسو صرف د هغوی سره مينه کوئ څوک چې تاسو سره مينه کوی نو بيا تاسو د کوم اجر اُمیدوار يئ؟ ولې محصولچيان دغه شان نه کوی څه؟ ٤٧) که چېرې تاسو يواځې په خپلو ورونيو سلام اچوئ نو دا کومه نا آشنا خبره ده؟ دغه څه خو بې دینه هم کوی. ٤٨) تاسو کامل شی لکه څنگه چې ستاسو آسمانی پلار کامل دے.

د خبرات په حقله تعليم

٦) ”خبردار چې د خپلې پرهيزگاری بنودنه د خلقو په مخکښې ونه کړئ. که تاسو داسې وکړئ نو د آسمانی پلار سره ستاسو دپاره هيڅ اجر نشته. ٢) هرکله چې تاسو څه خبرات کوئ نو په بيگل يې مه ډنډوره کوئ، لکه څنگه چې يې ریاکاران په عبادتخانو او کوڅو کښې کوی چې خلق يې صيفت وکړی. زه تاسو ته رښتيا وایم چې هغوی ته اجر پوره ملاو شوے دے. ٣) خو تاسو چې کله هم خبرات کوئ نو په داسې يې کوئ چې گس لاس مو په دې خبر نه شی چې ستاسو بنے لاس څه کوی. ٤)

په پرده کښې وی نو ستاسو آسمانی پلار چې دا هر څه وینی
چې تاسو یې په پرده کښې کوئ، هغه به د دې بدل درکړی.

د دُعا په حقله تعلیم

٥٥ بیا دا چې تاسو کله هم دُعا کوئ نو د ریاکارانو په شان

مۀ جوړېږئ. هغوی دا ډېر خوښوی چې په عبادتخانو او
چوکونو کښې د دُعا دپاره ودرېږی چې هر څوک یې وویښی.
زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوی ته خپل اجر پوره ملاو شو.

٥٦ خو کله چې تاسو دُعا کوئ نو خپلې کوټې ته ننوځئ، ور

پورې کړئ او خپل پلار ته په زارو شی، څوک چې د پردې په

دغه ځای کښې موجود دے. او ستاسو آسمانی پلار څوک

چې پټ رازونه وینی، هغه به بدل درکړی. ٥٧ او کله چې

تاسو دُعا کوئ نو په دُعا کښې د بې دینه قومونو په شان د

بې مطلبه خبرو تکرار مۀ کوئ، د چا چې دا خیال وی چې د

ډېرو وئیلو په وجه به د هغوی واورېدے شی. ٥٨ د هغوی

پېښې مۀ کوئ، ستاسو آسمانی پلار ستاسو د غوښتو نه

وړاندې ستاسو په حاجتونو خبر دے. ٥٩ نو داسې دُعا

کوئ، اے په آسمان کښې زمونږ پلاره، ستا نوم دې پاک

وی. ٦٠ ستا بادشاهی دې راشی، ستا مرضی دې په زمکه

هم پوره شی څنگه چې په آسمان کښې پوره کيږی. ٦١ مونږ

له خپل روزمره رزق راکړه، ٦٢ او زمونږ گناهونه معاف

کړه، لکه څنگه چې مونږ خپل قصوروار معاف کؤو. ٦٣ او

مونږ په آزمېښت کښې مۀ اچوه، خو مونږ د بدی نه بچ کړه.

٦٤ ځکه که تاسو د نورو نافرمانی معاف کړئ، نو ستاسو

آسمانی پلار به هم تاسو معاف کړی. ٦٥ خو که تاسو نور نه

معاف کوئ نو ستاسو آسمانی پلار به هم ستاسو نافرمانی
معاف نه کری.

د روژې په حقله تعلیم

١٦ هر کله چې تاسو روژه نیسئ نو د ریاکارانو په شان
ځانونه خفه مه بنکاره کوئ. هغوی خپل مخونه ځکه وړانوی
چې خلق ووائی چې گڼې د دوی روژه ده. زه تاسو ته رښتیا
وايم چې هغوی ته خپل اجر پوره ملاو شوې دے. ١٧ خو
هر کله چې روژه نیسئ نو خپل سر غوروی او مخ وینځئ،
١٨ د دې دپاره چې څوک دا ونه وائی چې گڼې ستا روژه
ده، خو تش ستا آسمانی پلار څوک چې په پرده کښې دے.
او ستا آسمانی پلار چې په رازونو خبر دے، هغه به تا له ستا
اجر درکړی.

د آسمان خزانې

١٩ په زمکه ځان له خزانې مه جمع کوئ چرته چې هغه
وینه وهی او زنگ کیږی او غله ورپسې کنډر کوی او پتوی
یې. ٢٠ خو خپل ځان له خزانې په آسمان کښې جمع کوئ
چرته چې نه وینه شته او نه زنگ چې دا خرابې کړی، چرته
چې نه غل کنډر کوی او نه یې پتوی. ٢١ ځکه چې چرته ستا
خزانه وی هلته به ستا زړه هم وی.

د وجود رڼا

٢٢ سترگې د بدن دپاره ډیوې دی. که ستا سترگې روغې

وی نو ستا ټول بدن به رڼا وی. (۲۳) خو که سترگې دې خرابې وی نو ستا ټول بدن به په توره تیاره کبښې وی. او که چرې کومه رڼا چې په تا کبښې ده، که هغه هم تیاره ده نو بیا دا څومره لوی تورت م دے.

د خدای پاک مال

(۲۴) یو غلام هم د دوو مالکانو خدمت نه شی کولے. ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خدای پاک او د مال دولت دواړو یو ځای خدمت نه شی کولے. (۲۵) ځکه زه تاسو ته دا وایم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنه مه کوی چې څه به وخورو، څه به وڅښو، او یا څه به اغوندو. ولې ژوندون د روتی، او بدن د جامو نه ډېر غوره نه دے څه؟ (۲۶) د هوا مارغانو ته وگورئ، دوی نه خو کړی او نه رښی او نه یې خمبو کبښې جمع کوی خو بیا هم ستاسو آسمانی پلار هغوی له رزق ورکوی. نو بیا تاسو هغه ته د هغوی نه ډېر اهم نه یی څه؟ (۲۷) په تاسو کبښې داسې څوک شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند یو ساعت قدرې زیات کړی؟ (۲۸) د جامو اندېښنې بیا د څه دپاره؟ په پتو کبښې ځنګلی گلونو ته خو لږ خیال وکړئ، چې هغه څنګه راټوکېږی، نه خو هغوی خواری کوی او نه ځان دپاره جامې جوړوی. (۲۹) خو زه تاسو ته دا وایم چې سلیمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د دې گلونو په شان ښائسته جامې اچولې نه وې. (۳۰) خو که چرې خدای پاک د پتو واښو له داسې جامې ورکوی، کوم چې نن شته او سبا به په

تنور کبني غورزولے شی، نو ولی هغه به بيا تاسو ته بشکلي
 جامې در نه کړی څه؟ اے د کم ایمان خاوندانو. (۳۱) نو دا
 اندېښنه مه کوئ چې څه به وخورو، څه به وڅښو يا څه به
 واغوندو. (۳۲) په دې ټولو څيزونو پسې بې دینه زغلی، خو
 ستاسو آسمانی پلار ستاسو د حاجتونو نه ښه خبر دے. (۳۳)
 تاسو د هر څه نه اول د خدای پاک د بادشاهی او د هغه د
 رښتینوالی لټون کوئ، نو بيا به هغه دا ټول څيزونه هم تاسو
 ته درکړی. (۳۴) ځکه د سبا غم مه کوئ، سبا به خپل غم په
 خپله کوی. د نن دپاره نننې غم کافی دے.

په نورو خلقو الزام لگول

۷ (۱) ”په نورو الزام مه لگوئ نو په تاسو به هم الزام ونه
 لگولے شی. (۲) ځکه چې څنگه تاسو په نورو الزامونه
 لگوئ دغه شان به په تاسو هم الزامونه ولگولے شی، نو چې
 څنگه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنگ به ستاسو ناپ
 تول کولے شی. (۳) تاسو د خپل ورور د سترگې حسنی ته
 ولې گوته نیسئ خو په خپله سترگه کبني درته تیر نه ښکاری؟
 (۴) او ته څنگه خپل ورور ته دا وئیلے شې چې، راشه چې
 ستا د سترگې نه دا حسنیه وباسم، خو حال دا چې په خپله
 سترگه کبني درته تیر نه ښکاری؟ (۵) اے ریاکاره، اول د
 خپلې سترگې نه تیر وباسه، نو بيا به ستا سترگې وغړېږی
 چې د خپل ورور د سترگې نه حسنیه وباسې. (۶) پاک
 څيزونه سپو له مه ورکوئ، خپلې ملغرې خنزیرانو ته مه
 غورزوئ. هغوئ به یې د پښو لاندې کړی او په تاسو به
 راوگرځی او ریچې ریچې به مو کړی.

غوښتل، لټول او ټکول

٧) وغواړئ نو تاسو له به درکړې شې، ولټوئ نو تاسو به
يې ومومئ، ور وټکوي نو درته به کولواو کړې شې. ٨) ځکه
هر څوک چې يې غواړي، هغه ته ملاويږي، او څوک چې
لټون کوي، هغه يې مومي، او څوک چې ور ټکوي، هغه ته
کولواويږي. ٩) په تاسو کېنې داسې څوک شته چې زوی
ترې روتی وغواړي او هغه به ورله کانه ورکړي؟ ١٠) او يا
دا چې ورته کب وغواړي نو مار به ورکړي؟ ١١) نو که بيا
تاسو چې دومره گناهگاران یئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد
له ښه څيزونه ورکړئ، نو ستاسو آسماني پلار به څومره ښه
څيزونه هغه چا له ورکړي چې څوک يې ترېنه غواړي. ١٢) د
نورو سره تل داسې سلوک کوئ لکه څنگه سلوک چې تاسو
د ځان دپاره خوښوئ، دا د شريعت او د ټولو نبیانو د تعليم
مجموعه ده.

تنگه دروازه

١٣) په تنگه دروازه ورداخل شئ. ځکه چې د تباهي دروازه
کولواو ده، لاره يې ښه پلنه ده او پېر په دغه لاره ځي. ١٤) خو
کومه دروازه چې د ژوند په لورې ده هغه وړه ده او لاره يې
تنگه ده، او د دې پېدا کوونکي هم لږ دي.

ونه په مېوه پېژندل

١٥) د دروغونو نبیانو نه خبردار شئ، داسې کسان چې د
گډو په شکل کېنې تاسو له راځي او په اصل کېنې هغه

د اړونكى شرمخان دى. (۱۶) تاسو به هغوى په خپله مېوه وپېژنئ. ولې د ازغو چارو بوټو نه څوك انگور، يا د جاخو نه څوك اينځر راشوكولې شى څه؟ (۱۷) هم دغه شان ښه ونه ښه مېوه نيسي او د بدې ونې مېوه بده وي. (۱۸) ښه ونه بده مېوه نه شى نيولې او بده ونه ښه مېوه نه شى نيولې. (۱۹) او كومه ونه چې ښه مېوه نه نيسي هغه به پرې كړې شى او په اور كښې به وغورزولې شى. (۲۰) ځكه زه وايم چې تاسو به هغوى په خپله مېوه وپېژنئ.

ما ته چرې هم نه وې پېژندلې

(۲۱) هر هغه څوك چې ما ته مالک مالک وائى هغه به د آسمان په بادشاهۍ كښې وړداخل نه شى، خو صرف هغه كس چې زما د آسمانى پلار په رضا كار كوى. (۲۲) په ورځ د قيامت به پېر ما ته وائى چې مالک، مالک، مونږ ستا په نوم نبوت نه وو كړې څه؟ او ستا په نوم مو پيريان نه وو شړلې څه؟ او هم ستا په نوم مو پيرې معجزې نه وې ښكاره كړې څه؟ (۲۳) نو زه به هغوى ته په ښكاره ووايم چې ما تاسو چرې هم نه يئ پېژندلې، تاسو بې شرعې خلق زما نه ورك شئ.

دوه قسمه بنيادونه

(۲۴) هر هغه څوك چې زما دا خبرې اورى او عمل پرې كوى، هغه به د هغه هوښيار كس په شان وگڼلې شى چا چې خپل كور د يو سخت گټ دپاسه آباد كړې وي. (۲۵) او چې باران وشو، سېلاب راغلو، زل زول او طوفان تير شو او د ده

کور سره یې ډغرې وخورې، خو دا راپرې نه و تو ځکه چې
 بنیادونه یې د یو سخت گټ دپاسه وو. (۲۶) خو د هغه چا به
 بیا څه انجام وی چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې نه
 کوی؟ د هغه مثال د هغه ناپوهه کس دے چا چې په شگو
 خپل کور جوړ کړے وو. (۲۷) باران وورېدو، سېلاب راغلو،
 زول او طوفان تېر شو او د دغه کور سره یې ډغرې وخورې
 او راوې غورزولو او بلکل یې تباہ کړو. (۲۸) څه وخت چې
 عیسیٰ دا خبرې بس کړې نو خلق د هغه په تعلیم حق حېران
 شول، (۲۹) ځکه چې هغه د هغوی د شرعی عالمانو په شان
 نه، خو په پوره اختیار سره یې تعلیم ورکولو.

د یو جذامی روغول

۸ (۱) څه وخت چې عیسیٰ د غره نه راکوز شو نو گڼ
 خلق ورپسې شو. (۲) خو بیا یو جذامی وروړاندې شو او په
 سجده ورته پرېوتو او وې وئیل، ”مالکه، که تہ صرف
 وغواړې نو ما روغولے شې.“ (۳) عیسیٰ خپل لاس وراوړد
 کړو او په هغه یې کېښودو او وې فرمائیل چې، ”آو، زه
 غواړم چې داسې وکړم.“ بیا یې وفرمائیل چې، ”پاک شه.“ او
 په هغه ساعت د جذام نه روغ جوړ شو. (۴) بیا عیسیٰ هغه
 ته وفرمائیل، ”گوره چې هیچا ته د دې په حقله څه ونه وائی.
 خو لار شه او خپل ځان امام ته وښایه او کومه شکرانه چې
 موسیٰ مقررہ کړې ده، هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو
 گواهی شی.“

د رومی صوبه دار نوکر شفا موندل

⑤ او کله چې عیسیٰ کفرنحوم ښار ته وردننه شو نو یو رومی صوبه دار ورغلو او هغه ته یې منت وکړو او وئیل یې چې، ⑥ ”مالکه، زما یو نوکر په کور کښې شل ګوډ پروت دے او ډېر په تکلیف کښې دے.“ ⑦ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زه به درشم او روغ به یې کړم.“ ⑧ خو صوبه دار جواب ورکړو چې، ”مالکه، زه د دې جوګه نه یم چې ته زما کور ته راشې. خو که تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شی. ⑨ ځکه چې زه پوهېږم چې زه په خپله د بل د حکم لاندې یم او سپاهیان زما د حکم لاندې دی. زه چې یو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه یې هغه شان کوی.“ ⑩ عیسیٰ په حبرانتیا د هغه خبرې واورېدې نو هغه گڼې ته یې وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې ما داسې ایمان په بنی اسرائیلو کښې چرته هم نه دے لیدلے. ⑪ زه تاسو ته دا وایم چې د نمرخاته او د نمرپرېواته نه به ډېر خلق داسې راشی چې د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره به د آسمان د بادشاهی په مېلمستیا کښې یو ځای کښې، ⑫ خو د بادشاهت وارثان به بهر تیارې ته وغورزولے شی کوم ځای چې به ژړا ویر او د غابونو چیچل وی.“ ⑬ بیا عیسیٰ صوبه دار ته وفرمائیل چې، ”اوس خپل کور ته لاړ شه، نو ستا د ایمان په وجه دې داسې وشی.“ نو هم په هغه ساعت د هغه نوکر روغ شو.

د پېرو خلقو روغول

١٤ عيسی بيا د پطروس کور ته لاړو او وې ليدل چې د پطروس خواښې تېې نيولې وه. ١٥ نو د هغې لاس ته يې لاس وروړو نو د هغې نه تبه لاړه. هغه پاڅېده او د هغه په خدمت کولو شروع شوه. ١٦ کله چې ماښام شو نو خلقو عيسی له پېر داسې کسان راوستل چې پيريانو نيولی و او هغه د هغوی نه په يو حکم پيريان وشړل او ټول بيماران يې روغ کړل، ١٧ چې دغه شان د يشعياہ نبی په وسيله وئيلے شوې هغه پېشگوئی پوره شى چې، ”هغه زمونږ بيمارى او کمزورى اوچتې کړې.“

د حضرت عيسی مسيح د مريدی قيمت

١٨ عيسی چې د ځان نه چاپېره گڼه وليده نو حکم يې وکړو چې راځئ چې د درياب پورې غاړې ته لاړ شو. ١٩ يو د شرعې عالم ورغلو او وې وئيل چې، ”أستاذہ، هر چرته چې تہ ځې، زه به هم دريسې ځم.“ ٢٠ عيسی ورته وفرمائيل چې، ”د لومېرو خپل غارونه وى او د مارغانو جالې، خو ابن آدم دومره ځائ قدرې هم نه لرى چې سر پرې ولگوى.“ ٢١ يو بل مريد ورته ووئيل، ”مالکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار ښخ کړم.“ ٢٢ عيسی ورته وفرمائيل چې، ”تہ ما پسې راځه، مړى پرېردئ چې مړى ښخوى.“

د حضرت عيسی په درياب کښې طوفان آرامول

٢٣ بيا عيسی په کشتی کښې سور شو او مريدان هم ورسره

سواره شو. (۲۴) خو په درياب کښې يو زورور طوفان راغلو او چپې داسې اوچتېدې چې په کشتۍ راواوړېدې. خو هغه اوده وو. (۲۵) نو هغوی ورغلل او هغه يې رابېدار کړو چې، ”مالکه، مونږ بچ کړه. مونږ پوښو.“ (۲۶) هغه ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ولې دومره یرېږئ، ستاسو ايمان څومره کمزور دے؟“ بيا هغه ودرېدو، طوفان او د اوبو چپې يې ورتلې نو په هغه ساعت قلاړه قلاړې شوه. (۲۷) مريدان په دې ننداره پېر حېران شول او دوی ووئيل چې، ”دا لاڅه قسم سرې دے چې هوا او چپې يې هم حکم مني؟“

د دوو پيريانو نيولو سرو روغول

(۲۸) عيسی چې د گدريانو علاقې ته پورې وتو نو د قبرستان نه دوه سرې راووتل چې پيريانو نيولی و او دومره خطرناک و چې څوک هم په هغه لاره ترې نه شو تېرېدلې. (۲۹) هغوی چغې کړې، ”اے د خدای پاک زويه. ته زمونږ نه څه غواړې؟ ته دلته د دې دپاره راغله يې چې مونږ د قيامت نه وړاندې په عذاب کړې څه؟“ (۳۰) نو لږ لږې د خنزيرانو يوه لويه رمه څرېدله. (۳۱) او پيريانو زاری ورته وکړه، ”که چرې ته مونږ شړل غواړې نو مونږ د خنزيرانو دغې رمې ته ولېږه.“ (۳۲) هغه ورته وفرمائيل چې، ”لاږ شئ.“ نو هغوی راووتل او په خنزيرانو کښې ورننوتل او د خنزيرانو ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته درياب ته پرېوته او په اوبو کښې پوه شوه. (۳۳) د خنزيرانو ساتونکی نزدې ښار ته وتښتېدل او هر چا ته يې هغه ټوله قيصه بيانوله، څه چې په پيريانو نيولی سرو تير شوی و. (۳۴) بيا د کلی ټول خلق بهر راووتل چې

عیسیٰ و وینی، او کله چې هغوی ولیدو نو ورته یې مینت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لار شه.

د یو شل سرې روغول

۹

۱) نو عیسیٰ په کشتی کښې کښناستو او د سیند بلې

غارې ته خپل ښار ته راغلو ۲) نو ورله څه کسانو یو شل

سرې په کت کښې پروت راوړو. د هغوی ایمان یې چې

ولیدو نو عیسیٰ هغه شل سرې ته وفرمائیل چې، ”زما زویه،

خاطر جمع کړه، ستا گناهونه معاف شول.“ ۳) په دې

ځینې د شرعې عالمانو د ځان سره ووئیل چې، ”دا یې لا څه

کفر ووئیلو.“ ۴) عیسیٰ په دې پوهه وو چې د دوی په زړه

کښې څه تیر شول نو ورته یې وفرمائیل چې، ”تاسو داسې بد

خیالونه ولې کوئ؟ ۵) آیا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې

گناهونه دې معاف شو او که دا چې ووائی چې پاڅه او

وگرځه؟ ۶) نو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې ابن

آدم سره په دنیا کښې د گناهونو د بڅښلو اختیار هم شته،” نو

هغه شل سرې ته یې وفرمائیل چې، ”پاڅه، بستره دې واخله

او کور ته ځه،“ ۷) او هغه پاڅېدو او کور ته لاړو. ۸)

خلق په دې ننداره هیبت واخستل او بنی آدم ته په داسې

اختیار ورکولو یې د خدای پاک ثنا ووئيله.

متی ته دعوت ورکول

۹) څنگه چې عیسیٰ له دې ځایه لاړو نو هغه متی نومې

سرې د محصل په کُرسی ناست ولیدو او هغه ته یې

و فرمائيل چي، ”ما پسي راءه.“ متي پاڻڀڊو او په هغه پسي روان شو. (۱۰) څه وخت چي عيسيٰ د متي په کور کښي د خپلو مريدانو سره روټي ته ناست وو نو ډېر محصولچيان او بدکاران راغله او د دوي سره په دسترخوان کښناستل. (۱۱) او چي کله فريسيانو دا وليدل نو د هغه مريدانو ته يي وفرمائيل چي، ”دا ستاسو استاذ د محصولچيانو او گناهگارو سره ولې يو ځاي روټي ته ناست دے؟“ (۱۲) عيسيٰ چي دا واورېدل نو وې فرمائيل چي، ”روغو خلقو ته د طبيب حاجت نه وي خو بيمارانو ته يي وي. (۱۳) لار شئ او د دې صحيفو په معنيٰ ځان پوهه کړئ چي، ”زه رحم غواړم، نه چي قرباني.“ زه د دې ډپاره نه يم راغلي چي صادقانو ته دعوت ورکړم بلکي گناهگارانو ته.“

د روژې په حقله تپوس

(۱۴) خو بيا د يحييٰ مريدان عيسيٰ له راغلل او دا تپوس يي ترې وکړو چي، ”څه وجه ده چي مونږ او فريسيان خو روژې نيسو خو ستا مريدان يي نه نيسي؟“ (۱۵) عيسيٰ جواب ورکړو چي، ”تاسو چرته جنجيان د واده د زلمي سره په ژړا ناست ليدلي دي څه؟ خو يو وخت به راشي چي د واده زلمي به د دوي نه جدا کړي شي او بيا به هغه وخت دوي روژه نيسي. (۱۶) هيڅ څوک هم نومي پيوند په زړه چوغه نه لگوي ځکه چي دا پيوند به چوغه نوره هم شلوي او نور لوي سورمي به په کښي جوړ شي. (۱۷) کله هم څوک نوي مې په زړو مشکونو کښي نه اچوي، ځکه چي مشکونه به وشليږي او مې به يي توي شي او مشکونه به تباہ شي، خو نوي مې

په نوؤ مشكونو كښې اچولې شى، او دغه شان به دواړه بچ شى.

د بنځې او جينى په ايمان سره روغول

١٨ عيسى لا دا خبرې كولې چې هغه ته د عبادتخاني يو مشر راغلو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل چې، ”په دې ساعت مې لور مړه شوه، خو ته ما سره لار شه او خپل لاس پرې كېرېده نو هغه به ژوندى شى.“ ١٩ عيسى پاڅېدو، او هغه سره روان شو او مريدان هم ورسره لاړل. ٢٠ نو سمدستى يوه بنځه چې د دولسو كالو راسې يې وينه بهېدله، د شا د طرفه راغله او د هغه د چوغې لمن له يې لاس وروړو ٢١ حكه چې د هغې دا باور وو چې، ”كه زه صرف د هغه جامو له لاس هم وروړم، نو جوړه به شم.“ ٢٢ خو عيسى مخ ورواړولو او هغه يې وليده او ورته يې وفرمائيل، ”پاڼه اوسه، زما لورې، ستا ايمان ته روغه كړې.“ او په هم هغه ساعت هغه روغه شوه. ٢٣ كله چې عيسى د مشر كور ته راغلو نو هغه د شپېلى غروونكو او پېرو خلقو د ژړا انگولا او د جنازې د ساز پله وليدله، ٢٤ خو هغه وفرمائيل چې، ”اخوا شى، جينى مړه نه ده، هغه خو اوډه ده.“ خو هغوى وروپورې وخنډل. ٢٥ خه وخت چې گڼه گڼه بېر كړې شوه نو هغه ورننوتو او جينى يې د لاسه ونيوله، نو هغه راپاڅېده. ٢٦ دا خبره په ټوله علاقه كښې خوره شوه.

د دوو پندو سرو روغول

٢٧ كله چې عيسى وړاندې لاړو نو دوه پانده ورسې شول

او دا چغې يې وهلې، ”اے د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه.“

٢٨ ځله چې هغه کور ته دننه شو نو هغه ږانده سړی ورله

راغلل او عيسی ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې يقين

لرئ چې، زه هغه کار کولې شم څه چې تاسو غواړئ؟“

هغوی ووئيل چې، ”آو، مالکې.“ ٢٩ بيا هغه د هغوی سترگو

له لاس وروړو او وې فرمائيل چې، ”څنگه چې ستاسو ايمان

دے، نو هم دغسې دې وشي.“ ٣٠ نو د هغوی سترگې بيا

شوې. عيسی په سخته هغوی ته وفرمائيل، ”گورئ چې څوک

درنه په دې کار خبر نه شي.“ ٣١ خو هغوی چې بهر ووتل

نو په ټوله علاقه کبني يې د هغه په حقله دا خبره خوره کړه.

د يو چارې سړی روغول

٣٢ هغوی په وتو کبني ؤو چې څه کسانو يو سړی عيسی له

راوستو چې په ژبه چارې وو او خبرې يې نه شوې کولې ځکه

چې هغه پيريانو نيولې وو. ٣٣ او کله چې پيرې يې ترې

وشرلو، نو د هغه ژبه گویا شوه. ټول خلق حق حېران شول

او وې وئيل چې، ”په بنی اسرائيلو کبني هيڅکله هم داسې نه

دی شوی.“ ٣٤ خو فريسيانو ووئيل چې، ”د پيريانو د

سردار په مدد دے پيريان شپړی.“

په خلقو د عيسی مسيح زړه وسوزېدلو

٣٥ دغه شان عيسی په ټولو کلو او ښارونو کبني گرځېدو او

د هغوی په عبادتخانو کبني يې تعليم ورکولو او د بادشاهي

زېرې يې ورکولو او هره بيماری او هره کمزورتيا يې

روغوله. ٣٦ کله چې هغه د خلقو گڼه وليده نو په هغوی يې

زړه و سوزېدلو. هغوی لکه د هغه گډو په شان پرېشانه او بېوسه ؤو چې شپون ورسره نه وی. (۳۷) بیا هغه خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. (۳۸) د دې دپاره تاسو د فصل مالک ته خواست وکړئ چې هغه د فصل رېبلو دپاره مزدوران راولېږی.“

د حضرت عیسیٰ دولس مریدان

۱۰ (۱) بیا عیسیٰ خپل دولس مریدان راوغوښتل او هغوی له یې د پیریانو شړلو او د هر قسم بیماریانو او مرضونو شفا اختیار وړکړو. (۲) د هغه دولسو مریدانو نومونه دا دی، اول شمعون چې پطروس ورته وائی او د هغه ورور اندریاس، د زیدی زوی یعقوب او د هغه ورور یوحنا، (۳) فیلیپوس او برتلمای، توما او متی محصولچی، د حلفی زوی یعقوب او تدی، (۴) شمعون ننگیالے او یهوداه اسکریوتی، یعنی هغه سرے چې په عیسیٰ یې جاسوسی وکړه.

رسولانو ته هدایت

(۵) عیسیٰ دا دولس کسان د دې هدایاتو سره ولېږل چې، ”د غېر یهودی قومونو په طرف مه ځئ او د سامریانو ښار ته مه ننوځئ، (۶) خو د هغې په ځای د بنی اسرائیلو د خاندان ورکو شوو گډو له لار شئ. (۷) او په تلو تلو کښې دا پېغام ورکوئ چې د آسمان بادشاهی رانزدې شوې ده. (۸) بیماران جوړوئ، مړی ژوندی کوئ، جذامیان پاکوئ او

پيريان شريء. تاسو ته دا اختيار مفت درڪريءَ شو او مفت
 يي ورڪويءَ. (۹) سرءُ زر يا سپين زر يا تانبه په خپلي تيلي
 کبني مءَ اخلي. (۱۰) د ځان سره نه د سفر تيلي، نه دويم
 قميص، نه اضافي پېزار او مءَ امسا اخلي، ځکه چې مزدور د
 خپلي مزدوري حقدار دے. (۱۱) کوم ښار يا کلي ته چې
 تاسو ننوځئ نو د داسي يو عزتمند سړي کور ته ورځئ چې د
 ورتلو قابل وي، او هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځايه بل
 ځائ ته رخصت شئ. (۱۲) کوم کور ته چې تاسو ننوځئ، د
 هغوي سلامتې غواړئ. (۱۳) که هغه د دې لائق وي نو ستاسو
 سلامتې به ورورسيري، او که لائق نه وي نو ستاسو سلامتې
 به واپس تاسو ته راوگرځي. (۱۴) خو که چېرې څوک تاسو
 قبول نه کړي او غورږ درته ونه نيسي نو چې کله تاسو هغه
 کور يا ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دورې وځنډئ. (۱۵) زه
 تاسو ته رښتيا وایم چې په ورځ د قيامت به د سدوم او د
 عموره د خلقو حال د دې ښار د خلقو د حال نه ښه وي.

د راتلونکي عذاب په حقله

(۱۶) گورئ، زه تاسو لکه د گډو په شان د شرمخانو مينځ ته
 لېږم. د مارانو په شان هوبښيار او د کونټرو په شان بې آزاره
 اوسئ. (۱۷) خبردار اوسئ چې دوي به تاسو عدالتونو ته
 حواله کوي او په خپلو عبادتخانو کبني به مو په کور وهي،
 (۱۸) او زما د خاطرې به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته
 وړاندې کوي چې د هغوي او غېرپهوديانو دپاره گواهان شئ.
 (۱۹) خو هر کله چې تاسو ونيولئ شئ نو د دې سوچ مءَ
 کوئ چې تاسو به څه او څنگه ووايئ. چې وخت راشي نو

هغه خبرې به په خپله ستاسو خولې ته راشی چې تاسو ته یې ضرورت وی. ﴿٢٠﴾ ځکه کومې خبرې چې تاسو کوئ دغه به تاسو په خپله نه کوئ، خو ستاسو په ذریعه به ستاسو د آسمانی پلار روح خبرې کوی. ﴿٢١﴾ ورور به د ورور د مرگ جاسوس شی او پلار به د زوی، او اولاد به د مور پلار خلاف شی او مرگ ته به یې حواله کوی. ﴿٢٢﴾ ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه کوی خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی. ﴿٢٣﴾ کله چې تاسو په یو ښار کښې وزورولې شی نو بل ته لار شی. زه درته رښتیا وایم چې د دې نه وړاندې چې تاسو د بنی اسرائیلو په ټولو ښارونو کښې وگرځئ نو ابن آدم به واپس راشی. ﴿٢٤﴾ شاگرد د خپل اُستاز نه لوی نه وی او نه نوکر د خپل مالک نه. ﴿٢٥﴾ د شاگرد دپاره دا کافی ده چې د اُستاز په شان شی او نوکر د خپل مالک په شان. که د یو کور مالک ته بعلازبول وئیلې شی نو د هغه د کور کسان به د دې نه هم په خراب نوم یاد کړې شی.

د چا نه یرېدل په کار دی

﴿٢٦﴾ نو د هغوی نه یره مه کوئ ځکه چې داسې پټ څیز نشته چې ښکاره به نه شی، او نه داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نه شی. ﴿٢٧﴾ څه چې زه تاسو ته په تیاره کښې وایم نو تاسو یې په رڼا کښې وایئ. څه چې تاسو ته په غوږ کښې ووئیلې شی هغه تاسو د چټ د پاسه په چغو وایئ. ﴿٢٨﴾ د هغه چا نه مه یرېږئ څوک چې وجود وژنی خو روح نه شی وژلې، خو د هغه چا نه یرېږئ څوک چې روح او بدن دواړه

په دوزخ کښې بربادولې شې. (۲۹) ولې دوه چنچني په يوه
 پېسه نه خرڅيری څه؟ خو بيا هم ستاسو د پلار د رضا نه
 بغېر يوه هم په زمکه نه راپرېوځي. (۳۰) خو دا چې ستاسو د
 سر ټول وپښته هم شمېرلې شوی دی. (۳۱) نو بيا مه پرېږئ،
 تاسو د بې شمېره چنچنيو نه زيات قيمتي یئ.

د خلقو په وړاندې د مسيح اقرار کول

(۳۲) هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما اقرار وکړي، زه به
 په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغه اقرار وکړم. (۳۳)
 خو هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه انکار وکړي، زه
 به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغه نه انکار
 وکړم.

امن نه خو جنگ

(۳۴) تاسو دا خيال مه کوئ چې زه گنې دنيا ته د امن راوستو
 دپاره راغلي يم. نه، زه د امن راوستو دپاره نه، خو د جنگ
 دپاره راغلي يم. (۳۵) زه دې له راغلي يم چې سرې د خپل
 پلار خلاف شي، لور د مور، او انږور د خواښې. (۳۶) او د
 سرې دشمنان به د هغه د کور خلق وي. (۳۷) داسې کس زما
 قابل نه دے چې د خپل مور پلار سره زما نه زياته مينه کوي
 او هغه څوک هم چې زما نه زياته مينه د خپل زوی يا لور
 سره کوي. (۳۸) داسې خلق زما جوگه نه دی څوک چې خپله
 سولې نه پورته کوي او زما په نقش قدم نه ځي. (۳۹) څوک
 چې خپل ځان ساتل غواړي هغه به يې بائيلي، خو څوک چې
 زما د خاطره خپل ژوند بائيلي، هغه به يې حاصل کړي.

٤٠ ڇوڪ ڇي تاسو قبلوي هغه ما قبلوي او ڇوڪ ڇي ما قبلوي نو هغه هغه ڇوڪ قبلوي ڇي زه پي رالپرلے یم. ٤١ هر هغه ڇوڪ ڇي يو نبي د نبي په نوم قبلوي هغه ته به د نبي اجر ملاويږي، او هر هغه ڇوڪ ڇي يو صادق د صادق په نوم قبلوي، هغه ته به د صادق اجر ملاويږي. ٤٢ هر هغه ڇوڪ ڪه يو جام يخې اوبه دې وركوتي له په دې وجه وركړي ڇي هغه زما مرید دے، نو زه درته دا وایم ڇي هغه کس به بي اجره پاتي نه شي.

د حضرت يحيىٰ بپتسمه وركوونكي پيغام وړونكي حضرت عيسىٰ له لپرل

١١ ١ ڪله ڇي عيسىٰ خپلو دولسو مريدانو ته هدايت وركول ختم كړل نو بيا هغه د هغه ځائ نه روان شو ڇي د هغوي په ښارونو كښي تعليم وركړي او بيان وكړي. ٢ ڪله ڇي يحيىٰ بپتسمه وركوونكي په قېدخانه كښي د مسيح د كارونو نه خبر شو، نو خپل يو څو مريدان يې ورو لپرل ڇي د عيسىٰ نه دا تپوس وكړي ڇي، ٣ ”ولې هغه راتلونكي ته يې څه؟ او يا كه نه، مونږ د بل چا انتظار وكړو؟“ ٤ عيسىٰ ورله جواب وركړو، ”لاږ شي، څه ڇي تاسو اورئ او گوري، هغه يحيىٰ ته ووايئ ٥ ڇي رانده بيا كيږي، شل گرځي، جذاميان پاكيري، كانه اوري او مري بيا ژوندي كيږي او غريبانان ښه زېرے اوري. ٦ او بختور دي هغه ڇوڪ ڇي ما نه ازاروي.“ ٧ څه وخت ڇي د يحيىٰ مريدان واپس

رُخصت شول نو عيسىٰ خلقوته د يحيىٰ په حقله دا
 وفرمائيل، ”تاسو د خټه ليدلو دپاره بيابان ته تلى ويئ؟ يوه
 لوڅه چې باد خوځوله خټه؟“ (۸) نو بيا تاسو د خټه ليدو له
 وتلى ويئ؟ يو كس چې بنكلي او نرمې جامې يې اچولې وې؟
 گورئ، هغه څوك چې نرمې جامې اچوى هغه په محلونو
 كښې اوسيرى. (۹) نو بيا تاسو بهر د خټه ليدو له وتلى ويئ؟ د
 يو نبى ليدلو ته؟ او، رښتيا چې د يو نبى نه هم خټه ډېر لوى.
 (۱۰) دا هغه څوك دى چې د چا په حقله چې ليكلې شوى
 دى چې، ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا
 مخې ته لاره تياره كړى.“ (۱۱) زه تاسو ته رښتيا وايم د زمكې
 په مخ بل څوك د يحيىٰ بېتسمه وركونكى نه لوى نشته خو بيا
 هم د خدائ پاک په بادشاهى كښې د ټولو نه كمزورې كس د
 هغه نه لوى دى. (۱۲) د بېتسمه وركونكى يحيىٰ د راتلو د
 ورځو نه پس لا تر اوسه د آسمان په بادشاهى زور كولى شى
 او زورور يې په زور رانيسى. (۱۳) ځكه چې د يحيىٰ د راتلو نه
 وړاندې ټولو نبيانو او د موسىٰ شريعت د دې وخت انتظار
 كړى وو. (۱۴) نو كه تاسو غواړئ چې هغه ومنئ نو هغه په
 خپله الياس دى څوك چې راتلونكې دى. (۱۵) څوك چې
 غوږونه لرى نو هغه دې واورى. (۱۶) زه د دې پيرى مثال
 څنگه دركړم؟ دوى لكه په بازار كښې د ناستو ماشومانو په
 شان دى چې يو بل ته نعرې وهى چې، (۱۷) ”مونږ درته شپيلى
 وغږوله او تاسو گډ نه شوى، مونږ درته ځان ووهلو او وير
 مو وكړو خو تاسو ونه ژړل.“ (۱۸) ځكه كله چې يحيىٰ روژه
 په خوله راغلو نو هغوى وئيل چې هغه پيرى نيولى دى. (۱۹)
 ابن آدم په خوړلو څښلو ورته راغلو او دوى وائى چې ده ته
 گورئ، يو گيډور او شرابى، د محصولچيانو او بدكارانو

ملگرے. خو بيا هم خلقو ته حكمت په خپلو كارونو كولو
صادق ثابت شو.“

په بي ايمانو بناړونو افسوس

٢٠ نو بيا عيسى په توبه نه كولو د هغه بناړونو خلق ملامته
كړل چرته چې هغه پيرې معجزې سر ته رسولي وې. ٢١
هغه وفرمائيل چې، ”افسوس اے خورازينه، په تا افسوس
بيت صيدا، ځكه كومې معجزې چې په تا كېنې وشوې كه
چرې دا په صور او صيدا كېنې شوې وې نو دوى به ډېر
پخوا د ځانه پات تاو كړې وو او په ايرو كېنې به يې توبه
ويستې وه. ٢٢ خو زه تاسو ته دا وايم چې د قيامت په ورځ
به د صور او صيدا حال ستاسو د حال نه ښه وي. ٢٣ او
اے كفرنحومه، ولې ته دا گنې چې ستا مقام به تر آسمانه
پورته كړې شى څه؟ نه، ته به تاترين ته وغورزولې شې.
ځكه چې كومې معجزې چې په تا كېنې ښكاره كړې شوې،
كه په سدوم كېنې شوې وې نو سدوم به تر ننه آباد وو. ٢٤
خو زه تاسو ته دا وايم چې د قيامت په ورځ به د سدوم د
خلقو حال ستاسو د حال نه ښه وي.“

د آرام دپاره ما ته راشئ

٢٥ په هغه وخت عيسى داسې وفرمائيل چې، ”اے پلاره، د
آسمان او د زمكې مالكه، زه ستا ثنا او صفت كوم چې تا دا
خبرې د پوهانو او هوبنيارو نه پتې كړې او وړو ماشومانو ته
دې څرگندې كړې. ٢٦ او، پلاره، دا ستا رضا وه. ٢٧ هر
څه ما ته زما پلار سپارلى دى، او هيڅوك بې د پلاره زوى نه

پڙڻي، او نه څوڪ پلار پڙڻي بي له زويه او بي له هغوي نه
 چي زوي بي ورته په گوته کوي. (۲۸) اے تاسو ٽول چي
 خواري کوي او پنڊ مو دروند دے، ما له راشي او زه به آرام
 درکرم. (۲۹) زما جغ په غاره کري او زما نه زده کري، ځکه
 چي زه په زړه نرم او په روح کبني عاجز يم، او تاسو به په
 زړه کبني آرام حاصل کري. (۳۰) ځکه چي زما جغ په وړلو
 کبني پوست دے او زما پنڊ سپک دے.

د سبت په ورځ وږي شوکول

۱۲ (۱) په هغه وخت عيسي د سبت يعني د خالي په ورځ
 د فصل په يو پتي تهرېدو نو د هغه مريدانو د لوږي نه د وږو
 په ماتولو شروع وکړه او په خوړلو بي لگيا شول. (۲) خو
 کله چي فريسيانو دا وليدل نو هغه ته بي ووييل چي، ”گوره،
 ستا مريدان داسي کار کوي چي د سبت په ورځ ناروا دے.“
 (۳) هغه ورله جواب ورکړو چي، ”تاسو دا نه دي لوستلي
 کله چي داؤد او د هغه دوستان اوږي شوي و نو هغوي څه
 کړي و؟“ (۴) هغه د خدائي کور ته ننوتو او پېش کړے شوې
 روټي بي وخوړه، اگر چي هغه په ده او د ده په ملگرو ناروا
 وه او صرف امامانو ته روا وه. (۵) او تاسو په شريعت
 کبني دا نه دي ويلي چي د خدائي په کور کبني امامانو د
 سبت ورځ ماته کړه او هغوي پرې گناه گار نه شو. (۶) زه
 تاسو ته وایم چي دلته د خدائي د کور نه څه نور هم لوي څيز
 موجود دے. (۷) که چرې تاسو د دې په مطلب پوهه وي
 چي، ”زه رحم خوښوم، قرباني نه،“ نو تاسو به بي گناه خلق
 گناه گار کړي نه و. (۸) ځکه چي ابن آدم د سبت د ورځي

يو سرے چي لاس پي شل وو

٩) بيا عيسى هغه خائ پربنودلو او د هغوى عبادتخاني ته ورننوتو. ١٠) هلته پي يو سرے وليدو چي لاس پي اوچ شوے وو او هغه خلقو د عيسى نه تپوس وکړو چي، ”ولي د سبت په ورغ روغول روا دی خه؟“ خکه چي هغوى په ده د الزام لگولو بهانه لتوله. ١١) خو هغه ورته وفرمائيل چي، ”فرض کړئ چي تاسو يوه گډه لري او هغه د سبت په ورغ کندي ته وغورزيری، په تاسو کبني داسي يو کس هم شته چي هغه به د سبت په ورغ د هغي د راخپڙولو کوشش نه کوي؟ ١٢) او بې شکه چي انسان د گډي نه پېر زيات قيمتي دے. خکه د سبت په ورغ نېکي کول روا دی.“ ١٣) بيا هغه هغه سري ته وفرمائيل چي، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغه لاس اوږد کړو او د بل لاس په شان پي هغه لاس روغ رمټ شو. ١٤) خو فريسيان د عبادتخاني نه بهر ووتل او په خپلو کبني پي د عيسى د وژلو منصوبه شروع کړه.

د خدائ پاک مقرر شوے خادم

١٥) خو عيسى چي په دې خبر شو نو د هغه خائ نه لاړو. پېر خلق په هغه پسې روان شول او هغه د هغوى ټول بيماران روغ کړل. ١٦) او هغوى ته پي په سخته وفرمائيل چي، ”ما به نه بنکاره کوي.“ ١٧) دا د يشعياہ نبی د دې پېشگويی پوره کول وو چي، ١٨) ”دا زما خادم دے چي ما غوره کړے دے، زما محبوب چي روح مې پرې خوشحاله دے. زه به

خپل روح په هغه سورے کړم، او هغه به ټولو قومونو ته
 انصاف رسوی. (۱۹) هغه به نه جنگ کوی، نه شور، او نه به
 په کوڅو کښې د هغه آواز اورېدې شی. (۲۰) هغه به یوه کږه
 لوڅه هم نه ماتوی او نه به کمه بلېدونکې پيوه مړه کوی.
 ترڅو هغه په وفاداری سره انصاف قائم وساتي. (۲۱) د هغه
 په نوم به ټول قومونه امیدونه ساتي.

حضرت عیسیٰ او شیطان

(۲۲) بیا هغوی ورته یو ږوند گونگا سرې راوستو چې پیری
 نیولې وو. عیسیٰ هغه روغ کړو، ژبه یې گویا شوه او په
 سترگو بینا شو. (۲۳) ټول خلق حق حېران شول او دا خبره
 خوره شوه چې، ”ولې دا د داؤد زوی نه دے د چا چې مونږ
 تلاش کوو؟“ (۲۴) خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو هغوی
 ووئیل چې، ”دا سرې د پیریانو د سردار بعزبول په مدد
 پیریان شری.“ (۲۵) عیسیٰ په دې پوهه وو چې دوی څه سوچ
 کوی، نو ځکه یې هغوی ته وفرمائیل، ”هره بادشاهی چې په
 خپلو کښې بې اتفاقه شی نو هغه تباہ کیري، او په یو ښار یا
 کور کښې چې بې اتفاقی راشی نو هغه به په خپلو کښې جدا
 شی. (۲۶) که چېرې ابلیس، ابلیس شری نو بیا خو ابلیس په
 خپله د ځان خلاف شو، نو د هغه بادشاهی څنگه پاتې کېدې
 شی؟ (۲۷) نو که چېرې زه پیریان د بعزبول په مدد شرم نو
 ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شری؟ نو په هم دې وجه به
 هغوی تاسو ملامته کړی. (۲۸) خو که زه دا پیریان د خدای
 پاک د روح په مدد شرم نو د خدای پاک بادشاهی ستاسو په
 مینځ کښې ده. (۲۹) بیا څنگه یو سرې د یو زورور سرې په

کور ورتلے شی او د هغه مال حال لوپ کولے شی؟ ترخو
 چې اول هغه دا زورور سرے تړلے نه وی د هغه کور نه شی
 لوپ کولے. (۳۰) څوک چې ما سره نه دے، هغه زما خلاف
 دے. څوک یې چې ما سره یو ځای نه راتولوی نو هغه یې
 نولی. (۳۱) نو ځکه زه تاسو ته دا وایم چې یوه گناه او یو کفر
 داسې نشته چې د بنی آدمو بخیلے نه شی، سپوا د هغه کفر
 نه چې د روح القدس په خلاف لگولے شوے وی. (۳۲) هر
 څوک چې د ابن آدم خلاف څه وائی هغه به وبخیلے شی،
 خو هر هغه څوک چې د روح القدس په خلاف خبرې کوی
 هغه به نه په دې دنیا کېږي او نه په بله دنیا کېږي وبخیلے
 شی.

ونه او د هغې مېوه

(۳۳) یا خو ونه او د هغې مېوه ښه وگنئ او یا ونه او د هغې
 مېوه بده وگنئ، ځکه چې تاسو ونه د هغې په مېوه پېژندلے
 شی. (۳۴) اے د مارانو بچو، ستاسو خبرې څنگه ښې کېدے
 شی چې په خپله تاسو ښه نه یئ؟ ځکه چې کومې خبرې چې
 په خوله راځی هغه د زړه نه راوځی. (۳۵) ښه سرے د زړه د
 خزانه نه ښکي راوباسی او بد سرے چې د زړه خزانه یې بده
 وی هغه ترې بدی راوباسی. (۳۶) زه تاسو ته دا وایم، هر
 څوک چې څه فضول خبرې هم کوی نو د قیامت په ورځ به
 ورسره د هغې حساب کیږي. (۳۷) ځکه چې تاسو به په خپلو
 خبرو سره صادق یا گناه کار ثابت شی.

③۸ ځينې د شرعې عالمانو او فريسيانو ووئيل چې،
 ”استاذه، مونږ غواړو چې ته مونږ ته د نښې په توگه معجزه
 وښايې.“ ③۹ هغه ورته جواب ورکړو، ”دا يوه بدکاره او
 زناکاره پيرى ده چې نښې غواړي خو د يونس نبى د نښې نه
 سېوا يوه نښه به هم دوى ته ورنه کړې شى. ④۰ نو لکه
 څنگه چې يونس د کب په گېډه کښې درې ورځې او درې
 شپې تېرې کړې نو دغه شان به ابن آدم هم درې ورځې او
 درې شپې د زمکې په تل کښې تېرې کړي. ④۱ د نينوه خلق
 به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قيامت په ورځ ودرېږي
 او دا پيرى به مجرمه ثابته کړي ځکه چې هغوى د يونس په
 بيان توبه گار شوى ؤو، او اوس څوک چې دلته دى، هغه د
 يونس نه لوى دى. ④۲ د جنوب ملکه به د قيامت په ورځ د
 دې پيرى خلاف په عدالت کښې ودرېږي او دوى به مجرمان
 ثابت کړي، ځکه چې هغه د دنيا د بل گوټ نه د سليمان د
 حکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او څوک چې دلته دى
 هغه د سليمان نه هم لوى دى.

د پيريانو واپس راتلل

④۳ هرکله چې د يو کس نه پيرى بهر شى نو هغه په
 صحراگانو سر شى چې آرام ومومى، خو وې نه مومى. ④۴
 نو هغه بيا داسې ووائى چې زه به واپس هغه کور ته لاړ شم د
 کوم نه چې راوتلى يم. نو هغه چې واپس راشي نو هغه کور
 صرف جارو کړى او د اوسېدو جوگه بيا مومى. ④۵ بيا

هغه لار شی او نور اووۀ پیریان د ځان سره راوولی چې د ده نه هم زیات خراب وی او هغوی ټول راشی او په پیری نیولی کس دېره شی، او د هغه انجام د پخوا نه هم لا خراب شی. نو دغه حال به هم د دې نافرمانه پیری وی.

د حضرت عیسیٰ رشتینی رسته دار

٤٦ عیسیٰ لا د خلقو سره په خبرو لگیا وو چې د هغه خپله مور او وروڼه بهر ولاړ وو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې وکړی. ٤٧ په دې کښې چا هغه ته ووئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوېدل غواړی.“ ٤٨ عیسیٰ هغه سپری ته وفرمائیل چې، ”زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دی؟“ ٤٩ نو بیا هغه خپلو مریدانو ته اشاره وکړه او وې فرمائیل چې، ”زما مور او زما وروڼه دا دی. ٥٠ ځکه هر هغه څوک چې زما د آسمانی پلار رضا کوی، هغه زما ورور، خور او مور ده.“

د زمیندار مثال

١٣ هم په دغه ورځ عیسیٰ د کور نه بهر شو او د درياب په غاړه کښېناستو. ١ او دومره پېر خلق ورته راټول شوی وو چې هغه ترې کشتی ته وختلو او هلته کښېناستو او ټول خلق ورته د درياب په غاړه ودرېدل. ٢ هغه هغوی ته پیرې خبرې په مثالونو کښې وکړې. هغه ورته وفرمائیل چې، ”واورئ، یو زمیندار د کروندې دپاره بهر لاړو. ٣ نو چې کله هغه په خپل پتی کښې تخم نوستلو نو څۀ تخم

٥) ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه يې وخوړو.

څه تخم په کانيزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوتوکېدلو خو چې هلته لاندې نوره خاوره نه وه.

٦) خو چې نمر راوختلو نو هغه بوتې يې وسوزول او هغه اوچ شو ځکه چې جرړې يې نه وې. ٧) څه تخم په غنو کبني پرېوتو، ازغی لوی شول او فصل يې لاندې کړو. ٨) او څه تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او غله يې وکړه، ځيني يو په سل، ځيني يو په شپېته او ځيني يو په دېرش. ٩) که څوک د اورېدو غوږونه لری هغه دې واورى.

د مثال مقصد

١٠) مريدان عيسى ته ورنزدې شول او تپوس يې ترې وکړو چې، "ته دوى ته په مثالونو کبني خبرې ولې کوې؟" ١١) هغه جواب ورکړو، "تاسو له دا موقع درکړې شوې ده چې د آسمان د بادشاهۍ په رازونو پوهه شئ، خو هغه نورو ته نه ده ورکړې شوې. ١٢) ځکه چې د هر چا سره چې څه وى هغه له به نور هم ورکړې شى تر دې چې ورسره لا زيات شى، خو د چا سره چې څه نه وى هغه نه به هغه څه هم واخستلې شى چې ورسره وى. ١٣) ځکه زه هغوى ته په مثالونو کبني خبرې کوم، ځکه چې، "هغوى گورى خو ويني نه، اورى خو پوهېږى نه." ١٤) په هغوى کبني د يشعياہ نبى يوه پېشگوڼې پوره کيږى چې وائى، "تاسو به يې بيا بيا اورى خو پوهېږى به پرې نه، تاسو به يې په سترگو ويني خو رسېږى به پرې نه. ١٥) ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوى دى، غوږونه يې کانه شوى او سترگې يې پټې شوې دى. گڼې د هغوى سترگو

خو به ليدل، د هغوى غورونو به اورېدل او د هغوى زړونه به پوهېدل، او بيا به هغوى واپس راگرځېدلى وى او ما به روغ كړى وى. (۱۶) خو ستاسو سترگې بختورې دى ځكه چې وينئ، او ستاسو غوړونه بختور دى ځكه چې اورئ. (۱۷) زه تاسو ته رښتيا وايم چې د ډېرو نبیانو او زبرگانو دا ارمان وو چې هغه څه ووينى څه چې تاسو وينئ خو هغوى ونه ليدل، او هغه څه واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوى وانه ورېدل.

د زميندار د مثال تشریح

(۱۸) نو بيا د زميندار مثال واورئ. (۱۹) كله چې يو كس د خدائ پاك د بادشاهي كلام اورى خو پوهيږي پرې نه، نو شېطان راشي او هغه څه ترې هم وباسي څه چې د هغه په زړه كښې كړلې شوى وى، دا هغه څه دى څه چې په لاره كړلې شوى ؤو. (۲۰) په كانيزه زمكه د كړلې شوى تخم مثال د هغه چا دى چې هر كله چې كلام واورى نو په خوشحالي سره يې سمدستي قبول كړى. (۲۱) خو چې جرړې يې نه وى، نو د زغم طاقت په كښې د لږ وخت دپاره وى، نو بيا كله چې د كلام په وجه په هغوى تكليف يا سختي راشي نو بيا سمدستي هغوى تيندك وخورى. (۲۲) په غنو كښې د پرېوتلى تخم مثال د هغه چا دى څوك چې كلام واورى خو دنيادارى او د دولت مينه په ده غالبه شى او كلام بې مېوې پاتې شى. (۲۳) خو كوم تخم چې په زرخيزه زمكه پرېوځى د دې مثال د هغه چا دى څوك چې كلام اورى، پرې پوهه شى او يو په دېرش، يو په شپېته او يو په سل مېوه راوړى.

د غنمو په مينځ کښې د جمدر مثال

٢٤) عيسی يو بل مثال هغوی ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان بادشاهی داسې ده چې يو سر په خپل پتی کښې ښه تخم وکړی. (٢٥) او کله چې څوک اوده وی او دشمن يې راشی او په هغه زمکه ورته د غنمو سره جمدر هم وکړی او لاړ شی. (٢٦) هر کله چې فصل زرغون شی او وږی وباسی نو جمدر په کښې ښکاره شی. (٢٧) او د زميندار نوکران خپل مالک له لاړ شی او ورته وائی، نېکه، په کوم پتی کښې چې تاسو ښه تخم کړلې وو هغه خو اوس د جمدر نه پک دے. (٢٨) هغه په جواب کښې وائی چې دا د دشمن کارونه دی. بيا هغوی ووائی چې، مونږ لاړ شو او دغه جمدر ترې وکارو؟ (٢٩) هغه جواب ورکړو چې، نه، کله چې تاسو جمدر وکارئ هسې نه چې غنم هم ورسره وکارئ. (٣٠) پرېږدئ چې دواړه يو ځای پاڅه شی، نو د لو په وخت به زه لوگرو ته ووايم چې اول جمدر وربیئ او د سوزولو دپاره يې گډې کړئ، پس له هغې نه غنم وربیئ او زما درمند ته يې راوړئ.“

د شپښم د دانې او خمبیرې مثال

٣١) او يو بل مثال عيسی هغوی ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان د بادشاهی مثال د شپښمو د هغه تخم په شان دے کوم چې يو سړی راواخستو او په خپل پتی کښې يې وکړلو. (٣٢) دا تخم اگر چې د ټولو تخمونو نه ورکوټی وی خو کله چې دا لوی شی نو دا د باغ د هرې بلې کړوندې نه لوی شی، او داسې بوټی شی چې د هوا مارغان راځی او د هغې په څانگو کښېښی.“ (٣٣) عيسی ورته دا مثال هم ورکړو چې، ”د

آسمان بادشاهی د خمبیرې په شان ده چې یوې بنځې
راواخسته او په درېو قلیو اوږو کښې یې ګډه کړه نو بیا هغه
درې واړه خمبیره شوې.

د مثالونو استعمال

۳۲ عیسیٰ هغه خلقو ته دا ټولې خبرې په مثالونو کښې
وکړې او رښتیا خو دا دی چې یوه خبره یې هم بې مثاله ونه
کړه. ۳۵ دا د نبی د پېشگویی تصدیق وو چې، ”زه به د
خبرو شروع په مثالونو سره وکړم، او هغه خبرې به څرګندې
کړم چې د دنیا د پېدايښت راسې پټې ساتلې شوې دي.“

د جمد د مثال تشریح

۳۶ هغه بیا خلق رخصت کړل او کور ته ورننوتو او مريدان
ورله راغلل او ورته یې وویل چې، ”مونږ په پټی کښې د
جمد په مثال پوهه کړه.“ ۳۷ هغه په جواب کښې وفرمائیل
چې، ”ابن آدم زميندار دے څوک چې ښه تخم کړی، ۳۸
پټی دا دنیا ده، ښه تخم د بادشاهی اولاد دے او جمد د
شېطان اولاد دے. ۳۹ او هغه دشمن چا چې جمد کړلی
دی هغه ابليس دے، لو د قیامت ورځ ده او لوگری فرښتې
دی. ۴۰ لکه څنگه چې جمد په آخره کښې راټولولې شی
او په اور کښې سوزولې کېږی، ۴۱ دغه شان په آخره کښې
به ابن آدم خپلې فرښتې ولېږی او د هغه د بادشاهی نه به هر
هغه څیز راغونډ کړی چې سرې پرې تیندک خوری او هغه
ټول خلق چې بې شرعی کارونه کوی ۴۲ دوی به د اور بټی
ته وغورزوی یعنی هغه ځای ته چرته به چې ژړا او د غابسونو

چيچل وي. (۴۳) او بيا به صادقان د خپل پلار په بادشاهي کښې لکه د نمر خلیږي. څوک چې غوږونه لري نو هغه دې واورى.

درې مثالونه

(۴۴) د آسمان بادشاهي د هغه خزاني په مثال ده چې په پتي کښې پټه وي. کوم سړى چې دا وموندله نو بيا يې بنځه کړه او په خوشحالي يې خپل هر څه خرڅ کړل او هغه پټې يې پرې واخستو. (۴۵) د آسمان د بادشاهي دا يو بل مثال دے چې يو سوداگر د بنو ملغرو په تلاش کښې وو. (۴۶) هغه يوه ډېره غوره ملغره وموندله او د هغې د حاصلولو دپاره يې خپل هر څه خرڅ کړل او هغه يې واخسته. (۴۷) بيا د آسمان بادشاهي د هغه جال په شان ده چې سمندر ته واچولې شو او په کښې رنگارنگ ماهيان راگېر شو. (۴۸) هر کله چې ډک شو نو غاړې ته يې راښکلو، نو بيا سړى ورته کښېناستل او بڼه ماهيان يې ترې نه جدا کړل او په ټوکرو کښې يې واچول او خراب يې ترې وغورزول. (۴۹) دغسې به د قيامت ورځ وي، فرېستې به ورشى او ښکان به د بدکارانو نه راجدا کړي، (۵۰) او بدکاران به د اور بټي ته وغورزوي، يعنې هغه ځائ ته چرته به چې ژړا او د غاښونو چيچل وي.

نوې او زړې خزاني

(۵۱) عيسى ورنه ټپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې ټولو خبرو ورسېدئ؟“ او هغوى دا جواب ورکړو چې، ”آو.“ (۵۲) بيا هغه دوى ته وفرمائيل، ”هرکله چې د آسمان په بادشاهي

کبني یو اُستاز زده کړې ته کبېناستو نو هغه د کور د مالک په مثال دے، څوک چې د خپل گودام نه زاړه او نوی څیزونه راوباسی.

د حضرت عیسیٰ په ناصرت کبني رد کېدل

٥٣ څه وخت چې عیسیٰ د مثالونو بیان ختم کړو نو هغه د هغه ځای نه روان شو، ٥٤ او خپل ښار ته راغلو چرته چې هغه خلقو ته د هغوی په عبادتخانو کبني تعلیم ورکولو. نو هغوی ډېر شول او تپوس یې ترې وکړو چې، ”دا حکمت او د معجزو طاقت یې له کومه ځایه حاصل کړې دے؟“ ٥٥ ولې دے د ترکان زوی نه دے؟ ولې د دے مور مریم نه ده او د دے وروڼه یعقوب، یوسف، شمعون او یهوداه نه دی څه؟ ٥٦ او ولې د دے ټولې خوښې دلته زمونږ سره نه دی څه؟ نو بیا دا حکمت دے چرته زده کړې دے؟“ ٥٧ دغه شان هغوی هغه رد کړو. خو عیسیٰ په دې وینا مجبور شو چې، ”د نبی په هر ځای کبني عزت وی بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“ ٥٨ هغه هلته زیاتې معجزې ښکاره نه کړې ځکه چې د هغوی ایمان نه وو.

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی مرگ

١٤ ١ هم په دغه ورځو کبني هیرودیس چې د گلیل گورنر وو، کله چې د عیسیٰ د کارونو نه خبر شو، ٢ نو هغه خپلو نوکرانو ته ووئیل چې، ”بې شکه چې دا بیتسمه ورکونکې یحییٰ دے. هغه د مړو نه راژوندې شوې دے،

هغه چې غاړې ته راورسېدو نو يوه لويه گڼه يې وليده، زړه يې پرې وسوزېدو او چې په کبني څوک بيماران ؤو هغه يې روغ کړل. (۱۵) کله چې ماېنام شو د هغه مريدان هغه له ورغلل او وې وئيل چې، ”دا خوشې بيابان دې او ناوخته دې، خلق کلو ته رخصت کړه چې لار شى چې خپل ځان له د خوراک څه څيزونه واخلي.“ (۱۶) خو عيسى جواب ورکړو، ”د دوى د تلو حاجت نشته، تاسو د ځانه دوى ته د خوراک څه ورکړئ.“ (۱۷) هغوى وئيل چې، ”مونږ سره دلته نور څه نشته خو پينځه روتى او دوه کبان دى.“ (۱۸) هغه وفرمائيل، ”دا ما له راوړئ.“ (۱۹) بيا هغه خلقو ته حکم ورکړو چې په کبل پېنډه جوړه کړئ. بيا هغه دا پينځه روتى او دوه کبان واخستل، آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو او روتى يې ماتې کړې او هغه يې مريدانو له ورکړې او مريدانو هغه په خلقو تقسيم کړې. (۲۰) هغوى ټولو بڼه په مړه گېډه خوراک وکړو او هغوى چې پاتې شوې ټوکړې راټولې کړې نو دولس ټوکړى ترې پکې شوې. (۲۱) نو خوا او شا پينځه زره سپرو دغه روتى خوړلې وه چې بڼې او ماشومان په کبني شمار نه ؤو.

په اوبو باندې گرځېدل

(۲۲) بيا سمدستى عيسى خپل مريدان کښتى ته وخېژول چې د هغوى نه وړاندې د درياب پورې غاړې ته لار شى او د خلقو گڼه يې خوره کړه. (۲۳) او چې خلق يې رخصت کړل نو په خپله غره ته لاړو چې يواځې دُعا وکړى او کله چې ماېنام ناوخته شو، هغه هلته يواځې وو. (۲۴) په هم هغه

وخت کښې مريدانو ته د وچې نه ډېر وړاندې په اوبو کښې
 تکليف جوړ شو ځکه چې کشتۍ د سختو چپو او د مخالف
 هوا په وجه په درياب کښې په چورليدو وه. (۲۵) عيسی په
 شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو د پاسه روان وو
 او د مريدانو خوا ته راغلو. (۲۶) هر کله چې مريدانو هغه د
 اوبو د پاسه روان وليدو نو هغوی وپرېدل، او چغې يې کړې،
 ”دا خو پيرے دے.“ (۲۷) عيسی ورته سمدستی وفرمائيل
 چې، ”مه یرېږئ. دا زه یم چې یره ونه کړئ.“ (۲۸) پطروس
 عيسی ته ووييل چې، ”مالکه، که چرې دا ته يې نو ما ته حکم
 راکړه چې زه هم د اوبو د پاسه درشم.“ (۲۹) عيسی ورته
 وفرمائيل چې، ”راځه.“ بيا پطروس د کشتۍ نه کوز شو او د
 اوبو د پاسه د عيسی خوا ته وروان شو. (۳۰) خو هر کله چې
 هغه د طوفان زور وليدلو نو هغه وويرېدو، او چې ډوبېدو نو
 چغې يې کړې چې، ”مالکه، ما بچ کړه.“ (۳۱) عيسی سمدستی
 خپل لاس وراوړد کړو او هغه يې د لاسه ونيوو او ورته يې
 وفرمائيل، ”ستا عقیده څومره کمزورې ده. شک دې ولې
 وکړو؟“ (۳۲) هغوی چې کله په کشتۍ کښې سواره شول بيا
 طوفان ودرېدلو. (۳۳) نو په کشتۍ کښې ناست مريدان ورته
 په سجده شول او وې وئيل، ”بې شکه، چې ته د خدای پاک
 زوی يې.“

د ګنيسرت په علاقه کښې بيماران جوړول

(۳۴) کله چې هغوی پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوی د
 ګنيسرت علاقي ته راغلل. (۳۵) د هغه ځای خلقو عيسی
 وپېژندو او گېرچاپېره خلق يې خبر کړل او ټول بيماران يې

ورله راوستل. (۳۶) او هغه ته يې منت وکړو چې دوى ته دومره اجازت ورکړه چې ستا لمنې له لاس وروپي، او هر چا چې لاس وروپو، هغوى بلکل روغ رمت شول.

د مشرانو رسمونه

۱۵ (۱) بيا د فريسيانو او د شرعي د عالمانو يوه ډله د يروشلم نه عيسى له راغله او دا تپوس يې ترې وکړو چې، (۲) ”ستا مريدان ولې پخوانى رسمونه ماتوى او دوى له چې څنگه د روتې نه وړاندې لاسونه وينځل په کار دى، نه وينځي؟“ (۳) هغه ورته په جواب کبني وفرمائيل چې، ”دا تاسو څه کوئ چې د خپلو رواياتو د خاطرې د خدائ پاک حکم ماتوى؟“ (۴) ځکه چې خدائ پاک فرمائيلى دى چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، او هر څوک چې خپل مور يا پلار ته بدرد وائى هغه دې قتل کړي شى. (۵) خو تاسو خلقو ته دا تعليم ورکوئ چې دا ټيک خبره ده چې که څوک خپل مور او پلار ته دا ووائى چې، ”ستا چې څه په کار وؤ هغه ما د خدائ پاک په نامه ورکړل، مطلب دا چې ما د خدائ پاک په نامه ورکړل،“ (۶) نو هغه نور د مور او پلار د حق نه مجبور نه دى. نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په وجه د خدائ پاک حکمونه منسوخ کوئ. (۷) اې منافقانو، يشعياى نبى ستاسو په حقله په رښتيا سره دا پېشگوئي کړې وه، کله چې هغه وفرمائيل چې، (۸) دا خلق تش په خوله زما عزت کوى خو زړونه يې رانه ډېر لري دى. (۹) دوى بې فائدي زما عبادت کوى، ځکه چې دوى خلقو ته د انسانانو

حُکْمونہ د تعلیم په ډول ورکوی.

هغه څیزونه چې انسان پلټوی

١٠) بیا هغه خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائیل چې، ”زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. (١١) څه چې په خوله دننه کیږی په هغې یو کس نه پلټیږی، خو په هره هغه خبره پلټیږی څه چې د هغه د خولې نه راوځی.“ (١٢) بیا مریدان عیسیٰ له راغلل او وې وئیل چې، ”ته خبر یې چې فریسیانو ستا دا خبرې بدې گڼلی دی؟“ (١٣) هغه جواب ورکړو چې، ”هر یو بوټی چې زما آسمانی پلار لگولې نه وی هغه به د بېخه وویستلې شی. (١٤) د دوی پرواه مه کوئ. دا راندۀ لارښودونکی دی، نو که چرې یو ږوند بل ږوند ته لارښودنه کوی نو دواړه به په کنده کښې وغورزیږی.“ (١٥) بیا پطروس وئیل چې، ”مونږ ته دا مثال تشریح کړه.“ (١٦) عیسیٰ جواب ورکړو، ”ولې تاسو هم لا تر اوسه د نورو په شان ناپوهه یئ؟“ (١٧) ولې تاسو دا نه وینئ چې کوم څیز چې په خوله دننه شی، خپتې ته لار شی او بیا هغه د بدن نه بهر وځی؟ (١٨) خو چې څه په خولې وئیلې شی هغه د زړه نه راوځی او دغه خبرې دی چې انسان پلټوی. (١٩) ځکه چې ټول وړان خیالونه، لکه قتل، زنا، حرامکاری، غلا، د دروغو گواهی او غیبت د زړه نه راوځی. (٢٠) او دا هغه کارونه دی چې انسان پلټوی، خو په ناوینځلو لاسونو باندې په خوراک کولو، انسان نه پلټیږی.“

د کنعانی بنځې عقیده

٢١) بیا عیسیٰ هغه ځای پرېښودو او د صور او د صیدا
علاقې ته راغلو ٢٢) او د هغې علاقې یوه کنعانی ښځه بهر
راووتله او په چغه یې ووئیل، ”اے مالک، په ما رحم وکړه.
اے د داؤد زوی، زما لور پیریانو سخته نیولې ده.“ ٢٣) خو
هغه هیڅ جواب ورنه کړو. د هغه مریدان راغلل او زاری یې
وکړه چې، ”دا ښځه لری کړه ځکه چې په مونږ پسې بې واره
چغې وهی.“ ٢٤) عیسیٰ جواب ورکړو ”زه صرف د بنی
اسرائیل د خاندان د ورکو شوو گډو دپاره رالېږلې شوې
یم.“ ٢٥) خو هغه ښځه راغله، د ده په پښو پرېوته او چغې یې
کړې، ”مالک، زما مدد وکړه.“ ٢٦) عیسیٰ په جواب کښې
وفرمائیل، ”دا مناسب نه دی چې د ماشومانو برخه روتی دې
څوک واخلی او سپو ته دې واچوی.“ ٢٧) هغې جواب
ورکړو چې، ”آو مالک، خو بیا سپی هم هغه ټوکړې خوری
کومې چې د مالکانو د دسترخوان نه وغورزیږی.“ ٢٨) نو بیا
عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ته څومره د لوی ایمان لرونکې
ښځه یې، نو څنگه چې ته غواړې، هغه شان دې وشی.“ او هم
په هغه ساعت د هغې لور جوړه شوه.

د ډېرو خلقو جوړول

٢٩) کله چې عیسیٰ د دغه ځایه د گلیل دریا په غاړه روان
شو نو هغه بیا غره ته بره لاړو او هلته کښېناستو. ٣٠) نو ډېر
خلق ورله راغلل چې ورسره گوډیان، رانده، شلیان،
گونگیان، او نور ډېر بیماران وو. او هغوی هغه خلق د عیسیٰ

پښو ته څملول او هغه هغوی روغ کړل. (۳۱) هغه خلق په دې
ډېر حېران شول چې چارگانو خبرې وکړلې، مات گوډ خلق
روغ شول او گرځېدل او رانده بېنا شول او ټولو په دې د بنی
اسرائیلو د خدای پاک لوی بیان کړه.

څلورو زرو خلقو له روټی ورکول

(۳۲) عیسی خپل مریدان راوبلل او ورته یې وفرمائیل چې، ”په
دې خلقو زما زړه سوزی، دوی د درېو ورځو راسې زما سره
دی او د خوراک دپاره ورسره هیڅ نشته. زه دوی اوږی
رخصتول نه غواړم، هسې نه چې په لاره کېنې بې هوشه شی.“
(۳۳) مریدانو جواب ورکړو چې، ”په دې خوشی بیابان کېنې
به دومره خلقو له مونږ روټی د کومه راوړو؟“ (۳۴) عیسی
ورته وفرمائیل چې، ”تاسو سره څو روټی دی؟“ هغوی جواب
ورکړو چې، ”اووه روټی او یو څو واړه کبان.“ (۳۵) نو عیسی
خلقو ته وفرمائیل چې په زمکه کېنې. (۳۶) نو هغه اووه
روټی او کبان یې راواخستل، او د خدای پاک شکر یې پرې
وویستو، روټی او کبان یې ټوکړې کړل او مریدانو له یې
ورکړل، او مریدانو په خلقو وویشل. (۳۷) ټولو ځانونه بڼه
ماړه کړل. او چې څه ټوکړې ترې پاتې شوې نو هغه یې
راتولې کړلې. هغه دومره وې چې اووه غټې ټوکړې ترې ډکې
شوې. (۳۸) د بچو او بڼو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه
روټی وخوره. (۳۹) هغه بیا خلق رخصت کړل، کښتی ته
وختلو او د مگدن علاقې ته لاړو.

فریسیان او صدوقیان عیسیٰ له راغلل او د

آزمېښت په توګه یې ورته وفرمائیل چې، ”مونږ ته یوه آسمانی معجزه وښایه.“ (۲) هغه جواب ورکړو چې، ”تاسو په ماښام

کښې وایئ چې موسم به ښه شی ځکه چې آسمان سور دے،

(۳) او د سحر په وخت وایئ چې نن به سیلی راشی ځکه

چې آسمان سور او دوند دے. تاسو د آسمان د مخ تعبیر

کولے شی خو د زمانو په نښو نه پوهېږئ. (۴) دا یوه بدکاره

او زناکاره پېړۍ ده چې نښې غواړی خو د یونس نبی د نښې

نه سپوا یوه نښه به هم دوئ ته ورنه کړے شی.“ نو بیا هغه

ترې روان شو او هغوی یې پرېښودل.

د فریسیانو او صدوقیانو خمبیره

(۵) خو کله چې هغوی بلې غاړې ته واوږېدل نو بیا مریدانو

ته دا پته ولګېده چې روتی ورنه د یاده وتلې ده. (۶) عیسیٰ

هغوی ته وفرمائیل چې، ”د فریسیانو او د صدوقیانو د

خمبیرې نه ځان ساتئ.“ (۷) هغوی په خپلو کښې یو بل ته

ووئیل چې، ”دا ځکه چې مونږ روتی نه ده راوړې.“ (۸)

عیسیٰ په دې خبر شو چې هغوی د څه په حقله خبرې کوی،

نو د هغوی نه یې تپوس وکړو، ”اے بې ایمانه خلقو، دا تاسو

داسې خبرې ولې کوئ چې ګڼې روتی درسره نشته؟ (۹)

تاسو لا تر اوسه نه پوهېږئ؟ ولې تاسو ته هغه پینځه روتی د

پینځه زره کسانو دپاره یادې نه دی، او تاسو څومره ټوکری

ترې اوچتې کړې وې؟ (۱۰) بیا هغه اووه روتی د څلورو زرو

کسانو دپاره، او څومره غټې ټوکړې تاسو ته پاتې شوې وې؟

۱۱) تاسو څنگه په دې خبره پوهه نه شوی چې ما خو د

روټی ذکر نه کولو؟ ما درته فرمائیلى وؤ چې د فریسیانو او

صدوقیانو د خمبیرې نه به ځان ساتئ. ۱۲) بیا هغوی په دې

مطلب پوهه شول چې د روټی او د خمبیرې نه ځان ساتل نه

دى، خو د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم نه ځان ساتل دى.

د حضرت عیسیٰ په حقله د پطروس اقرار

۱۳) خو کله چې هغوی د قیصریه فیلیپی علاقې ته راغلل نو

عیسیٰ د خپلو مریدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څه وائی

چې ابن آدم څوک دى؟“ ۱۴) هغوی جواب ورکړو، ”ځینې

وائی چې بیتسمه ورکونکې یحییٰ دى، څه دې الیاس گڼي،

او څه نور دې اوس هم یرمیاہ یا د نبیانو نه یو گڼي.“ ۱۵)

هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څه وائی، چې زه څوک یم؟“

۱۶) شمعون پطروس جواب ورکړو، ”ته مسیح د ژوندی

خدای پاک زوی یی.“ ۱۷) بیا عیسیٰ وفرمائیل، ”اے د یوحنا

زویه شمعونه، ته بې شکه بختور یی. تا دا خبره د فانی انسان

نه نه ده زده کړې بلکې زما آسمانی پلار دا ستا په زړه کښې

اچولې ده. ۱۸) خو زه تا ته دا وایم چې ته پطروس یی، چې

معنی یی گټ دى، چې زه به خپل جماعت په دې گټ

آبادوم، او په دې به مرگ هم هیڅکله غالبېدې نه شی. ۱۹)

زه به تا له د آسمان د بادشاهی چابیانې درکړم، ته چې په

زمکه څه منع کړې هغه به په آسمان کښې هم منع شی، او

څه چې ته په زمکه روا کړې هغه به په آسمان کښې هم روا

شی.“ ۲۰) بیا هغه مریدان په سختی سره منع کړل چې،

”هيجا ته مء وائي چي هغه مسيح دے.“

د حضرت عيسى د مرگ او د بيا ژوندی کبدو په حقله پېشگوئي

﴿٢١﴾ د هغه وخت نه عيسى خپلو مريدانو ته دا خبره څرگنده کړه چې، ”هغه به ضرور يروشلم ته لاړ شي او د مشرانو او د مشرانو امامانو او د شرعي د عالمانو د لاسه به پيرې سختې وزغمي، او هغه به ووژلې شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندې شي.“ ﴿٢٢﴾ بيا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او يوې خوا ته يې ورته ووييل چې، ”خدائ دې نه کړي مالکه، په تا دې داسې هيڅکله هم ونه شي.“ ﴿٢٣﴾ بيا عيسى مخ ورواړولو او پطروس ته يې وفرمائيل، ”رانه لرې شه شېطان، ته زما د لارې خنډ يې، ته د بني آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خدائ پاک په شان.“ ﴿٢٤﴾ بيا عيسى خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”که څوک زما مريد جوړېدل غواړي، هغه دې د خپل ځان نه منکر شي، خپله سولې دې راواخلي او ما پسې دې راځي. ﴿٢٥﴾ څوک چې خپل ځان ساتل غواړي هغه به يې بائيلي، خو څوک چې زما د خاطرې خپل ژوند بائيلي، هغه به يې حاصل کړي. ﴿٢٦﴾ که څوک د خپل ابدې ژوند په بدله کبني ټوله دنيا ومومي نو هغه ځان ته څه فائده ورکړه؟ او د خپل ژوند په بدله کبني هغه څه ورکولې شي؟ ﴿٢٧﴾ ځکه چې ابن آدم به د خپل پلار په لويئ کبني د خپلو فرېستو سره راځي او بيا به هغه هر چا ته د خپل عمل بدله ورکوي. ﴿٢٨﴾ زه تاسو ته رېستيا وایم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دي چې تر هغې به نه مری ترڅو چې هغوی ابن آدم خپلي

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

۱۷

۱) شپږ ورځې پس عیسیٰ د ځان سره پطروس

یعقوب او د هغه ورور یوحنا یو اوچت غره ته وخېژول. ۲)

او د هغوی په وړاندې د هغه شکل بدل کړی شو او د هغه مخ لکه د نمر وځلېدو او د هغه جامې لکه د ریا سپینې شوې.

۳) نو ناگهانه هغوی ته موسیٰ او الیاس بنکاره شو چې د

هغه سره یې خبرې کولې. ۴) نو پطروس عیسیٰ ته وویل

چې، ”مالکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښه دی. که تۀ

غواړې نو زه به دلته درې جونگرې، یوه ستا دپاره، یوه

موسیٰ دپاره او یوه الیاس دپاره جوړه کړم.“ ۵) هغه لا دا

خبرې کولې چې ناگهانه یوه پرقېدونکې وریخ راخوره شوه او

په هغوی یې سورې وکړو او د وریخې نه آواز وفرمائیل، ”دا

زما محبوب زوی دے د چا نه چې زه راضی یم. د هغه

خبرې واورئ.“ ۶) د دې آواز په اورېدو مریدان د یرې نه

پرمخې پرېوتل. ۷) خو بیا عیسیٰ هغوی له ورغلو، په هغوی

یې لاس ولگولو او ورته یې وفرمائیل، ”پاخې، مه یرېږئ.“ ۸)

او کله چې هغوی بره نظر واچولو نو څوک یې هم ونه لیدل

خو صرف عیسیٰ د هغوی سره ولاړ وو. ۹) نو کله چې

هغوی د غره نه راکوزېدل نو عیسیٰ هغوی ته حکم ورکړو

چې، ”د دې رویا په حقله تر هغې چا ته څه مه وایئ ترڅو

چې ابن آدم د مرو نه بیا ژوندی پورته کړی شوی نه وی.“

۱۰) نو مریدانو د هغه نه تپوس وکړو چې، ”بیا زمونږ د

شرعی عالمان داسې ولې وائی چې الیاس به ضرور ورومبې

راڻي؟“ (۱۱) هغه ورته وفرمائيل ڇي، ”او، الياس به راڻي او هر ڇه به سموي. (۱۲) خو زه تاسو ته وائيم ڇي الياس خو راغلي دے، خو هغوي نه دے پڙندلي او ڇه ڇي دوي غوڻتل ورسره پي وکړل. او دغه شان به ابن آدم هم د هغوي د لاسه ودرديري.“ (۱۳) بيا مريدان پوهه شول ڇي هغه د بيتسمه ورکونکي يحيي په باب کښي فرمائي.

د پيري نيولي هلک روغول

(۱۴) کله ڇي هغوي خلقو ته واپس راغلل نو يو سرے عيسى له راغلو، د هغه په وړاندې په گوډو شو (۱۵) او وې وئيل، ”مالکه، زما په زوي رحم وکړه. په هغه مرگي راڻي او ډبري زيوروي کله پي په اور او کله پي په اوبو کښي غورزوي. (۱۶) ما هغه ستا مريدانو له راوستو خو هغوي روغ نه کړے شو.“ (۱۷) عيسى جواب ورکړو، ”اے بي ايمان او بدکاره پيري، زه به ترڅو تاسو سره يم او زه به ترڅو تاسو زغم؟ هغه ما له دلته راولي.“ (۱۸) بيا عيسى هغه پيرے ورتلو نو هغه پي پرېښودو او سمدستي هغه هلک روغ شو. (۱۹) د دې نه پس مريدان عيسى له يواځي راغلل او تپوس پي وکړو ڇي، ”دا مونږ ولي نه شو شړلے؟“ (۲۰-۲۱) هغه جواب ورکړو ڇي، ”ځکه ستاسو ايمان ډبر کمزورے دے. زه تاسو ته رښتيا وائيم، که ستاسو ايمان د شړشمو د تخم هومره هم وي نو ڇي تاسو دې غر ته ووايي ڇي دلته نه هلته لاړ شه، نو هغه به روان شي. او هيڅ کار به ستاسو دپاره ناممکن نه وي.“

حضرت عیسیٰ یو خُل بیا د خپل مرگ پېشگوئی

وکرله

٢٢ کله چې هغوی په گلیل کبښې یو خای وُو نو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ابن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړی شی. ٢٣ هغوی به دے قتل کړی، په درېمه ورځ به هغه بیا راژوندی شی.“ نو په دې اورېدو هغوی پېر غمژن شول.

د خدای پاک د کور محصُول ورکول

٢٤ کله چې دوی کفرنحوم ته راغلل نو د خدای د کور خزانچی پطروس له راغلو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”ولې ستا اُستاز د خدای د کور محصُول ورکوی څه؟“ ٢٥ پطروس ورته وویل چې، ”هغه یې ورکوی.“ خو کله چې پطروس دننه لاړو نو عیسیٰ د هغه د وینا نه وړاندې وفرمائیل چې، ”اے شمعونه، ته په دې باره کبښې څه وائې چې د دنیا بادشاهان د چا نه محصُول او مالیه اخلی، د خپلو خلقو نه که د پردو نه؟“ ٢٦ پطروس جواب ورکړو چې، ”د پردو نه.“ عیسیٰ وفرمائیل، ”نو بیا خو د دوی خپل خلق معاف دی. ٢٧ خو هرکله چې مونږ بد نه خوشوو نو ته لاړ شه، د دریاب په اوبو کبښې کُنډه واچوه او کوم کب چې ته اول ونیسې، د هغه خولۀ کولاو کړه، نو ته به په کبښې یوه د سپینو زرو سیکه ومومې. هغه یوسه او ور یې کړه، دا به زما او ستا دواړو محصُول پوره کړی.“

د ټولو نه لوی څوک دے؟

۱۸

په هغه وخت مريدان عيسى له راغلل او تپوس يې ترې وکړو چې، ”د آسمان په بادشاهۍ کېنې د ټولو نه لوی څوک دے؟“ (۱) هغه يو ماشوم راوبللو او د هغوی په وړاندې يې ودرولو. (۲) او ورته يې وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم ترڅو چې تاسو خپل ځان بدل نه کړئ او د ماشومانو په شان نه شئ نو تاسو به هيڅکله هم په آسماني بادشاهۍ کېنې داخل نه شئ. (۳) هر هغه څوک چې ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړی نو هغه به په آسماني بادشاهۍ کېنې د ټولو نه لوی وی. (۴) او څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی.

د گناه لمسونه

(۵) خو هر هغه څوک چې په دې وړو ماشومانو کېنې چې په ما يې ايمان راوړی دے، يو ته تيندک ورکوی، نو د هغه دپاره دا بهتره ده چې د هغه په غاړه کېنې د ژرندې پل واچولې شی او په سمندر کېنې پوب شی. (۶) په دُنیا دې افسوس وی چې انسان د دې څيزونو په وجه گناه کوی. دا څيزونه به ضرور راځي خو افسوس په هغه د چا د لاسه چې به پېښېږي. (۷) که چېرې ستا لاس يا پښه تا له تيندک درکوی، نو ځان نه يې پرې کړه او گزار يې کړه ستا دپاره به دا ښه وی چې ته په ابدی ژوندون کېنې شل گود ننوځې، په ځای د دې چې ته په دواړو لاسو پښو سم يې او ابدی اور ته واچولې شی. (۸) او که ستا سترگه تا گناه ته ولمسوی نو

وې باسه او وې غورزوه. ستا دپاره به دا بنه وى چې په يوې سترگې سره په ابدى ژوندون كېنې داخل شې، په حائ د دې چې په دواړو سترگو روغ يې او د دوزخ اور ته وغورزولى شې.

د وركې شوې گډې مثال

۱۰) خبردار، په دې وړو كېنې يو ته هم سپك مه گورئ. زه تاسو ته دا وايم چې د دوى فربستې په آسمان كېنې هر وخت زما د آسمانى پلار په حضور كېنې موجودې وى. ۱۱) ځكه چې ابن آدم د دې دپاره راغلى دى چې ورك شوو ته خلاصون وركړى. ۱۲) ستاسو څه خيال دى؟ فرض كړئ چې د يو سړى سل گډې دى. كه په هغې كېنې يوه بې لارې شى، ولې هغه به دا نورې يو كم سل د هغې يوې د لټولو دپاره د غره په خوا كېنې پرې نه ردې؟ ۱۳) او چې كله هغه دا بيا مومى نو زه تاسو ته رښتيا وايم چې د هغې په موندلو به هغه د دې نورو يو كم سلو نه چې بې لارې شوې نه دى، زيات خوشحاله شى. ۱۴) هم دغه شان ستاسو د آسمانى پلار دا رضا نه ده چې د دې ماشومانو نه دې يو هم هلاك شى.

يو ورور چې گناه كوى

۱۵) كه چېرې ستاسو يو ورور ستاسو خلاف څه گناه وكړى نو لاړ شى او هغه په پرده كېنې په دې ملامته كړئ او كه هغه تاسو ته غوږ كېردى نو تاسو خپل ورور دوباره وموندلو. ۱۶) خو كه هغه ستاسو خبره وانه ورى نو بيا يو يا دوه كسان نور د ځان سره ملگرى كړئ د دې دپاره چې هره خبره د دوو يا

د درېو گواهانو په وړاندې ثابتہ کرے شی. (۱۷) کټ هغه د هغوی هم وانۀ وری نو دا خبره جماعت ته وړاندې کړئ او کټ چرې هغه د جماعت خبره هم ونۀ منی نو بیا د هغه سره داسې سلوک وکړئ لکه چې د یو غیر یهودی، یا محصولچی سره کولے شی. (۱۸) زۀ تاسو ته دا وایم، هر څۀ چې تاسو په زمکه منع کړئ هغه به په آسمان کښې هم منع شی او څۀ چې تاسو په زمکه روا کړئ هغه به په آسمان کښې هم روا شی. (۱۹) زۀ تاسو ته بیا دا وایم، کټ چرې په تاسو کښې دوه کسان په یوه خبره متفق شی هغوی چې څۀ سوال وکړی نو زما آسمانی پلار به هغه ورکړی. (۲۰) نو کټ چرې دوه یا درې تنه چرته هم زما په نوم یو ځای شی نو زۀ به د دوی په مینځ کښې یم.

د نابخښلے شوی نوکر مثال

(۲۱) بیا پطروس عیسی له راغلو او تپوس یې وکړو، ”مالکۀ، کټ زما ورور زما خلاف څۀ بد کوی نو زۀ به یې څو ځله معاف کوم؟ تر اووۀ ځلو پورې څۀ؟“ (۲۲) عیسی جواب ورکړو، ”زۀ دا نۀ وایم چې اووۀ ځله، زۀ دا وایم چې او یا وارې اووۀ ځله، (۲۳) نو په دې وجه د آسمان بادشاهی لکه د هغه بادشاه په شان ده چې یو ځلې یې د خپلو نوکرانو سره حساب شروع کړو، (۲۴) نو په اول سر کښې یو سرے داسې پېښ شو چې د هغه قرضه په لکونو کښې وه، (۲۵) خو د هغه سره هیڅ هم نۀ ؤو. نو د هغه مالک دا حکم وکړو چې هغه دې سره د بنځې، اولاد او هر څۀ مال حال چې لری خرڅ کړے شی او قرض دې ترې پوره کړے شی. (۲۶) سرے د

خپل مالک په پښو پرېوتو او وې وئیل چې ما ته صبر وکړه، زه به ستا ټول قرض خلاص کړم. (۲۷) نو د هغه د مالک په زړه کښې هغه ته رحم راغلو هغه هغه آزاد کړو او قرض یې ورته وبخښلو. (۲۸) خو هر کله چې دا نوکر بهر راووتو نو د خپلو ملگرو نوکرانو نه یو نوکر ورسره ملاو شو په چا چې د ده سل دیناره قرض وو. هغه یې راوښو، او په مری ورته غلې شو او ورته یې ووئیل چې زما قرض ما ته واپس کړه. (۲۹) نو هغه ملگرې نوکر یې په پښو پرېوتو او ده ته یې منت وکړو چې ما ته صبر وکړه، زه به ستا قرض تا ته واپس کړم. (۳۰) خو هغه ورسره ونه منله او په قېدخانه کښې یې واچولو ترڅو چې قرض واپس نه کړی. (۳۱) نورو نوکرانو چې دا حال ولیدلو نو پېر خفه شول. هغوی خپل مالک له لارې او ټوله قیصه یې ورته تیره کړه. (۳۲) هغه دا نوکر راوبللو او ورته یې ووئیل چې اے بد کاره، چې کله تا ما ته منت وکړو نو ما درته ټول قرض وبخښلو. (۳۳) ولې په تا کښې دومره سرپیتوب نه وو چې په خپل ملگری نوکر دې داسې رحم کړې وې لکه چې ما په تا وکړو؟ (۳۴) د هغه مالک پېر غصه شو او دې یې د قېدخانې مشر ته حواله کړو ترڅو چې یې ټول قرض واپس کړې نه وی. (۳۵) که چېرې تاسو خپل ورور د زړه د اخلاصه معاف نه کړئ نو زما آسمانی پلار به هم تاسو هر یو سره داسې کوی.

د طلاق په حقله تعلیم

۱۹ (۱) څه وخت چې عیسیٰ دا خبرې خلاصې کړې نو د گلیل نه روان شو او د اردن نه پورې غاړه د یهودیه علاقې ته

لاڙو. (۲) گڻ خلق ورپسې ۽ او هغه هغوي هلته روغ ڪرل.

(۳) نو ڏينھن فريسان راغلل او د آزمبست په طور پي ترې دا تپوس وڪړو، ”ولې يو سږي ته دا روا دي چې په هره وجهه جي وي خپله بنځه طلاقه ڪري؟“ (۴) هغه په جواب ڪښي ورته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو دا نه دي لوستي جي خالق په اول سر ڪښي هغوي نر او بنځه پيدا ڪرل؟“ (۵) په دې وجهه به

سڙي خپل مور پلار پرپردي او د خپلي بنځي سره به يو ڄاڻي شي، او دا دواڙه به يو بدن شي. (۶) نو بيا دوي دوه نه خو يو بدن وي. ڇوڪه جي ڄاڻي پاڪ دوي يو ڄاڻي ڪري دي نو بني آدم دې پي هيڻڪله هم نه جدا ڪوي.“ (۷) هغوي دا اعتراض وڪړو چې، ”بيا موسيٰ وڻي په شريعت ڪښي ڄاڻي ته دا اجازت ورڪري دے جي طلاق نامه دې وليڪي او بنځه دې پرپردي؟“ (۸) هغه جواب ورڪړو چې، ”موسيٰ تاسو ته د

خپلي بنځي د پرېښودو اجازت ستاسو د زړونو د سختوالي په وجهه درڪړو، خو د شروع نه خبره داسي نه وه. (۹) زه تاسو ته وائيم چې ڪه څوڪ بغير د زناڪاري د جرم نه په بله ڄاڻي خپلي بنځي له طلاق ورڪري او بل واده وڪري نو هغه زنا ڪوي.“ (۱۰) مريدانو عيسيٰ ته ووييل، ”ڪه د سڙي د خپلي بنځي سره دا حال وي نو دا به بنځه وي جي څوڪ دې بلڪل واده نه ڪوي.“ (۱۱) د دې په جواب ڪښي عيسيٰ

وفرمائيل چې، ”خبره داسي ده چې هر څوڪ پي نه شي منلے خو صرف هغه خلق جي ڄاڻي پاڪ ورته د زغملو طاقت ورڪري وي. (۱۲) ڏينھن داسي خلق دي چې د مور د گهڙي نه يا خو خصي پيدا دي او يا بني آدمو خصي ڪري دي، خو ڏينھن داسي دي جي هغوي خپل ڄاڻونه د آسمان د بادشاهي دپاره خصي ڪوي. څوڪ پي جي منلے شي هغه دې

د حضرت عیسیٰ ماشومانو ته برکت ورکول

١٣ یوه ورځ هغوی عیسیٰ له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی، خو د هغه مریدانو هغه خلق ورتل چا چې راوستل. ١٤ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوی مۀ منع کوئ ځکه چې د آسمان بادشاهی هم د داسې خلقو ده.“ ١٥ بیا هغه خپل لاسونه د هغوی په سر د برکت دپاره رابنګل او روان شو.

د مالدارۍ نقصان

١٦ او بیا یو سرې عیسیٰ له راغلو او تپوس یې ترې وکړو، ”اُستازده، زۀ داسې کومه نېکی وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“ ١٧ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”د نېکی په حقله ولې تپوس کوې؟ نېک خو یواځې یو ذات دے، خو کۀ تۀ غواړې چې ابدی ژوندون حاصل کړې نو د موسیٰ د شریعت په حکمونو عمل کوه.“ ١٨ هغه سرې تپوس وکړو چې، ”کوم ځکمونۀ؟“ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”قتل مۀ کوئ. زنا مۀ کوئ. غلامۀ کوئ. د دروغو گواهی مۀ ورکوئ.“ ١٩ د مور پلار عزت کوئ او د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ.“ ٢٠ هغه ځوان جواب ورکړو چې، ”ما په دې ټولو عمل کړے دے خو په ما کېنې د څۀ کمے دے؟“ ٢١ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”کۀ تۀ کامل کېدل غواړې نو لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تۀ آسمانی خزانی ومومې. بیا راځه، او په ما پسې شه.“

۲۲) هغه ځوان چې دا خبره واورېده نو خفه زهير لاپرو ځکه
 چې هغه پېر مالداره سرې وو. ۲۳) عيسی خپلو مريدانو ته
 وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې يو مالدار ته د
 آسمان په بادشاهۍ کېښې داخلېدل گران کار دے. ۲۴) زه
 درته دوباره دا وایم چې د يو مالداره سرې په نسبت د خدای
 پاک په بادشاهۍ کېښې داخلېدل د يو اوبښ دپاره د ستني په
 سوري کېښې تېرېدل آسان دی. ۲۵) مريدانو چې دا واورېدل
 نو حق چېرې شول. هغوی تپوس وکړو، ”نو بيا به څوک
 خلاصون ومومي؟“ ۲۶) خو عيسی هغوی ته وکتل او ورته
 يې وفرمائيل چې، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو
 خدای پاک ته هر څه ممکن دی. ۲۷) په دې خبرې پطروس
 ووئيل چې، ”گوره مونږ خو د دې دپاره هر څه پرېښی دی
 چې تاسو پسې روان شو، نو هلته به زمونږ دپاره څه وی؟“
 ۲۸) عيسی ورته په جواب کېښې وفرمائيل، ”زه تاسو ته دا
 وایم، هر کله چې د قيامت په ورځ ابن آدم د خپلې لويی په
 تخت کېښې نو تاسو چې ما پسې روان شوی یی به هم ما
 سره په دولسو تختونو کېښې او تاسو به د بنی اسرائیلو د
 دولسو قبیلو قاضیان شی. ۲۹) او هر هغه چا چې زما د
 خاطرې وروڼه، خویندې، مور پلار، اولاد، زمکه، جائیداد او
 کورونه پرېښی دی هغوی به یو په سل بیا مومی او د تل
 ژوندون به بیا مومی. ۳۰) خو پېر اول به آخر کړی شی او
 آخر به اول کړی شی.“

د انگورو د باغ مزدوران

۲۰) ”د آسمان بادشاهۍ داسې ده لکه چې د یوې

زمکي مالک سحر وختي د کور نه ووتو، چي خپل د انگورو
 باغ دپاره مزدوران ولتوي. (۲) او چي کله يې مزدورانو سره
 د ورځي مزدوري مقرره کړه نو هغوي يې کار له ولېږل. (۳)
 بيا کچه غرمه هغه بهر ووتو نو په بازار کښي يې يو څو
 اوزگار کسان نور وليدل. (۴) هغوي ته يې ووييل چي ځي د
 هغه نورو مزدورانو سره د انگورو په باغ کښي کار وکړي او
 زه به تاسو له مناسبه مزدوري درکړم. (۵) نو هغوي لارل.
 غرمه او ماسپښين هغه بيا بهر ووتو او هغه شان بندويست
 يې وکړو. (۶) په مازيگر کښي هغه بيا ووتو او يوه بله ډله يې
 اوزگار و ليده. نو هغه دوي ته ووييل چي تاسو ولې ټوله ورځ
 داسي خوشي گرځي او هيڅ کار نه کوئ؟ (۷) هغوي ورته
 ووييل چي مونږ ته چا د څه کار نه دي وئيلي. هغه ورته
 ووييل چي ځي، تاسو هم د نورو مزدورانو سره د انگورو په
 باغ کښي يو ځاي شئ. (۸) چي ماښام شو نو د باغ مالک
 خپل ناظر ته ووييل چي مزدوران راوغواړه او د هغوي
 مزدوري ورکړه، د وروستي قبيلي نه يې شروع کړه او په
 وړومبي يې ختمه کړه. (۹) چا چي مازيگر کار شروع کړه
 وو هغوي ورغلل او ورته يې د پوره ورځي مزدوري ورکړه.
 (۱۰) او چي د وړومبو مزدورانو وار راغی نو د هغوي دا
 طمع وه چي څه زيات به ورته ملاو شي، خو هغوي ته هم
 هغه څه ملاو شول څومره چي يې نورو له ورکړي و. (۱۱)
 هغوي چي مزدوري واخسته نو د باغ مالک ته وغورېدل چي
 (۱۲) دې وروستنو خلقو خو يوه گينته کار کړي دې او مونږ
 سره دې يو برابر کړل چا چي ټوله ورځ په سره غرمه د ځانه
 خولې ويستي دي. (۱۳) هغه ورته ووييل، زما ملگره، ما
 درسره هيڅ زياته نه دې کړي. تا د ورځي په مزدوري

راسره فېصله نه وه کړې څه؟ (۱۴) خپله مزدوری واخله او کور ته څه. دا زما خوښه ده چې وروستنی سپری له هم هغه څه ورکړم څه چې مې تا له درکړی دی. (۱۵) دا زما اختیار نه دے څه چې زه خپل مال څنگه ویشم؟ ته په دې راته په بد نظر گورې چې زه سخی یم؟ (۱۶) دغه شان وروستنی به اول شی او اول به آخر شی.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله په درېم ځل پېشگوئی

(۱۷) عیسیٰ یروشلیم ته روان وو او په لاره یې دولس مریدان ځان له کړل او ورته یې وفرمائیل، (۱۸) ”مونږ اوس یروشلیم ته ځو او ابن آدم به مشرانو امامانو او د شرعې عالمانو ته حواله کړے شی. هغوی به پرې د مرگ حکم وکړی. (۱۹) او غېریهودیانو خلقو ته به یې حواله کړی هغوی به ورپورې ټوقې وکړی، په کوږو به یې ووهی او په سولی به یې وخېژوی، او په درېمه ورځ به هغه بیا ژوندے پورته کړے شی.“

د یعقوب او یوحنا د مور درخواست

(۲۰) بیا د زبدي د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په سجده ورته پرېوتله او خواست یې ترې وکړو. (۲۱) عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”ته څه غواړې؟“ هغې ورته ووئیل چې، ”زه دا غواړم چې ستا په بادشاهی کېنې دې زما دواړه زامن ستا په څنگ کېنې ناست وی، یو ستا بنی لاس ته او بل گس لاس ته.“ (۲۲) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو چې څه غواړئ په

هغې نه پوهېږئ. کوم د مصیبتونو کنډول به چې زه څښم ولې
تاسو به هغه وڅښلې شئ؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”آو،
مونږ یې څښلې شو.“ (۲۳) بیا هغه هغوی ته وفرمائیل چې،
”بې شکه کوم کنډول چې زه څښم، تاسو به یې وڅښئ خو دا
زما په اختیار کېنې نه دی چې خپل ښی او گس لاس ته
څوک کېښنوم، دا د هغه چا په برخه دی چې زما پلار ورته
مقرر کړی دی.“ (۲۴) کله چې هغه نورو لسو مریدانو دا
واورېدل نو هغوی د هغه دوو وروڼو نه خفه شول. (۲۵) خو
عیسی هغوی راوبلل او ورته یې وفرمائیل چې، ”تاسو ته پته
ده چې په دنیا کېنې د غېر یهودی قومونو حاکمان خپل خلق
د قابو لاندې ساتي او د هغوی امیران په هغوی خپل رعب
استعمالوی. (۲۶) خو په تاسو کېنې دې داسې نه وی. په تاسو
کېنې چې څوک مشري غواړي هغه دې ستاسو خادم شی
(۲۷) او هر هغه څوک چې په تاسو کېنې مشر کېدل غواړي
هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادم شی. (۲۸) ځکه چې ابن
آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه خدمت دې وکړی شی
خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند
د ډېرو دپاره فدیة کړی.“

د دوو ږندو سرو بېنا کول

(۲۹) کله چې هغوی د یریحو ښار نه وتل نو ډېر خلق ورپسې
روان وو. (۳۰) د لارې په غاړه دوه ږانده ناست وو. هغوی
چې دا واورېدل چې عیسی په دې لاره تېرېږي نو هغوی چغې
کړې، ”اے مالکه، د داؤد زویه، په مونږ رحم وکړه.“ (۳۱)
خلقو هغوی ورتل او ورته یې وویل چې چپ شی. خو هغوی

لا نوري هم چغې زياتي كرې چې، ”مالِكه، په مونږ رحم وكړه. اے د داؤد زويه.“ (۳۲) عيسی ودرېدو او هغوی ته يې وفرمائيل چې، ”تاسو څه غواړئ چې زه يې ستاسو دپاره وكرم؟“ (۳۳) هغوی وويل، ”مالِكه، مونږ خپل نظر غواړو.“ (۳۴) د عيسی زړه پرې وسوزېدو او د هغوی سترگو له يې لاس وروړو نو سمدستي هغوی بينا شول او په هغه پسې روان شول.

په يروشلم كښې د حضرت عيسی کاميابه استقبال

۲۱ (۱) هغوی يروشلم ته نږدې شول او كله چې دوی د زيتونو په غر كښې د بيت فگې كلي ته ورسېدل نو عيسی دوه مريدان د دې هداياتو سره ورولېږل چې، (۲) ”دې مخامخ كلي ته ورشئ نو تاسو به يوه خره تړلې ومومئ چې خپل كوچانې به ورسره وي. هغه پرانيزئ او ما له يې راولئ.“ (۳) كه څوك درته څه وائي نو ورته ووايئ چې دا د مالِك په كار دى او هغه به يې تاسو سره سمدستي راپرېږدى.“ (۴) دا د هغې پېشگويي پوره كول دى چې په كښې وئيلې شوى دى چې، (۵) ”صيون لور ته ووايئ چې گوره، ستا بادشاه دروان دى، څوك چې حليم دى، په خره سور، په كوچانې يعنې په كوچي باندې.“ (۶) مريدان لارل او هغه څه يې وكړل چې عيسی ورته فرمايلى وو. (۷) خره او د هغې كوچانې يې راوستل، هغوی خپلې جامې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. (۸) گڼو خلقو خپلې جامې د هغه په لاره كښې وغوړولې او ځينې خلقو د ونو څانگې راماتې كړې او لاره يې ورته بنائسته كړه. (۹) او بيا كومه ډله چې ورنه

وراندې وروستو روانه وه هغوی ټولو دا چغې وهلې، ”مبارک دې وی د داؤد د زوی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نامه راځی. په آسمان کبني دې په هغه مبارکی وی.“ (۱۰) کله چې عیسیٰ یروشلم ښار ته ورننوتو نو ټول ښار کبني بلوه جوړه شوه او تپوس یې وکړو چې، ”دا څوک دے؟“ (۱۱) او گڼې ورته جواب ورکړو چې، ”د گلیل د ناصرت نه دا عیسیٰ پېغمبر دے.“

د خدای د کور پاکول

(۱۲) عیسیٰ بیا د خدای کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خدای په کور کبني یې سوداگری کوله، وشړل او د صرافانو تختې او د کونټرو د خرڅوونکو کُرسی یې نسکورې کړې، (۱۳) او ورته یې وفرمائیل چې، ”صحیفې وائی چې زما کور به د دُعا کور بللے شی، خو تاسو ترې د پاکوانو اډه جوړه کړې ده.“ (۱۴) او د خدای په کور کبني ورته راندۀ او شل خلق راغلل او هغوی یې روغ کړل. (۱۵) امامانو او د شرعی عالمانو چې دا حبرانونکی معجزې ولیدلې چې هغه وکړلې او د خدای په کور کبني چې د ماشومانو چغې واورېدې چې، ”مبارک دې وی د داؤد زوی،“ نو دوی خفه ؤو. (۱۶) نو هغه ته یې وویل چې، ”دا ماشومان چې خۀ وائی، تۀ یې اورې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”آو، زۀ یې اورم. ولې تاسو صحیفې نۀ دی لوستلی چې، د وړو او تی رودونکو خولۀ دې ته جوړه کړه چې ستا ثنا ووائی.“ (۱۷) بیا د دوی نه رُخصت شو او د ښار نه بهر بیتِ عنیاه ته لاړو او هلته یې شپه تیره کړه.

دې هغوی د یو بل سره په بحث شول چې، ”که مونږ دا ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بیا تاسو په هغه ایمان ولې رانه وړو؟“ (۲۶) او که دا ووايو چې د انسانانو د لوری وه، نو هسې نه چې خلق مو ونیسی ځکه چې هغوی ټول دا منی چې یحییٰ نبی وو.“ (۲۷) نو هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”بیا به زه هم دا درته ونه وایم چې زه په کوم اختیار دا کارونه کوم.“

د دوو زامنو مثال

(۲۸) خو تاسو په دې حقله څه خیال کوئ چې د یو سپری دوه زامن وو. هغه اول مشر له ورغلو او ورته یې ووئیل چې زویه، لار شه او نن د انګورو په باغ کبني کار وکړه. (۲۹) هلک ورته جواب ورکړو چې پلاره، زه نه ځم، خو وروستو هغه پښېمانه شو او لاړو. (۳۰) بیا پلار کشر زوی له ورغلو او ورته یې هم هغه شان ووئیل. خو هغه جواب ورکړو چې زه به لار شم، خو هغه باغ ته لانه ورو. (۳۱) په دواړو کبني کوم یو د پلار په رضا کار وکړو؟“ هغوی ووئیل چې، ”مشر.“ بیا عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې محصولچیان او کنجرې به هم د خدای پاک په بادشاهی کبني ستاسو نه مخکبني داخلېږی. (۳۲) ځکه چې کله چې یحییٰ تاسو ته د سمې لارې د ښودلو دپاره راغلو نو تاسو پرې یقین ونه کړو، خو محصولچیانو او کنجرو پرې ایمان راوړو. خو سره د دې چې تاسو دا ولیدل، تاسو پښېمانه نه شوی او هغه مو ونه منلو.“

د انگورو باغ او د زميندارانو مثال

۳۳) يو بل مثال واورئ، يو زميندار وو چې د انگورو باغ يې ولگولو، گېرچاپېره يې دېوال ترې تاو کړو او په کښې يې د انگورو دپاره لنگرۍ ولگوله او د څوکيدارۍ دپاره يې په کښې يو برج جوړ کړو او بيا يې زميندارانو له په اجاره ورکړو او بل ملک ته لاړو. ۳۴) کله چې د مېوې موسم راغلو هغه يو نوکر اجاره دارو له ورولبړلو چې د هغوى نه د هغه د پيداوار برخه وصول کړى. ۳۵) خو هغوى د هغه نوکران ونيول، يو يې ووېلو، دوهم يې مړ کړو او درېم يې سنگسار کړو. ۳۶) بيا هغه نور نوکران ورولبړل، دا ځل زيات کسان ؤو او هغوى ورسره هم هغه سلوک وکړو. ۳۷) په آخر کښې يې خپل زوى په دې خيال ورولبړلو چې گنې زما د زوى خاطر خو به وکړى. ۳۸) خو چې زميندارو د ده زوى وليدو نو يو بل ته يې ووييل چې هم دغه وارث دى، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې زمونږ شى. ۳۹) او هغه يې راوښو د انگورو د باغ نه يې بهر وغورزولو او مړ يې کړو. ۴۰) کله چې د انگورو د باغ مالک راشي نو هغه به د دې زميندارو سره څه سلوک وکړى؟“ ۴۱) هغوى جواب ورکړو چې، ”هغه به دا بدکارى په خراب مرگ ووژنى او باغ به نورو زميندارو له په اجاره ورکړى، څوک چې به په موسم کښې د ده د مېوې برخه پوره پوره ورکوى.“ ۴۲) بيا عيسى هغوى ته وفرمائيل چې، ”تاسو چېرې په صحيفو کښې دا نه دى وئيلې چې، ”کوم کانيه چې گلکارانو رد کړو، هم هغه د گوټ سر کانيه شو. دا د مالک خدائ له خوا وشو، او دا زمونږ په نظر کښې عجيبه ښکارى.“ ۴۳) ځکه زه تاسو ته وایم چې د خدائ پاک

بادشاهی به تاسو نه واخستے شی او هغه قوم له به ورکړے
 شی څوک چې پې پوره مېوه ورکوی. (۴۳) هر څوک چې د
 دې کانی سره تیندک وخورى هغه به ټوټې ټوټې شی، او که په
 چا دا راپرېوځی نو هغه به ریز مریز کړی. (۴۵) کله چې
 مشرانو امامانو او فریسیانو دا مثالونه واورېدل نو هغوی
 پوهه شول چې دا ټول مثالونه په هغوی پورې دی. (۴۶) هغوی
 غوښتل چې دے گرفتار کړی خو د خلقو نه یرېدل ځکه چې
 هغوی عیسیٰ نبی گڼلو.

د واده د مېلمستیا مثال

۲۲ (۱) بیا عیسیٰ هغوی ته په مثالونو کښې وفرمائیل،
 (۲) ”د آسمان بادشاهی د هغه بادشاه په شان ده چې د خپل
 زوی د واده د روتی بندوبست پې کړے وو. (۳) خو کله چې
 هغه خپل نوکران رابللے شوو مېلمنو پسې ولېږل نو هغوی
 رانه غلل. (۴) هغه بیا نور نوکران ورپسې ولېږل او ورته پې
 ووئیل چې رابللے شوو خلقو ته دا ووايئ چې دا روتی ما
 ستاسو دپاره کړې ده. ما خپل غویان او څاربه څاروی
 ستاسو دپاره حلال کړی دی، هر څه تیار دی، د واده روتی
 له راشی. (۵) خو هغوی پې هیڅ پرواه ونه کړه، یو خپل پتی
 ته لارو او بل خپلې سوداگری پسې لارو. (۶) او نورو د هغه
 نوکران ونيول، بې عزته پې کړل او وې وژل. (۷) بادشاه
 غصه شو، هغه د هغه قاتلانو د وژلو دپاره فوج ولېږلو او د
 هغوی ښار پې وسوزولو. (۸) بیا هغه خپلو نوکرانو ته ووئیل،
 د واده روتی تیاره ده خو کوم مېلمانه چې ما رابلی وؤ
 هغوی د دې عزت لائق نه وؤ. (۹) لویو لارو او چوکونو ته

لاڙ شئ او هر څوڪ چي بيا مومئ د روتئ دعوت وركړئ.
 (۱۰) نوكران بازار ته ووتل او بسه او بد ٽول يي راوبلل او دغه
 شان د مېلمنو نه هال پڪ شو. (۱۱) خو څه وخت چي
 بادشاه راغلو چي مېلمانه وويني نو هغه وكتل چي يو سڙي د
 واده مناسبي جامي اچولي نه وئ. (۱۲) بادشاه ورته ووييل
 چي زما ملگريه، ته د واده د جامو نه بغير دلته څنگه راغلي؟
 هغه سره هيڅ جواب نه وو. (۱۳) نو بادشاه خپلو خادمانو ته
 ووييل چي د ده لاس او پښي وٽري او بهر په تياره کښي يي
 وغورزوي، هغه ځائ چي ٽرا او د غابونو چيچل به په کښي
 وي. (۱۴) ځڪه چي رابلل شوي خو ډېر دي، خو غوره شوي
 لږ دي.

د روم قيصر له ماليه وركول

(۱۵) بيا فريسيان لارل او په خپلو کښي يي منصوبه جوړه
 کړه چي هغه څنگه په خپلو خبرو کښي راگېر کړو. (۱۶)
 هغوي خپل ځيني مريدان د هيروديوس د طرفدارانو سره
 عيسي له ورولبړل، هغوي ورته ووييل چي، ”اُستاده، مونږ
 خبر يو چي ته يو رښتيني سره يي او د هيچا طرفداري نه
 کوئ، که هغه هر څوڪ هم وي، خو ته د ځدائ پاک د لارې
 تعليم په رښتيا سره وركوئ. (۱۷) مونږ ته په دې حقله خپله
 فېصله راكړه چي ولې مونږ ته دا روا دي چي د روم قيصر له
 محسول وركړو او كه نه؟“ (۱۸) خو عيسي د هغوي په
 سازش پوهه وو او هغوي ته يي وفرمائيل چي، ”اے مُناقانو،
 تاسو ما ولې راگېروئ؟“ (۱۹) تاسو ما ته د محسول سكه
 وښايئ.“ هغوي د سپينو زرو يوه سكه ورته وركړه. (۲۰)

عیسیٰ تپوس وکړو چې، ”دا د چا تصویر دے او د چا نوم پرې لیکلے دے؟“ (۲۱) هغوی جواب ورکړو چې، ”د قیصر.“ هغه دوی ته وفرمائیل، ”خه چې د قیصر وی، هغه قیصر له او خه چې د خدای پاک وی، هغه خدای پاک له ورکوی.“ (۲۲) په دې جواب هغوی حق حبران شول او هغه یې پرېښودو او ترې روان شول.

د قیامت په حق کښې تپوس

(۲۳) هم په دغه ورځ ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغه له راغلل او هغه نه یې دا تپوس وکړو چې، (۲۴) ”اُستاده، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې که د چا ورور مړ شی او ښځه یې پاتې شی او بچی یې نه وی نو بل ورور دې هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل دې پېدا کړی. (۲۵) نو اوس اووه وروڼه وو، ورومبی واده وکړو او بې اولاده مړ شو. د هغه اولاد نه وو، نو د هغه ښځه د هغه ورور ته پاتې شوه. (۲۶) دغه شان بیا دویم، درېم تر دې چې خبره تر اوومه پورې ورسېده. (۲۷) آخر هغه ښځه هم مړه شوه. (۲۸) نو دا راته ووايه چې د قیامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره ټولو واده کړے وو؟“ (۲۹) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو په غلطه یئ ځکه چې نه خو تاسو په صحیفو پوهېږئ او نه د خدای پاک په قدرت خبر یئ. (۳۰) ځکه چې په قیامت کښې به ښځې او سړی یو بل سره واده نه کوی. هغوی به د آسمان د فرښتو په شان وی. (۳۱) خو د مړو د بیا راژوندی کېدو په حقله تاسو د خدای پاک هغه قول نه دے لوستلے چې خدای په خپله فرمائیلی دی چې، (۳۲) ”زه د

ابراهيم خُدايِ پاڪ، د اسحاق خُدايِ پاڪ او د يعقوب خُدايِ پاڪ يم. “ هغه د مرو خُدايِ پاڪ نه دے خو د ژوندو خُدايِ پاڪ دے. “ (۳۳) خلقو د هغه خبري واوربدلي او د هغه په تعليم حبران شول.

په شريعت کبني د ټولو نه لوي حکم

(۳۴) فريسان چي په دې خبر شول چي عيسي د صدوقيانو خولي بندي کړي دي نو راغونډ شول. (۳۵) د هغوي يو عالم د آزمېښت دپاره دا ټپوس وکړو، (۳۶) ”اُستاده، په شريعت کبني د ټولو نه لوي حکم کوم يو دے؟“ (۳۷) هغه ورله جواب ورکړو چي، ”د مالک خپل خُدايِ پاڪ سره په پوره زړه، په پوره ځان او په پوره عقل سره مينه ساتي. (۳۸) دا د ټولو نه لوي او اول حکم دے. (۳۹) او دوهم حکم هم په دې شان دے چي، د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه ساتي. (۴۰) د شريعت او د نبیانو د تعليم ټول بنياد په دې دواړو حکمونو دے.“

د داؤد د نسل په حقله ټپوس

(۴۱) عيسي د راجمع شوو فريسانو نه ټپوس وکړو چي، (۴۲) ”تاسو د مسيح په حقله څه وايئ؟ هغه د چا زوي دے؟“ هغوي جواب ورکړو چي، ”د داؤد زوي دے.“ (۴۳) هغه ورته وفرمائيل چي، ”داؤد بيا څنگه هغه ته د روح القدس په الهام کبني مالک وائي؟“ (۴۴) ځکه چي هغه وائي، ”مالک زما مالک ته وفرمائيل چي زما بني لاس ته کښېنه، ترڅو چي زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه کړم.“ (۴۵) که چرې داؤد ورته

مالک وائی نو بیا هغه د داؤد زوی څنگه کېدې شي؟“ (٤٤)
 يو کس هم د هغه په جواب څه ونه وئيل او د دې ورځې نه
 پس هيچا هم د هغه نه د تپوس کولو همت ونه کړو.

د حضرت عيسى د فريسيانو او د شرعي د عالمانو ملامته کول

٢٣ (١) عيسى بيا خپلو مريدانو او خلقو ته داسې خبرې
 وکړې چې (٢) ”د شرعي عالمان او فريسيان د موسى په
 گدی ناست دی، (٣) نو هر څه چې دوی تاسو ته وائی هغه
 کوئ د هغوی خبرو ته غور نيسي، خو د هغوی په شان
 کارونه مه کوئ ځکه چې دوی وائی يو څه او کوی بل څه.
 (٤) دوی مذهبی درانه پیتی تری او د خلقو په اوږو پي باروی
 خو دا نه غواړی چې يو ته د اوچتولو دپاره خپله گوته هم
 وروړی. (٥) دوی چې هر څه کوی دا د خلقو د لیدو دپاره
 کوی. هغوی خپل تعویذونه غټ جوړوی او د خپلو چوغو
 زونډی لویوی. (٦) دوی په دعوت کېني خاص ځایونه
 خوبسوی او په عبادتخانو کېني د مشری کُرسی، (٧) او په
 بازارونو کېني د عزت په سلامونو ډېر خوشحالیږی چې د
 اُستاز په نامه یاد شي. (٨) خو تاسو ته دې څوک اُستاز ونه
 وائی ځکه چې ستاسو خو يو اُستاز شته او تاسو ټول وروڼه
 یئ. (٩) په دې دُنیا کېني هيچا ته پلار مه وایئ ځکه چې
 ستاسو خو يو پلار شته او هغه په آسمان کېني دے. (١٠) او
 تاسو ته دې څوک اُستاز ونه وائی ځکه چې ستاسو يو اُستاز
 شته او هغه مسیح دے. (١١) په تاسو کېني دې د ټولو نه لوی
 ستاسو خادم وی. (١٢) او هر هغه څوک چې ځان اوچتوی،

هغه به عاجز ڪرے شی او هر هغه ڌوڪ چي ڄان عاجز
ڪري، هغه به اوچت ڪرے شی.

د حضرت عیسیٰ په مُناقانو پابندی

۱۳-۱۴) خو په تاسو دې افسوس وی، اے د شرعی عالمانو،
فریسیانو ځکه چي سخته سزا ستاسو دپاره مقرر شوې ده.
اے مُناقانو، ځکه چي تاسو د آسمان د بادشاهی دروازي د
خلقو دپاره بندوئ. او تاسو نه په خپله په کبني ورننوځي او
نه ورته نور خلق پرېږدئ. ۱۵) اے د شرعی عالمانو،

فریسیانو، مُناقانو، ځکه چي تاسو په زمکه او سمندر سفر
کوئ د دې دپاره چي یو کس خپل دین ته راوړوئ او کله
چي هغه راوړوئ نو تاسو هغه د خپل ڄان نه دوه چنده
دوزخی جوړ کړئ لکه څنگه چي تاسو یئ. ۱۶) اے ږندو

لارښودونکو، په تاسو دې افسوس وی، ځکه چي تاسو وایئ
چي که څوک د خدای په کور قسم وخورئ نو دا څه خبره نه
ده، خو که چرته یو کس د هغه په سرو زرو قسم وخورئ، نو
هغه د خپل قسم پابند دے. ۱۷) اے ږندو کم عقلو، په دې

دواړو کبني کوم څیز اهم دے، سره زر او که د خدای کور
چي سره زر هم پاکوی؟ ۱۸) یا تاسو دا وایئ که څوک په
قربانگاه قسم وخورئ نو هیڅ خبره نه ده، خو که څوک د
قربانگاه په شکراني قسم وخورئ نو هغه به پابند وی. ۱۹)

اے ږندو، کوم څیز زیات اهم دے، شکرانه که هغه قربانگاه
چي شکرانه هم پاکوی؟ ۲۰) نو هرکله چي څوک په قربانگاه
قسم خوری نو هغه په قربانگاه او د هغې په شکرانو دواړو
قسم خوری. ۲۱) څوک چي د خدای په کور قسم خوری، نو

هغه په هغه او څوک چې هلته اوسى، په دواړو قسم خورى. (۲۲) او څوک چې په آسمان قسم خورى نو دا داسې دى لکه چې هغه د خدائ پاک په تخت او د خدائ په ذات باندې قسم خورى. (۲۳) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو خو د پوديني د کارو او د زېرې لسمه حصه ورکوي خو د شريعت معتبرې خبرې لکه انصاف، رحم او وفاداري مو پرېښي ده. په اصل کېنې په کار دا وو چې تاسو په دې هم عمل کولې او هغه مو هم نه پرېښودلې. (۲۴) اے ړندو لارښودونکو، تاسو خو اوبه د ماشي دپاره چان کوي خو اوبن لوار تېروي. (۲۵) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس. تاسو خو د کنډول او رکبې بهر مخ وينځي خو دننه مو هغه د لوت او د خود غرضي د مال نه پک کړى وي. (۲۶) اے ړندو فريسيانو، اول د دننه نه کنډول او رکبې وينځي، نو بهر نه به هم وينځلې شي. (۲۷) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس. ستاسو مثال د هغه قبرونو دې چې بهر سپين کړى او بنائسته ښکاري خو دننه د مرو د هډوکو او د نورې گندگۍ نه پک وي. (۲۸) دغه حال ستاسو هم دې، په ظاهره خو تاسو صادقان ښکاري، خو د دننه د منافقت او بې شرعي کارونو نه پک يئ.

د حضرت عيسى پېشگوئي د منافقانو د سزا په حقله

(۲۹) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو د نبیانو زيارتونه جوړوي او د صادقانو

قبرونه سينگاروي (۳۰) او دا وايئ چي كه چري مونږ د خپل پلار نيکه په زمانه کښي ژوندي وي نو د نبیانو په قتلولو کښي به شريک شوي نه وو. (۳۱) دغسې تاسو په ځان گواهي کوي چي تاسو د هغو خلقو زامن يئ چا چي نبیان وژلي وو. (۳۲) نو ځي او د خپل پلار نيکه نيمگرې کنډول ډک کړي. (۳۳) اے مارانو او د مارانو بچو، تاسو به د دوزخ د سزا نه څنگه خلاص شي؟ (۳۴) ځکه زه تاسو ته نبیان، هوبسياران او د خدای پاک د لارې عالمان درلېرم نو په تاسو کښي به ځيني مړه کړي، ځيني به په سولي کړي او ځيني به په خپلو عبادتخانو کښي په کوږو ووهي او د يو ښار نه به يې بل ښار ته وشړي. (۳۵) دغه شان به په زمکه د ټولو صادقانو د توي شوې وينې ذمه واري ستاسو په غاړه وي، د بي گناه هاييل نه د برکيا ه د زوي زکرياه تر وينې پورې، څوک چي تاسو د خدای د کور او قربان گاه په مينځ کښي مړ کړو. (۳۶) زه تاسو ته رښتيا وایم، چي دې پيري ته به د دې ټولو سزا ملاوېږي.

د حضرت عیسیٰ یروشلیم دپاره خفگان کول

(۳۷) اے یروشلمه، اے د یروشلم ښاري چي ته نبیان وژني او رسولان سنگساروي کوم چي تا ته رالېږلې شوي دي. ما څو ځله دا ارمان وکړو چي ستا بچي راغونډ کړم، داسې لکه چي چرگه خپل بچي د وزرو لاندې راغونډوي، خو تا دا نه غوښتل. (۳۸) او اوس وگوره، هغه دے ستاسو کور خوشے او ښار پاتي کيږي. (۳۹) خو بي شکه زه تاسو ته دا وایم چي تاسو به تر هغه وخته ما ونه وينئ ترڅو چي دا ونه وايئ چي،

مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدائ په نوم راځي.

د حضرت عيسی د خدائ د کور د بربادۍ پېشگوښي

۲۴ (۱) عيسی د خدائ د کور نه په وتو وو چې مريدان يې ورنزدې شو او د خدائ د کور عمارت يې ورته په گوته کړو. (۲) هغه ورته وفرمائيل چې، ”دې ټولو آبادو ته وگورئ، زه تاسو ته رښتيا وایم چې دلته به يو کانه هم د بل د پاسه پاتې نه شي او ټول به ونړولې شي.“

د مشکلاتو شروع کېدل

(۳) څه وخت چې عيسی د زيتونو په غره ناست وو نو مريدان يې ورغلل چې د هغه سره په پرده کېنې خبرې وکړي. هغوی ووئيل، ”مونږ ته دا وښايه چې دا هر څه به کله وشي او ستا د راتلو او د قيامت د ورځې نښه به څه وي؟“ (۴) عيسی جواب ورکړو، ”پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړي. (۵) ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او دعوی به کوي چې زه مسيح يم، او ډېر خلق به بې لارې کړي. (۶) داسې وخت به راشي چې تاسو به په خپل خواوشا کېنې د جنگونو چغې او سورې او د جنگونو خبر به اورئ، خو گورئ تاسو مه واره خطا کېږئ ځکه چې داسې څيزونه به ضرور پېښېږي خو آخر وخت به لانه وي راغلي. (۷) قومونه به د قومونو سره په جنگ وي، بادشاهي به د بادشاهي سره، په ډېرو ځايونو کېنې به زلزلې او قحطونه راځي. (۸) خو دا ټولې خبرې به لکه د لنگون د دردونو د شروع کېدو په

شان وی. (۹) تاسو به بیا د تنگسیا او د مرگ دپاره حواله
 شی او ټول قومونه به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه
 کوی. (۱۰) په دغه وخت کبني به ډېر تیندک و خوری او د یو
 بل مځبري به کوی او د یو بل سره به کینه کوی. (۱۱) ډېر
 دروغژن نبیان به راپورته شی او ډېر خلق به ې لارې کړی.
 (۱۲) او چې ې شرعي کارونه زیات شی نو د خلقو به د یو بل
 سره مینه ختمه شی. (۱۳) خو هغه څوک چې تر آخره قائم
 پاتې شی هغه به بچ شی. (۱۴) او په ټوله دُنیا کبني به د
 بادشاهی زېرے خور شی او د ټولو قومونو دپاره به گواهی
 شی او بیا به قیامت وی.

لوی افت

(۱۵) یوه ورځ راتلونکی ده هر کله چې تاسو د دانیال د
 پېشگویی په مطابق په مقدس ځای کبني هغه پلټت چې
 تباهی راوی ولاړ و وینی، (لوستونکی دې پرې پوهه شی) (۱۶)
 نو هغه څوک چې په یهودیه کبني دی غرونو ته دې وتبستی.
 (۱۷) که څوک د چت دپاسه وی هغه دې د سامان اوچتولو
 دپاره بنکته نه راکوزېږی. (۱۸) او څوک چې په پټو کبني وی
 هغه دې د خپلې چوغې راخستلو دپاره نه واپس کیري. (۱۹)
 افسوس دے په هغه بنځو چې په دغه ورځو کبني امیدوارې
 وی او په هغوی چې بچو له سینه ورکوی. (۲۰) دُعا کوی چې
 ستاسو تبېسته نه خو په ژمی کبني او نه د سبت په ورځ
 راشی. (۲۱) ځکه چې هغه به د لوی مصیبت ورځ وی. داسې
 وخت د دُنیا د شروع نه تر اوسه لانه دے راغلے او نه به بیا
 چرته راشی. (۲۲) که هغه د تکلیف ورځې لنډې کړے شوې نه

وې نو هيڅ يو بشر به هم بچ شوې نه وې، خو د خدای پاک
 د غوره شوو د خاطره به هغه ورځې لنډې کړې شي. (۲۳) او
 که بيا تاسو ته په دغه وخت کبني څوک دا ووائی چې
 وگورئ مسيح دلته دے يا هلته دے، نو باور پرې مه کوئ.
 (۲۴) دروغژن مسيحيان او دروغژن نبیان به راښکاره شي او
 لوڼې معجزې او نښې به ښکاره کوي، او که ممکن وي نو
 غوره شوی خلق به بې لارې کړي. (۲۵) گورئ، ما تاسو د دې
 د کېدو نه مخکې خبردار کړئ. (۲۶) که هغوی تاسو ته
 ووائی چې هغه هلته په بيابان کېنې دے نو هغه پسي بهر مه
 ځئ، او که هغوی ووائی چې هغه دننه په کوټه کېنې دے نو
 باور پرې مه کوئ. (۲۷) لکه څنگه چې برېښنا د مشرق نه تر
 مغرب پورې رسي دغه شان به د ابن آدم راتل وي. (۲۸)
 چرته چې مرداره وي هلته به ټپوسان راتوليری.

د ابن آدم دوباره راتل

(۲۹) او هر کله چې د دغه ورځو تنگسيا تيره شي نو
 ”سمدستی به نمر تور شي او د سپوږمۍ رڼا به ورکه شي،
 ستوری به د آسمان نه راږپوځي او آسمانی طاقتونه به
 ولړزولې شي.“ (۳۰) بيا به په آسمان کېنې د ابن آدم د راتلو
 نښه ښکاره شي، د دُنیا ټول قومونه به ژړا انگولا کوي او
 هغوی به ابن آدم ووينی چې د آسمان په ورځو کېنې به د
 قدرت او د پيرې لويې سره راځي. (۳۱) او هغه به خپلې
 فرېښتې د بيگل په لوی آواز سره راولېږي او هغوی به د
 څلورو طرفونو نه، يعنې د آسمان د يو سر نه تر بله سره،
 غوره شوی خلق راتول کړي.

د اینځر د ونې مثال

۳۲) د اینځر د ونې نه سبق واخلي. هر کله چې د هغې نازکې خانگې غوتې ونیسی او پانې وکړی نو تاسو پوهه شی چې اوږې په راتلو دې. ۳۳) هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې وینئ نو تاسو پوهه شی چې هغه نزدې دې او په دروازه کښې ولاړ دې. ۳۴) زه تاسو ته دا وایم چې دا موجوده پیږې به تر هغې ختمه نه شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونه شی. ۳۵) زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هیچرې فنا نه شی.

نامعلومه ورځ او وخت

۳۶) خو د هغې ورځې او ساعت هیچا ته پته نشته، نه خو د آسمان فرښتو ته پته شته او نه زوی ته، خو یو پلار پرې خبر دې. ۳۷) لکه څنگه چې د نوح په ورځو کښې وشول نو دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وشي. ۳۸) په هغه ورځو کښې چې د سپلاب د راتلو نه اول وُو هغوی خورل، څښل، ودونه یې کول او ودونه یې ورکول، تر هغې ورځې پورې چې نوح په کشتۍ کښې ننوتلو. ۳۹) او دوی تر هغې هیڅ خبر نه وُو ترڅو چې سپلاب رانه غلو او دوی یې لاهو نه کړل. دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وی. ۴۰) نو هغه وخت به دوه کسان په پټی کښې وی، یو به بوتلې شی او بل به پرېښودلې شی. ۴۱) دوه ښځې به مېچن کوی، یوه به بوتلې شی او بله به پرېښودلې شی. ۴۲) نو بیا تاسو بېدار اوسی، ځکه چې تاسو په دې نه یی خبر چې مالک به په کومه ورځ راځي. ۴۳) خو

ياد ساتيءَ، ڪهڙو مالڪ خبر وٺي ڇي غل به ڏسڻي ڀه
 ڪوم وخت ڪٺي راڻي نو هغه به بيدار وٺي او خپل ڪور به
 ڀي ڪنڊر ڪڍو ته پرڀڻي نه و. (۴۴) نو بيا تاسو هم تيار
 اوسئ ڪه ڇي ابن آدم به ڀه داسي وخت ڪٺي راڻي ڇي
 ستاسو به ڀه خيال خاطر ڪٺي هم نه و.

وفادار يا بي وفا نوڪر

(۴۵) نو بيا وفادار او خيال ساتونڪي نوڪر ڏوڪ ڏي؟ هغه
 ڏوڪ ڇا ته ڇي مالڪ ڏ ڪور اختيار ورتي وي ڇي ڏ ڪور
 ڏ نورو نوڪرانو خيال ساتي او هغوي له مناسب خوراڪ
 ورتي. (۴۶) بختور ڏي هغه نوڪر ڇي ڏ مالڪ ڏ راتلو ڀه
 وخت ڀه خپل ڪار آخته وي. (۴۷) زه تاسو ته رڻتيا وٺي ڇي
 مالڪ به ڏه له ڏ خپل ٽول مال واک اختيار ورتي. (۴۸) خو
 ڪه هغه بد نوڪر ڏ خپل خان سره داسي وٺي ڇي، بويه ڇي
 زما مالڪ راڻي، (۴۹) او بيا ڏ نورو نوڪرانو ڀه وهلو لاس
 پوري ڪري او ڀه خورلو او ڏٺو آخته وي او ڀه نشه ڪٺي
 وي، (۵۰) نو مالڪ به ڀي ڀه داسي ورغ راشي ڇي ڏ ڏه ڀه
 خيال خاطر ڪٺي به نه وي او ڀه داسي وخت به راشي ڇي
 هغه به خبر نه وي، (۵۱) نو هغه به ڀي ڀه وهلو تڪ شين
 ڪري او دغه شان به ڀي ڀه منافقانو ڪٺي شامل ڪري. چرته
 ڇي به ڙا او ڏ غابونو چيچل وي.

ڏ لسو پيغلو مثال

۲۵ (۱) ”ڀه هغه وخت به ڏ آسمان بادشاهي ڏ لسو پيغلو

په شان وی چا چې مشعلونه واخستل چې د واده د زلمی استقبال له وروخی. (۲) پینځه کم عقلې وې او پینځه هوبنیارې. (۳) هرکله چې کم عقلو مشعلونه پورته کړل نو د ځان سره یې تېل وانه خستل. (۴) خو هغه هوبنیارو د ځان سره د تېلو کوپې هم واخستلې. (۵) کله چې د واده زلمی په راتلو کښې ایسار شو نو هغوی ټولو له خوب ورغلو او اوډې شوې. (۶) خو په نیمه شپه کښې چغې شوې، وگورئ د واده زلمی راغلو. راشی چې وې گورئ. (۷) بیا ټولې پېغلې راپاڅېدلې او خپل مشعلونه یې سم کړل. (۸) کم عقلو هوبنیارو ته ووئیل چې د خپلو تېلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه چې زمونږ مشعلونه مری. (۹) هغوی ورته ووئیل چې مونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار پرې وشي، ښه به دا وی چې تاسو دوکان ته لاړې شی او ځان له تېل واخلي. (۱۰) څه وخت چې هغوی تېلو پسې تللې وې نو د واده زلمی راغلو. کومې پېغلې چې تیارې وې هغوی ورسره د واده مېلمستیا ته ورننوتې او ور بند شو. (۱۱) او بیا هغه نورې پینځه هم واپس راغلي او چغې یې کړې، مالکه، مالکه، مونږ ته دروازه کولای کړه. (۱۲) خو هغه ورته جواب ورکړو، خبره دا ده چې زه تاسو نه پېژنم. (۱۳) ځکه بېدار اوسئ، ولې چې تاسو ته د ورځې او د وخت هیڅ پته نشته.

د درېو نوکرانو مثال

(۱۴) بیا د آسمان د بادشاهی مثال د هغه سړی په شان دے څوک چې په سفر تلو او نوکران یې راوبلل او خپل مال یې ورته وسپارلو. (۱۵) یو له یې د ساتلو دپاره د سرو زرو پینځه

تیلی ورکړې، دوهم له یې دوه او درېم له یې یوه، هر یو له یې د خپل قابلیت په مطابق ورکړې، بیا هغه د ملک نه روان شو.

۱۶) چا ته چې پینځه تیلی ورکړې شوې وې هغه سمدستی لارو او سوداګری یې پرې شروع کړه او پینځه تیلی یې پرې نورې وگټلې. ۱۷) او هم هغه شان چې چا ته چې دوه تیلی ورکړې شوې وې هغه دوه نورې وگټلې. ۱۸) خو چا له چې یوه تیلی ورکړې شوې وه هغه لارو او په زمکه کښې یې کنده وکنستله او د مالک هغه پېسې یې په کښې ښخې کړلې. ۱۹)

ډېره موده پس د هغوی مالک واپس راغلو او د هغوی نه یې حساب وغوښتو. ۲۰) چا له چې یې د سرو زرو پینځه تیلی ورکړې وې، هغه راغلو او پینځه نورې یې ورسره کېښودې او ورته یې ووئیل چې ګوره مالکه، تا ما له پینځه تیلی راکړې وې، ما ورسره پینځه نورې وگټلې. ۲۱) مالک ووئیل، شاباش زما اعتباری او ایمانداره نوکره، تا په لږ څه کښې ځان اعتباری ثابت کړو، اوس به زه تا د ډېر څه اختیارمند کړم. راشه او د خپل مالک په خوشحالی کښې شریک شه.

۲۲) بیا د دوو تیلو هغه کس راغلو او وې وئیل، مالکه، تا ما ته دوه تیلی سپارلې وې، ګوره، ما ورسره دوه نورې وگټلې. ۲۳) مالک ورته ووئیل، شاباش، زما اعتباری او ایمانداره نوکره. تا په لږ څه کښې ځان اعتباری ثابت کړو، اوس به زه تا د ډېر څه اختیارمند کړم. راشه او د خپل مالک په خوشحالی کښې شریک شه. ۲۴) بیا هغه څوک راغلو چا ته چې یوه تیلی ورکړې شوې وه او وې وئیل، مالکه، ما ته پته وه چې ته یو سخت سره یې، ته یې هلته ربې چېرته چې دې کړلی نه وی، او هلته یې راټولوې چېرته چې دې تخم نوستلې نه وی. ۲۵) نو زه ویرېدل، ځکه لارم او ستا سره زر می په

زمکه کبني بنخ کړل. گوره څه چې ستا وُو هغه دا دی. (۲۶)

مالک ورته ووييل، اے بدکاره نوکره، تا ته معلومه وه چې زه
يې هلته رېبم چرته چې مې کړلی نه وی او هلته يې راټولوم
چرته چې مې تخم نوستلې نه وی؟ (۲۷) نو بيا تا ته پکار وُو
چې زما پېسې دې صرافانو له ورکړې وې، نو په واپسۍ به
ما هغه مال د گټې سره حاصل کړې وو. (۲۸) هغه ووي چې
د ده نه د سرو زرو هغه تيلي واخلي او د لسو تيلو والا له يې
ورکړي. (۲۹) ځکه چې د چا سره چې څه وی هغه ته به نور
هم ورکړې شي تر هغې چې څه ترې سېوا هم شي، خو د چا
سره چې څه نه وی هغه نه به هغه څه هم واخستلې شي چې
ورسره وي. (۳۰) نو دا بې کاره نوکر تيارې ته وغورزوئ،
چرته به چې د ژړا او د غابونو چيچل وي.

د قومونو عدالت

(۳۱) هر کله چې ابن آدم په پوره شان سره راشي او ټولې
فريستي ورسره وي، هغه به بيا په لويې سره په خپل آسماني
تخت کبني. (۳۲) او ټول قومونه به د هغه په وړاندې راجمع
کړې شي هغه به خلق په دوو ډلو کبني جدا کړي لکه څنگه
چې شپونکې گډې د چپلو نه جدا کوي. (۳۳) او هغه به گډې
بني لاس ته او چپلي گس لاس ته کړي. (۳۴) بيا به بادشاه د
بني لاس خلقو ته ووايي چې راځئ زما د پلار بختورو خلقو،
د بادشاهي وارثان شئ چې د دنيا د پېدايښت راسې تاسو له
جوړه شوې وه په هغې کبني وړ داخل شئ. (۳۵) کله چې زه
اوږدې وم تاسو ما له خوراک راکړو، او چې تږدې وم د
څښلو دپاره مو اوبه راکړې، او چې مسافر وم نو تاسو خپل

کور ته بوتلم، (۳۶) او چې برينډ وم نو تاسو په جامو پټ
 کړم، کله چې زه ناجوپړه وم نو تاسو زما خيال وساتلو او
 چې په جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له راغلي. (۳۷) نو
 صادقان به جواب ورکړي، مالک، دا کله ؤو چې مونږ ته
 اوږدې وليدلې او خوراک مو درکړو، يا تږمې وې او د څښلو
 دپاره مو اوږدې درکړې، (۳۸) او يا مسافر وې او کور ته مو
 دننه کړې، برينډ وې او د اغوستلو دپاره مو جامې درکړې؟
 (۳۹) مونږ ته کله ناروغه يا په قېد کښې ليدلې وې او ملاقات
 له دې درغلي ؤو؟ (۴۰) خو بادشاه به جواب ورکړي، زه
 تاسو ته رښتيا وایم چې تاسو زما په ورونيو کښې د عاجز نه
 عاجز يو کس سره هم چې څه کړي دی نو زما دپاره مو کړي
 دی. (۴۱) بيا به هغه هغوی ته ووايي، څوک چې به د هغه گس
 لاس ته وي، اې لعنتيانو، زما د سترگو نه اخوا شئ او هغه
 تل ابدی اور ته لاړ شئ چې د شېطان او د هغه د فرښتو دپاره
 تيار شومې دې. (۴۲) کله چې زه اوږدې وم تاسو ما له
 خوراک رانه کړو، او چې تږمې وم د څښلو دپاره مو اوږدې
 رانه کړې، (۴۳) او چې مسافر وم نو کور ته مو دننه نه کړم،
 چې برينډ وم تاسو د اغوستلو دپاره جامې رانه کړې، او کله
 چې زه ناروغه او جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له رانه
 غلي. (۴۴) او هغوی به هم په جواب کښې ووايي، مالک، دا
 کله مونږ ته په لوږه، تنده، مسافر، برينډ، ناروغه يا په جيل
 کښې ليدلې يې او ستاسو خدمت مو نه دې کړې؟ (۴۵) نو
 هغه ورته جواب ورکړو، زه تاسو ته رښتيا وایم، کله چې
 تاسو د دوی نه د يو کس سره هم مدد نه دې کړې، نو دا
 تاسو ما سره مدد نه دې کړې. (۴۶) نو بيا به هغوی ابدی
 عذاب ته ولېږلې شي، خو صادقان به د تل ژوندون حاصل

د حضرت عیسیٰ د قتل سازش

۲۶

کله چې عیسیٰ خپلې خبرې خلاصې کړې نو خپلو مریدانو ته یې وفرمائیل، ﴿۲﴾ ”تاسو خبر یئ چې دوه ورځې پس به د فسح اختر وی، او ابن آدم به په سولی کولو ته وسپارلے شی.“ ﴿۳﴾ بیا مشران امامان او د قوم مشران د مشر امام کائفس په محل کبني جرگه شول. ﴿۴﴾ او هلته هغوی دا سازش کولو چې عیسیٰ په پټه ونیسو او مړ یې کړو. ﴿۵﴾ خو هغوی ووئیل چې، ”دا دې د اختر په ورځ نه وی، گني په خلقو کبني به بلوا جوړه شی.“

د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

کله چې عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کبني په بیت عنیاه کبني وو، ﴿۷﴾ یوه بنځه راغله چې د مرمرو په عطردان کبني ورسره قیمتی خوشبویه عطر ؤو، او څنگه چې هغه خوراک ته کبنيناستو هغې ورله په سر عطر واچول. ﴿۸﴾ مریدانو چې دا ولیدل نو خفه شول. هغوی ووئیل، ”دا دې ولې ضائع کړل؟ ﴿۹﴾ دا خو به په ډېرو پېسو خرڅ شوې وے او پېسې به یې د چا غریبانانو په کار راغلې وے.“ ﴿۱۰﴾ عیسیٰ په دې خبر وو او هغوی ته یې وفرمائیل چې، ”تاسو دا بنځه ولې تنگوئ؟ هغې ما سره ډېر بنه کړی دی. ﴿۱۱﴾ ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی خو زه به درسره تل نه یم. ﴿۱۲﴾ هغې چې دا عطر زما په بدن واچول نو زه یې د

بنخولو دپاره تيار كړم. (۱۲) زه تاسو ته رښتيا وایم چې هر چرته چې په دُنیا كښې دا زېرې خورېږي نو خه چې هغې وكرل نو دا به هم په دې يادېږي.

د يهوداه اسكړيوتې مُخبرې

(۱۳) نو بيا يهوداه اسكړيوتې چې په هغه دولسو مريدانو كښې يو وو، مشرانو امامانو له لارو، (۱۵) او ورته يې ووييل، ”كه زه په عيسې جاسوسې وكرم نو تاسو به ما له خه راکړئ؟“ نو هغوي ورله دېرش د سپينو زرو سيكې وركړې. (۱۶) د هغه وخت نه پس هغه د مخبرې د موقعې په تلاش كښې وو.

مريدانو سره فسح خوړل

(۱۷) د پتيرې روتې د اختر په اوله ورځ عيسې له مريدان راغلل او وې وييل چې، ”ستا كوم خائ خوبښ دې چې مونږ په كښې تا له د فسح خوراك تيار كړو؟“ (۱۸) هغه ورله جواب وركړو چې، ”په ښار كښې فلانې سړي له ورشې او ورته ووايئ چې اُستاز وائي چې زما مقرر وخت رانزدې دې، زه به د مريدانو سره ستا په كور كښې د فسح اختر كوم.“ (۱۹) مريدانو د عيسې د وينا په مطابق كار وكړو او هلته يې د فسح خوراك تيار كړو. (۲۰) كله چې ماښام شو عيسې هغه دولسو مريدانو سره كښېناستو. (۲۱) او د روتې په وخت هغه ورته وفرمائيل، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې په تاسو كښې به يو زما مُخبرې كوي.“ (۲۲) هغوي ورته نمبر په نمبر پېر په پرېشاني سره ووييل، ”مالكه زه خو به نه يم؟“ (۲۳) هغه جواب وركړو، ”چا چې زما سره په دې تالي كښې لاس

بسکته کړو هغه به په ما مځبري کوي. (۲۴) د ابن آدم په حق کښې چې په صحيفو کښې څه راغلي دي هغه به په هغه لاره ځي، خو افسوس په هغه سړي دې چې په ابن آدم جاسوسي کوي. که هغه سړي پيدا شوي نه وي نو د هغه په حق کښې به دا پېره ښه وه. (۲۵) بيا يهوداه، څوک چې مځبر وو ورته وويل، ”مالکه زه خو به نه يم؟“ عيسى جواب ورکړو چې، ”دا ستا وينا ده.“

عشاء رباني

(۲۶) د خوراک په وخت عيسى يوه روټي راواخسته، شکر يې پرې وکړو او ما ته يې کړه. په مريدانو يې وويشله او وې فرمائيل، ”دا واخلي، وې خورئ، دا زما بدن دې.“ (۲۷) بيا هغه د ميو يوه پيالي راواخسته، د خدائ پاک شکر يې پرې وويستو او په دې وينا سره يې هغوئ له ورکړه چې، ”د دې نه ټول وڅښئ. (۲۸) دا زما وينه ده چې د خدائ پاک او د انسانانو تر مينځ د لوظ ښه ده چې د پېرو خلقو د گناهونو د معافي دپاره توپيري. (۲۹) زه تاسو ته دا وایم چې د انگورو رس به زه بيا تر هغې ورځې پورې ونه څښم ترڅو چې زه يې د خپل پلار په بادشاهي کښې تاسو سره تازه ونه څښم.“ (۳۰) د حمد وئيلو نه پس دوى د زيتونو غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په حقله پېشگوټي

(۳۱) بيا عيسى دوى ته وفرمائيل چې، ”تاسو ټول به نن شپه زما په وجه تيندک وخورئ، ځکه چې دا ليکلې شوى دى چې، ”زه به شپون ووهم، او گډې به يې خورې وړې شى.“

٣٢) خو هر کله چې زه بيا پاڅولې شم نو زه به ستاسو نه وړاندې گليل ته لاړ شم. ٣٣) پطروس جواب ورکړو، ”ستا په وجه که بل هر يو هم تيندک وخورى، خو زه به هيچرې تيندک ونه خورم.“ ٣٤) عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”زه تا ته رښتيا وایم چې ته به نن شپه د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انکارى شې.“ ٣٥) پطروس ورته ووئيل، ”که زه تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې انکارى نه شم.“ او ټولو مريدانو هم داسې اقرار وکړو.

د گيتسمنى په باغ کېښي دُعا کول

٣٦) نو بيا عيسى سره د مريدانو گيتسمنى نومې ځای ته لاړو او هلته يې هغوى ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې زه دُعا کوم تاسو دلته کېښئ.“ ٣٧) هغه پطروس او د زبدي زامن د ځان سره کړل، نو ډېر غمژن شو او پرېشاني پرې راغله. ٣٨) او هغوى ته يې وفرمائيل چې، ”زما زړه د غمه چوى، دلته ايسار شى او ما سره بيدار اوسئ.“ ٣٩) هغه يو څو قدمه لاړو، پرمخې پرېوتو او دا دُعا يې وکړه چې، ”اې زما پلاره، که کېدې شى نو دا د تکليف پياله زما نه اخوا کړه، زما مرضى نه بلکې ستا مرضى دې پوره شى.“ ٤٠) بيا دې مريدانو له راغلو نو هغوى يې اوده و موندل نو هغه پطروس ته وفرمائيل، ”ولې تاسو ما سره يوه گينټه قدرې هم بيدار نه شوئ پاتې کېدئ؟“ ٤١) بيدار شى، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شى. ځکه چې روح خو تيار دې خو بدن کمزور دې دى.“ ٤٢) هغه په دوهم ځل لاړو او دُعا يې وغوښته چې، ”اې زما پلاره، که چېرې دا د تکليف پياله

زما د څښلو نه بغير اخوا کېدے نه شی، نو ستا رضا دې
 وشي. (۴۳) چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوی يې
 اوده وموندل ځکه چې د هغوی سترگې درنې شوې وې. (۴۴)
 بيا هغه هغوی پرېښودل او لاړو او په درېم ځل يې دُعا
 وغوښتله او هغه مخکښې خبرې يې بيا وکړلې. (۴۵) بيا هغه
 مريدانو له راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ولې تاسو لا هغه
 شان اوده يئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ خو وخت راغلو چې
 ابن آدم به د گناهگارانو لاسونو ته حواله شي. (۴۶) پاڅئ، ځئ
 چې څو. زما مُخبر نزدې راغله دے.“

د حضرت عيسیٰ مُخبري او نيول

(۴۷) عيسیٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستی يهوداه چې په
 دولسو مريدانو کېښي يو وو، هغه او ډېر خلق چې تُورې او
 کوتکي ورسره وې رابنکاره شول هغوی مشرانو امامانو، د
 شرعي عالمانو او اولسي مشرانو رالېږلي وو. (۴۸) جاسوس
 هغوی ته دا نښه ښولې وه، ”څوک چې زه ښکل کړم هم هغه
 دے، وې نيسي.“ (۴۹) نو هغه سمدستی وروړاندې شو، وې
 وئيل چې، ”اُستاده سلام.“ او ښکل يې کړو. (۵۰) عيسیٰ ورته
 وفرمائيل، ”ملگريه، ته چې څه کول غواړې کوه.“ بيا هغوی
 راوړاندې شول، عيسیٰ يې راټينگ کړو او وې نيولو. (۵۱) په
 هغه وخت کېښي د عيسیٰ په ملگرو کېښي يو تُورې ته لاس کړو
 او راوې ويستله او د مشر امام په غلام يې گزار وکړو او د
 هغه غوږ يې پرې کړو. (۵۲) خو عيسیٰ هغه ته وفرمائيل چې،
 ”خپله تُوره په تيکي کېښي کېږده. څوک چې تُوره چلوی په
 تُوره مری. (۵۳) ولې ته په دې نه پوهېږې چې زه د خپل پلار

نه مدد و غواړم او هغه به په دې ساعت زما د مدد دپاره د
 فرستو د دولسو لښکرو نه زیات راولپړی؟ (۵۴) نو بیا د
 صحیفو دا وینا به څنگه تر سره کړی چې په کښې وئیلے
 شوی دی چې دا به ضرور کړی؟“ (۵۵) هم په دغه وخت
 عیسیٰ هغه خلقو ته وفرمائیل چې، ”ولې تاسو ما پاکو گڼئ
 چې د تورو او کوتکو سره زما په نیولو پسې راغلی یئ څه؟ زه
 هره ورځ تاسو سره د خدای په کور کښې وم او تعلیم مې
 درکولو خو تاسو ما له لاس نه راوړلو. (۵۶) خو دا هر څه هم
 ځکه وشول چې د نبیانو صحیفې پوره شی.“ نو بیا ټولو
 مریدانو هغه یواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل.

د جرگې په وړاندې پېښی

(۵۷) عیسیٰ نیولے ټرلے د مشر امام کائفس کور ته بوتلے
 شو چرته چې د شرعې عالمان او مشران راټول ؤو. (۵۸)
 پطروس ورپسې په څه فاصله کښې وروستو روان وو، نو کله
 چې د مشر امام د کور صحن ته ورسېدو، نو نبغ ورغلو او
 هلته هغه د سپاهیانو سره کښېناستو چې د دې هر څه انجام
 وینی. (۵۹) مشرانو امامانو او ټولې جرگې دا کوشش وکړو
 چې د عیسیٰ په خلاف داسې څه گواهی پیدا کړی چې د مرگ
 حکم پرې وکړی. (۶۰) خو داسې گواهی یې پیدا نه کړے
 شوه، سره د دې چې ډېر کسان د دروغو گواهی دپاره
 راوړاندې شوی ؤو. آخر دوو سړو دا گواهی وکړه چې، (۶۱)
 ”ده فرمائیلی ؤو چې زه د خدای پاک کور نړولے شم او په
 درېو ورځو کښې یې بیا آبادولے شم.“ (۶۲) په دې مشر امام
 پاڅېدو او عیسیٰ ته یې وویل چې، ”ولې تا سره جواب نشته؟“

دا الزامونه د څه دی چې هغوی ستا خلاف گواهی ورکوی؟“
 (۶۳) خو عیسیٰ چپ پاتې شو. نو بیا مشر امام ووئیل چې،
 ”زه د ژوندی خدای پاک قسم درکوم چې ووايه، ته په رښتیا
 مسیح، د خدای پاک زوی یې که نه؟“ (۶۴) عیسیٰ جواب
 ورکړو چې، ”دا ستا وینا ده، خو زه تاسو ته دا وایم چې د
 نن نه پس به تاسو ابن آدم د خدای پاک ښی لاس ته ناست او
 د آسمان په ورځو کښې په راتلو ووينئ.“ (۶۵) په دې وینا
 مشر امام خپله چوغه وشلوله او وې وئیل چې، ”دے خو
 کفر وائی. د دې گستاخی نه پس هم د نورو گواهانو حاجت
 شته څه؟ تاسو په خپله دا کفر واورېدو. (۶۶) ستاسو فېصله
 څه ده؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”دے مجرم دے او د
 قتلولو جوگه دے.“ (۶۷) بیا هغوی د هغه په مخ وټوکل او په
 سوکونو یې ووهلو او ځینو په څپېرو ووهلو، (۶۸) او وئیل یې،
 ”اے مسیح، که ته په رښتیا ښی یې نو دا راته ووايه چې چا
 ووهلې.“

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه منکرېدل

(۶۹) نو په دې دوران کښې پطروس بهر په صحن کښې ناست
 وو چې یوه وینځه ورغله او ورته یې ووئیل، ”ته خو هم د
 عیسیٰ گلیلی سره وې.“ (۷۰) خو پطروس د ټولو په مخکښې
 منکر شو او وې وئیل چې، ”زه نه پوهېرم، چې دا تاسو څه
 وایئ؟“ (۷۱) بیا هغه د ډیوډی په لور روان شو او هلته یوې
 بلې وینځې چې هغه ولیدو نو موجودو خلقو ته یې ووئیل چې،
 ”دا سرے هم د عیسیٰ ناصری سره وو.“ (۷۲) یو ځل بیا هغه
 منکر شو او په قسمونو شو چې، ”زه دا سرے نه پېژنم.“ (۷۳)

لږه شېبه وروستو د ولاړو کسانو نه يو څو کسان راغلل او پطروس ته يې ووييل چې، ”بې شکه ته د هغوی نه يو يې ځکه چې ستا د لهجې نه دا پته لگی.“ (٧٤) په دې هغه په بدو ردو سر شو او قسمونه يې وخوړل چې، ”زه دا سرې نه پېژنم.“ په دغه وخت کبني چرگ بانگ ووييلو. (٧٥) او پطروس ته د عیسی هغه خبره راياده شوه چې فرمائيلى يې ؤو چې، ”د چرگ د بانگ نه مخکې به ته زما نه درې ځله انکاري شې.“ هغه بهر ووتو او په چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عیسی پيلاطوس له بوتل

٢٧ (١) چې سبا شو نو مشران امامان او د قوم مشران راټول شول او دا منصوبه يې جوړه کړه چې عیسی به څنگه وژنو. (٢) بيا يې هغه وتړلو او روان يې کړو او رومی گورنر پيلاطوس ته يې حواله کړو.

د يهوداه اسکريوتي خودکشی کول

(٣) کله چې يهوداه مځبر ته پته ولگېده چې په عیسی باندې جرم ثابت شوی دے نو هغه پښېمانه شو او هغه د سپينو زرو دېرش سيکې يې مشرانو امامانو او قومی مشرانو ته واپس کړې. (٤) هغه ووييل، ”ما گناه کړې ده چې يو بې گناه سړی ته د مرگ سزا ملاو شوې ده.“ خو هغوی ووييل چې، ”زمونږ پرې څه؟ ته پوهه شه او ستا کار پوهه شه.“ (٥) نو هغه بيا د سپينو زرو سيکې د خدای په کور کبني په زمکه وغورزولې او د هغوی نه روان شو، او خپل ځان يې پانسی

کړو. (۶) مشرانو امامانو د سپینو زرو سیکې راوچتې کړې او وې وئیل چې، ”دا سیکې د خدای د کور په خزانه کېنې اچول روانه دی حکه چې دا د قتل قیمت دے.“ (۷) نو صلاح یې وکړه او د کلال زمکه یې پرې واخسته چې د مسافرو قبرستان پرې جوړ کړی. (۸) تر نن ورځې پورې هغه زمکه د خون په پتی یادېږی. (۹) دغه شان د یرمیاہ نبی پېشگوئی تر سره شوه چې، ”هغوی دېرش د سپینو زرو سیکې واخستلې چې هغه په بنی اسرائیلو کېنې د سر قیمت وو، (۱۰) او هغه د سپینو زرو سیکې یې د کلال په زمکه ورکړې، لکه چې مالک ما ته حکم راکړے دے.“

د پیلطوس د حضرت عیسیٰ نه تپوسونه

(۱۱) بیا یې عیسیٰ گورنر له راوستو او چې هغه هلته ودرېدو نو گورنر ترې تپوس وکړو چې، ”ولې ته د یهودیانو بادشاه یې څه؟“ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”دا ستا وینا ده.“ (۱۲) او کوم الزام چې په هغه باندې مشرانو امامانو او اولسی مشرانو لگولے وو د هغې یې هیڅ جواب ورنه کړو. (۱۳) بیا پیلطوس ورته وئیل چې، ”ولې ته دا ټولې گواهی چې ستا په خلاف کېږی نه اورې څه؟“ (۱۴) خو هغه په جواب کېنې د یو ټکی نه هم انکار ونه کړو او گورنر په دې ډېر حېران شو.

د حضرت عیسیٰ د مرگ سزا

(۱۵) د اختر په ورځ د گورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به یې یو قېدی آزادولو. (۱۶) په دغه وخت کېنې برابا نومې یو بدنام سرے په قېد کېنې وو. (۱۷) کله چې خلق

راغونډ شول نو پيلاطوس ورته ووييل چې، ”ستاسو په خوبه زه څوک آزاد کړم، برابا يا عيسى چې ورته مسيح وئيلے شى؟“ (١٨) ځکه چې هغه ته پته وه چې هغوى عيسى د حسد په وجه ده ته حواله کړے وو. (١٩) پيلاطوس لا په تخت ناست وو چې د خپلې بنځې له طرفه ورته پېغام راغلو چې، ”دې بې گناه سړى ته گورے هيڅ ونه وائي ځکه چې بيگناه په ما په دې وجه په خوب کېنې ډېر مصيبت تير شو.“ (٢٠) تر دې وخته مشرانو امامانو او نورو مشرانو خلق دې ته لمسولى وو چې د برابا آزادي وغواړي او د عيسى قتل. (٢١) کله چې گورنر دوباره ترې تپوس وکړو چې، ”په دواړو کېنې څوک آزادول غواړئ؟“ هغوى چغې کړې، ”برابا.“ (٢٢) پيلاطوس ورته ووييل چې، ”بيا د عيسى سره څه وکړم څوک چې د مسيح په نوم يادېږي؟“ ټولو په يو آواز په چغو ووييل چې، ”دے په سولۍ راځورند کړئ.“ (٢٣) پيلاطوس ووييل چې، ”ولې؟ په څه گناه؟“ خو هغوى نورې هم چغې کړې چې، ”په سولۍ يې کړه.“ (٢٤) پيلاطوس پوهه شو چې زه هيڅ نه شم کولے او فساد جوړېږي، نو هغه اوبه راوخستلې، د ټولو خلقو په وړاندې يې خپل لاسونه ووينځل او وې وئيل چې، ”زما لاسونه دې د دې سړى د خون نه پاک وي، د ده د خون ذمه وارى دې ستاسو په غاړه وي.“ (٢٥) ټولو خلقو په يو آواز چغې کړې چې، ”د ده خون دې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه وي.“ (٢٦) نو هغه بيا برابا آزاد کړو او عيسى يې په کوږو ووهلو او په سولۍ کولو له يې ورکړو.

د سپاهيانو په حضرت عيسى پورې ټوقې کول

٢٧) بيا د گورنر سپاهيانو عيسی قلعي ته بوتلو او ټوله فوجی دسته يې ترې راچاپيره كړه. ٢٨) جامې يې ترې وويستلې او سره شان چوغه يې پرې واچوله. ٢٩) او د ازغو تاج يې جوړ كړو او ورته يې په سر كړو او يو بينت يې په بنی لاس كښې وركړو، بيا د هغه په مخكښې په زنگنو شول او ټوقې يې وركړې كولې چې، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ ٣٠) هغوی په هغه وتوكل او بينت يې ترې واخستو او په سر سر يې پرې ووهلو. ٣١) او چې ټوقې يې بس كړې نو چوغه يې ترې وويستله او خپلې جامې يې ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر په سولې كولو له بوتلو.

د حضرت عيسی په سولې كول

٣٢) كله چې دوی په لاره روان ؤو نو شمعون نومې كړینی سرې يې په نظر شو او هغه يې په زور په بيگار راوښلولو چې د عيسی سولې يوسې. ٣٣) او بيا گولگتا نومې خائ ته ورغلل چې مطلب يې د كوپړو خائ دے. ٣٤) هلته يې عيسی ته د تريخ خيز سره گډ كړی مے د خښلو دپاره وركړل، خو د خلكو نه وروستو يې ونه خښل. ٣٥) او چې كله يې دے په سولې وخبړولو نو د هغه په جامو يې پچه واچوله. او په خپلو كښې يې تقسيم كړې. ٣٦) نو بيا يې هلته خوكيداری ته كښېناستل. ٣٧) د هغه د سر دپاسه يې يوه تخته چې جرم پرې ليكلے شوے وو ټك وهله چې، دا د يهوديانو بادشاه عيسی دے. ٣٨) دوه ډاكوان يې هم د هغه سره په سولې كړی ؤو، يو يې د هغه بنی او بل يې د هغه گس لاس ته راخوړند كړے وو. ٣٩) په لارې تېرېدونكو به عيسی ته په چغو كنځل

کول او په مسخرو به یې سرونه ورپورې خوځول، (۴۰)

”اوس ځان ته وگوره، ته به د خدای پاک دا کور وړانوی او بیا به یې په درېو ورځو کښې جوړوې. ښه نو بیا که ته په رښتیا د خدای زوی یې خپل ځان بچ کړه، او د دې سولې نه راکوز شه.“ (۴۱) دغه شان مشرانو امامانو، د شرعې عالمانو او مشرانو هم ورپورې مسخرې کولې، (۴۲) او وئیل یې چې، ”هغه خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نه شی بچ کولې. بې شکه که دے د بنی اسرائیلو بادشاه وی نو اوس دې د دې سولې نه راکوز شی، نو بیا به پرې مونږ ایمان راوړو. (۴۳) د دے په خدای پاک باور وو، اوس دې دے خدای بچ کړی که هغه یې غواړی، ځکه چې دے وئیل چې، زه د خدای پاک زوی یم.“ (۴۴) تر دې چې د دے سره په سولې شوو مجرمانو هم دے ته سپکې سپورې وئیلې.

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

(۴۵) د غرمې په وخت په ټوله زمکه تیاره راخوره شوه او د تیر ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. (۴۶) او په تیر ماسپښین عیسیٰ په اوچت آواز نعرې کړې، ”ایلی، ایلی، لما شبقتنی؟“ یعنې، ”اے زما خدایه پاکه، اے زما خدایه پاکه، زه دې ولې پرېښودلم؟“ (۴۷) ځینې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئیل چې، ”وگورئ دے اوس الیاس ته نعرې وهی.“ (۴۸) په هغوی کښې یو سمدستی منډه کړه یو اسفنج یې د سر کې نه پک کړو او د هغه شونډو ته یې د یوې چوکې په سر ونيولو چې وې څښی. (۴۹) خو نورو وئیل چې، ”اوس به وگورو چې الیاس راشی او دے راکوز کړی.“ (۵۰) عیسیٰ بیا یوه

تېزه کريکه کره او ساه يې ورکړه. (٥١) هغه وخت د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مينځ دوه شوه. او زلزله راغله، گټان وچاودل، (٥٢) او قبرونه وسپردے شول او د خدای پاک پېر مقدسين د خوبه رابېدار شول. (٥٣) او د عيسی د پاڅېدلو نه پس هغوی د قبرونو نه راووتل، يروشلم ته ننوتل او پېرو خلقو يې ننداره وکړه. (٥٤) کله چې صوبه دار او د هغه سپاهيانو چې د عيسی څوکيداری يې کوله زلزله او دا ټول واقعات وليدل نو په هغوی هيبت راغلو او وې وئيل، ”بې شکه چې دا سرے د خدای پاک زوی وو.“ (٥٥) پيرې بنځې هم هلته موجودې وې او د لرې نه يې تماشه کوله. هغوی د گليل نه په عيسی پسې خدمت ته راغلې وې. (٥٦) په هغوی کښې يوه مريم مگدالينی وه او بله د يعقوب او د يوسف مور مريم، او د زبدي د زامنو مور وه.

د حضرت عيسی بنخول

(٥٧) کله چې ماينام شو نو د ارمتيه يو مالداره سرے وو چې نوم يې يوسف وو او د عيسی مريد وو، راغلو. (٥٨) هغه پيلاطوس له ورغلو او د عيسی لاش يې ترې وغوښتو او پيلاطوس حکم وکړو چې ور دې کړے شی. (٥٩) يوسف هغه لاش يوړو او په صفا کتان کښې يې ونغښتو، (٦٠) او هغه په خپل نوې غار کښې کښودو کوم چې هغه په گټ کښې کنستے وو. او يو لوی کانے يې د قبر خولې ته راورغړولو او ترې لاړو. (٦١) او مريم مگدالينی او هغه بله مريم دواړه يې قبر ته مخامخ ناستې وې.

په قبر څوکیداران

٦٢ په بله ورځ چې د سبت ورځ وه مشران امامان او نور فریسیان په جمع پیلطوس له راغلل، ٦٣ او وې وئیل چې، ”صاحب، مونږ ته یاد دی چې هغه فریسی چې لا ژوندی وو نو وئیلی یې ؤو چې زه به په درېمه ورځ پورته کړم شم. ٦٤ نو ته بیا دا حکم ورکړه چې تر درېو ورځو پورې دې د دغه قبر څوکیداری وکړم شی. هسې نه چې د هغه مریدان راشی، لاش یې په غلا وباسی او بیا خلقو ته وائی چې هغه پورته کړم شوم دے، او آخری فریب یې د وپومبی فریب نه ډېر بد وی.“ ٦٥ پیلطوس ورته ووئیل چې، ”ځی لار شی، سپاهیان ځان سره بوځی. څنگه مو چې خوبه وی نو هغه شان سخته څوکیداری یې وکړی.“ ٦٦ نو هغوی لارل، او د قبر د خولې په کانی یې مهرونه ولگول او د څوکیداری دپاره یې پرې سپاهیان مقرر کړل.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

٢٨ ١ د سبت ورځ تیره شوه او د اتوار د ورځې سحر کېدونکې وو چې مریم مگدالینی او هغه بله مریم د قبر لیدو له راغلې. ٢ ناگهانه یوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د مالک خدای یوه فرېسته راکوزه شوه، غار له راغله او هغه کانی یې ورغړولو او پرې کبېناسته. ٣ مخ یې د برېښنا په شان ځلېدو او جامې یې لکه د واورو په شان سپینې وې. ٤ څوکیداران یې په لیدو د یرې نه په لړزېدو شول او لکه د مرو پرېوتل. ٥ فرېستی بیا بنځو ته وفرمائیل چې، ”مه یرېږی،

ما ته پته ده چې تاسو د عیسی لیدو له راغلی یی څوک چې په سولی شوې وو. (۶) هغه دلته نشته، هغه بیا پورته کړې شوې دے لکه څنگه چې هغه فرمائیلى ؤو. راشی، هغه ځای وگورئ چرته چې هغه پروت وو. (۷) نو بیا زر لارې شی او د هغه مریدان خبر کړئ چې هغه له مړو نه ژوندی پاڅولې شوې دے او ستاسو نه وړاندې گلیل ته روان دے، تاسو به یې هلته وینیئ. څه چې درته ما ووئیل هغه یاد ساتئ. (۸) هغوی د قبر نه په هیبت او خوشحالی لارې او په منډه شوې چې مریدان خبر کړی. (۹) ناڅاپی عیسی په لاره پرې پېښ شو او په هغوی یې سلام واچولو. هغوی ورغلي او د هغه پښې یې ونيولې او سجده یې ورته وکړه. (۱۰) بیا عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”یربرئ مه، لارې شی او زما وروڼو له دا پیغام ورکړئ چې هغوی دې گلیل ته لار شی، ما به هلته وینیئ.“

د څوکیدارانو خبر راوړل

(۱۱) بنځې لا په خپله لار تللي چې ځینې څوکیداران ښار ته ننوتل او مشرانو امامانو ته یې ټوله قیصه تیره کړه. (۱۲) بیا هغوی مشران راغونډ کړل او صلاح یې وکړه. او مشرانو امامانو سپاهیانو ته غټ رشوت ورکړو، (۱۳) او ورته یې ووئیل چې، ”تاسو به دا ووايي چې د شپې چې مونږ اوده شو نو د هغه مریدان راغلل او د هغه لاش یې پټ کړو.“ (۱۴) او ورسره یې دا هم ووئیل چې، ”که دا خبر د گورنر غوږو ته ورسېدو نو مونږ به د هغه سره خبره وکړو او تاسو ته به هیڅ نقصان نه درکوی.“ (۱۵) نو هغوی پېسې واخستلې او څه چې

ورته وئیلے شوی وُو هم هغه شان یې وکړل. دغه قیصه تر
نن ورځې په یهودیانو کښې خوره ده.

مریدانو ته حکم ورکول

۱۶ یوولس مریدان د گلیل هغه غر ته روان شول د کوم چې
عیسی ورته د تللو دپاره فرمائیلى وُو. ۱۷ کله چې هغوی هغه
ولیدو نو ورته په سجده شول خو ځینې شکمن وُو. ۱۸ بیا
عیسی ورغلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”د آسمان او د زمکې
ټول اختیار ما ته راکړے شوی دے. ۱۹ ځکه تاسو په
زمکه خواره شئ او ټول قومونه زما مریدان کړئ او د پلار، د
زوی او د روح القدس په نامه ورته بیتسمه ورکړئ. ۲۰ او
دا تعلیم ورکوئ چې په هغه ټولو خبرو عمل کوئ چې ما
تاسو ته حکم کړے دے. او دا یقین ساتئ چې زه به تل او تر
قیامت په پورې تاسو سره یم.“